

เข็มทิศนำทาง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

จิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ ๒๕
รางวัลที่ ๑ จิตรกรรมไทยแบบประเพณี
ชื่อภาพ : โลกวิวรรตปาฏิหาริย์
ศิลปิน : นายสุวัฒน์ แสงชาติ

เข็มทิศนำทาง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕
กระทรวงศึกษาธิการ

“เข็มทิศนำทาง”

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

กระทรวงศึกษาธิการ เจ้าของ

ISBN 974-650-093-7

จัดพิมพ์จำหน่ายในวันเด็ก ๑๒ มกราคม ๒๕๔๕

ภาพปกหน้า โดย นายทวีพร ทองคำใบ (สงวนลิขสิทธิ์)

ภาพปกหลัง โดย นายสงคราม โพธิ์วิไล (สงวนลิขสิทธิ์)

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

“...เด็ก เป็นผู้ที่จะได้รับช่วงทุกสิ่งทุกอย่าง
ต่อจากผู้ใหญ่ ดังนั้น เด็กทุกคนจึงสมควรและ
จำเป็น ที่จะต้องได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่าง
ถูกต้องเหมาะสม ให้มีศรัทธามั่นคงในคุณความดี
มีความประพฤติเรียบร้อย สุจริต และมีปัญญา
ฉลาดแจ่มใสในเหตุในผล...”

พระราชดำรัส พระราชทานในโอกาสปีเด็กสากล

๑ มกราคม ๒๕๒๒

...คิดเพียร เรียนรู้...

คิดเพียรเพื่อเรียนรู้	ขอจงคุณและจงจำ
ด้วย ชี เสตังนำ	สู่หนทางที่กว้างไกล
เด็กน้อยค่อยพากเพียร	เร่งรู้เรียนอ่านเขียนไว
ตัวอย่างกระจำใจ	คิดสิ่งใดคิดให้ดี
วิเคราะห์ด้วยเหตุผล	เชี่ยวชาญกุลวิธี
การใดในโลกนี้	ขอจงมีปัญญา
คิดเพียรเพื่อเรียนรู้	ขอจงคุณและจงจำ
ตามรอยพระบาทนำ	สู่หนทางที่กว้างไกลฯ

พจมาน พงษ์ไพบูลย์-ร้อยกรอง

พระวรธรรมคติ

สมเด็จพระญาณสังวร

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

ประทานในวันเด็กแห่งชาติ เสาร์ที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

.....

“วันเด็กแห่งชาติ” มาถึงอีกครั้งหนึ่งแล้ว ปีนี้ตรงกับวันที่ ๑๒ ซึ่งเป็นวันเสาร์ สัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนมกราคม ตามกำหนดของบ้านเมืองที่จัดให้วันเสาร์สัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนขึ้นปีใหม่ทุกปี คือเดือนมกราคม เป็น “วันเด็กแห่งชาติ” ที่จริงเป็นความโก้ ไม่น้อยสำหรับเด็ก โดยเฉพาะเด็กไทย แต่ที่จริงแล้วเด็กคงมิได้รู้สึกโก้หรือไม่โก้ อย่างไร ส่วนใหญ่ของเด็กคงจะตั้งใจที่ได้สนุกสนานเป็นพิเศษในวันนั้นมากกว่า ดูจาก ภาพข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ ก็รู้สึกว่าเด็กสนุกสนานเต็มที่จริงๆ ในวันเด็ก สถานที่บางแห่ง

ที่เข้าไม่ได้ก็ยังเข้าได้ เก้าอีนายกรัฐมนตรีที่ต้องนั่งได้ในตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี
เด็กก็นั่งได้ในวันเด็ก เข้าพบผู้หลักผู้ใหญ่ได้เช่นเดียวกับผู้มีเกียรติยิ่งใหญ่ทั้งหลาย

เด็กสมัยใหม่นี้ไม่เหมือนเด็กสมัยก่อน โดยเฉพาะเด็กไทย เด็กชาติอื่นวิจารณ์
ไม่ถูก เพราะไม่ค่อยได้พบได้เห็น แต่พูดให้จริงแล้ว อยากจะพูดว่าเด็กชาติอื่นคงเหมือน
เด็กไทย เพราะเด็กไทยสมัยนี้ดูหน้าตาทำทากิริยามารยาทการแต่งเนื้อแต่งตัว ดูราวจะเป็น
เด็กต่างชาติ โดยเฉพาะชาติตะวันตก หรือฝรั่งนั่นเอง เด็กผู้ชายไทยเหมือนเด็กต่างชาติ
น้อยกว่าเด็กผู้หญิงไทย เพราะมีการแต่งกายที่ทำให้เห็นเด่นชัด ไม่น่าเอ็นดูแบบเด็กไทย
ที่เคยพบเคยเห็นสมัยก่อน ทำให้เห็นใจผู้เฒ่าผู้แก่ที่มานั่งเฝ้าให้ฟัง ว่าเสียตายเด็กไทย
สมัยนี้ ที่ไม่เหมือนเด็กไทย ไม่มีเอกลักษณ์ที่สุภาพเรียบร้อยงดงาม ที่ได้ยินมาว่าคนไทยไป
ถึงไหน ต่างชาติชื่นชอบ ได้ยินด้วยว่าสุภาพสตรีไทยหลายคนร่ำรวยด้วยได้รับมรดกคนต่างชาติ
ที่รับไปเป็นบุตรบุญธรรม และรักใคร่พอใจในกิริยามารยาท น้ำใสใจคอของคนไทยนั้น
ผู้ฟังยังแสดงความภูมิใจในฐานะที่เป็นคนไทยด้วยคนหนึ่ง และในทางตรงกันข้ามก็ไม่
สบายใจนักเมื่อคนไทยเป็นไปอีกแบบหนึ่ง ซึ่งไม่เป็นคนไทย

ที่จริง การแต่งกายไม่ใช่ไม่มีอิทธิพลต่อชีวิต มีมากทีเดียว ขอให้สังเกตจิตใจ
ความรู้สึกของตนเองจะเห็นอิทธิพลของการแต่งกาย ง่ายๆก็เช่นกันเมื่อใดแต่งตัว
สวยงาม จะทำอะไรก็เต็มไปด้วยความมั่นใจ ทำได้ดังงาม ไม่ตะกุกตะกัก เป็นสุภาพสตรี
เมื่อจะแต่งกายเปิดเผยครั้งแรกๆ ก็จะไม่สบายใจ จะรู้สึกอับอายขายหน้าไม่กล้าสบตา
ใคร แต่ถ้าทนแต่งบ่อยเข้า ความอายก็จะล้นไป จะยังเปิดเผยได้มากเป็นลำดับ เรียกว่า
ไม่รู้สึกรำอายทีเดียว นี่คือนิทธิพลของการแต่งกาย เพราะฉะนั้น ขอให้ผู้ใหญ่ผู้เป็นปู่
ย่าตายายทั้งหลายที่มีลูกหลานพอจะพูดได้เตือนได้ ก็น่าจะเตือนกันให้กลัวอิทธิพลของ
การแต่งกาย ซึ่งเหมือนจะไม่มี ความหมาย เพียงเสื้อผ้าจะสำคัญอะไร ที่จริงสำคัญมาก
ดังตัวอย่างที่กล่าวมา อย่าประมาทว่าการแต่งกายเป็นเรื่องเล็ก ไม่เล็กน้อยคนดีก็จะ
กลายเป็นคนไม่ดีได้ คนมีเกียรติก็จะกลายเป็นคนไม่มีเกียรติได้ นี่เป็นความจริง ยังไม่
สายเกินไปที่จะให้ความสำคัญเรื่องการแต่งกาย ให้เป็นผู้นำมากดีของไทย พระพุทธองค์
ทรงสอนไม่ให้คบคนพาล ให้คบบัณฑิต ถือเสียว่าการแต่งกายไม่น่าดูเป็นพาลก็น่าจะได้
อย่าคบจะเป็นมงคลชีวิต

พ.อ. ๓ ๓๓๓๓๓๓๓

(สมเด็จพระญาณสังวร)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

คำขวัญ

นายกรัฐมนตรี พันทำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๕

เรียนให้สนุก เล่นให้มีความสุข สู่อนาคตที่ดี

พันทำรวจโท

A stylized handwritten signature in black ink, belonging to Thaksin Shinawatra.

(ทักษิณ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ
ประจำปี ๒๕๔๕

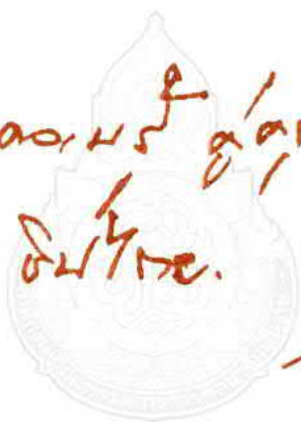

เก่ง ดี มีคุณธรรมและคุณภาพ

(นายสุวิทย์ คุณกิตติ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำขวัญ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
ประจำปี ๒๕๔๕

พัฒนาคน มีคุณธรรม
มีเมตตา มีหัวใจ

(นายจรรยา ชูลาภ)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

การจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาตินั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีทุกปี ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๓๐ โดยถือเอาวันเสาร์ที่ ๒ ของเดือนมกราคมเป็นวันเด็กแห่งชาติ

สำหรับวันเด็กประจำปี ๒๕๔๔ นี้ ตรงกับวันที่ ๑๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ เป็นปีที่มีความสำคัญของการเรียนรู้การส่งเสริมการอ่านหนังสือ เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา และนโยบายสร้างคน สร้างงาน สร้างชาติ ของรัฐ ดังนั้น หนังสือที่ระลึกวันเด็กแห่งชาติจึงเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้มีส่วนร่วมเขียนต้นฉบับ และร่วมกันสนับสนุนให้เป็น หนังสือที่มีสาระเหมาะสมสำหรับเด็ก ครูและผู้ปกครอง ซึ่งปรากฏว่าได้รับความสนใจเป็นดี จนมียอดพิมพ์เพิ่มขึ้น

ในการจัดทำหนังสือวันเด็กแห่งชาตินี้ คณะกรรมการฯ รู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้เชิญพระราชดำรัสอันทรงคุณค่าแก่เด็กไทยทั่วประเทศ และกราบสำนึกในพระเมตตาของสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ที่ประทานพระวรธัมโมวาท ขอขอบคุณ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และปลัดกระทรวงศึกษาธิการที่มอบคำขวัญให้แก่เด็ก เด็กทุกคนทั่วประเทศได้ระลึกถึงความสำคัญในวันนี้

ในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ คณะกรรมการฯ ขอมอบความปรารถนาดีมายังเด็กและเยาวชนของชาติทุกคน ตลอดจนผู้อ่านทุกท่าน ขอให้ประสบความสำเร็จ ความเจริญโดยทั่วกันและร่วมกันช่วยเหลือเกื้อกูลให้เด็กไทยได้ใฝ่ใจเรียนรู้ เพื่อตนเองตลอดไป

(นายชาติชาตรี โยสีดา)

รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ประธานคณะกรรมการจัดทำหนังสือวันเด็ก

สารบัญ

	หน้า
เข็มทิศแห่งการเรียนรู้	๑
บ้านพิพิธภัณฑ	๖
คินมัทศจรรย์ รับวันฟ้าหนาว	๑๑
ดอกไม้แรกบาน	๑๕
ทิศทาง	๑๗
สามสหายกับดวงจันทร์	๑๙
ฉันจะอยู่อย่างมีค่า	๒๒
รดตึก ตึก ชื่อสัตย์	๒๔
ท้องดินของฉัน	๓๐
หมู่บ้านแสนสุข	๓๒
ธรรมในแผ่นภาพ	๓๔
Riddles	๓๗
เล่าเรื่องเมืองเซเลงค์	๔๐
นกตบยุง	๔๕
งานชุมนุมลูกเสือโลก ครั้งที่ ๒๐ พ.ศ. ๒๕๔๖	๔๖
เรื่องเล่า “จากดาวลูกไก่”	๕๔
จากพี่ถึงน้อง	๖๖
จากใจ...คนถ่ายภาพเด็ก	๗๒
น้ำ...คือชีวิต ชลสิทธิ์ คีนจิตวิญญาน	๗๔
สุขภาพจิต	๗๖
เด็กดีเด่นแห่งชาติ	๗๘
เด็กดีคนเก่ง	๘๑
วันหยุดของนกและแคท	๘๕
คอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวัน	๙๑
ประเทศสมาชิกอาเซียน	๙๕
เด็กแห่งชาติหัวใจไม่อ่อนแรง	๙๙
ประเพณีกินผัก (เจียะฉ่าย)	๑๐๓
ทำอย่างไรจึงเรียนเก่ง	๑๐๖
ผลงานสร้างชื่อเสียง	๑๑๐

เชมทศแห่งการเรียนรู

๑

วรพล สุทธินันท์

นเมื่อเชมทศเป็นเครื่องมือที่นักเดินทางใช้ช่วยเหลือให้สามารถเดินทางถูกทิศทางฉนใด วิธีการเรียนรูก็เป็นเชมทศของครูที่สอนนักเรียน เป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศโดยจัดการเรียนรูเพื่อให้การคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณขึ้นในระบบการศึกษา

วิธีสร้างความฉลาดนั้นสามารถพัฒนาและฝึกฝนได้ด้วยการเรียนรู หมายถึงรู้จักที่จะจัดการเรียนรูให้มากพอที่สมองจะได้คิดนั้นเอง

สมองจะได้คิดนั้น ต้องทำอย่างไรบ้าง

ถ้าให้เรื่องวิชาการก็ต้องว่า ประการแรกต้องเข้าใจรูปแบบการเรียนรูหรือวิธีการเรียนรูเพื่อให้เกิดความรู้เสียก่อน วิธีการเรียนรูให้ได้ความรู้นั้นจะเป็นพื้นฐานสำหรับนำไปใช้ในการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ คือเรียนเพื่อให้เป็นคน “คิดเป็น คิดออก”

เชมทศนักทอ

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๕๕

กระบวนการเรียนรู้ของสมองเพื่อให้เกิดการคิดเป็นคิดออกนั้น จะเป็นแนวทางที่ทำให้มนุษย์รู้จักประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม

การเรียนรู้ให้เกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณนั้นก็คือการกระตุ้นและฝึกสมองได้ใช้ทักษะพื้นฐานสำหรับการคิดวิเคราะห์ คิดตั้งคำถาม คิดหาคำตอบที่ถูกต้องนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหา สร้างสรรค์สิ่งใหม่ และปรับปรุงความคิดให้ดีขึ้น ซึ่งในระบบการศึกษานอกโรงเรียนนั้น ได้มีการนำปรัชญาของ “การคิดเป็น ทำเป็น และ แก้ปัญหาเป็น” มาใช้ในการจัดการศึกษา ซึ่งทำให้เกิดทักษะที่สำคัญในการนำไปใช้ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าอยู่ในสังคมของข้อมูลข่าวสารกว้างไกลได้

สมองของมนุษย์นั้นเป็นส่วนสำคัญของการคิดเป็นที่มีจิตวิญญาณ สัญชาติญาณ ร่วมไปกับการเรียนรู้จากประสบการณ์ นั่นคือ ความคิดของมนุษย์นั้นเกิดรวมไปกับเรียนรู้ ที่ต้องอาศัยการจัดรูปแบบการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้สมองได้คิด ซึ่งมนุษย์สามารถเรียนรู้โดยใช้ระบบประสาทสัมผัสหลายอย่าง มีรูปแบบและความถนัดในการเรียนรู้ที่ไม่เหมือนกัน เรื่องนี้ขึ้นอยู่กับสมองหรือประสาทสัมผัสด้านเด่นกว่ากัน

ดังนั้นมนุษย์จึงสามารถที่จะรู้จักการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และเลือกที่จะพัฒนาการเรียนรู้เฉพาะตัวที่ตนต้องการได้ ซึ่งมีวิธีการเรียนรู้ที่ต่างๆดังนี้

การเรียนรู้ด้วยการดูครูและภาพสื่อการสอน ชอบเขียนหรือจดรายละเอียดตามการเรียนรู้ด้วยการฟังการบรรยาย การสัมภาษณ์ การพูดคุย ชอบฟัง จำเสียงได้ดี ชอบพูดบรรยายมากกว่าเขียน และการเรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัส ชอบการเคลื่อนไหวในการกีฬาต่อสู้ การทดลองวิทยาศาสตร์มากกว่าการอ่านหนังสือ

การเลือกหรือสำรวจตนเองนั้นสนใจรูปแบบการเรียนรู้กลุ่มใด ให้ทำเครื่องหมายไว้ที่สำรวจจากตาราง (เลือกได้มากกว่า ๑ กลุ่ม) ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ ๑ เรียนรู้ด้วยการดู	กลุ่มที่ ๒ เรียนรู้ด้วยการฟัง	กลุ่มที่ ๓ เรียนรู้ด้วยการสัมผัส การเคลื่อนไหว การกระทำ
... ๑. ชอบคำแนะนำเป็นคำพูดบ่อยๆ	... ๑. ทำตามคำแนะนำที่เป็นคำพูดได้ดีกว่า	... ๑. ชอบสัมผัสสิ่งของต่าง ๆ
... ๒. จ้องดูท่าทางและสีหน้าของผู้พูด	... ๒. ชอบฟังคำบรรยายมากกว่าอ่านเอง	... ๒. พูดเร็ว ชอบใช้มือประกอบเวลาพูด
... ๓. ชอบจดบันทึกช่วยจำ	... ๓. เข้าใจได้ดีหากอ่านออกเสียง	... ๓. ชอบสะสมของ
... ๔. จำได้ดีหากได้จดหลาย ๆ ครั้ง หรือวาดภาพประกอบ	... ๔. ต้องใช้ความพยายามในการ จดบันทึกให้เรียบร้อย	... ๔. มักทำมือยุกยิก เช่นหมุนปากกา เล่นกบฏแฉในกระเป๋
... ๕. สะกดคำได้ดี	... ๕. ชอบพูดคุยกับคนอื่น	... ๕. เล่นกีฬาเก่ง
... ๖. ไม่เปิดวิทยุ โทรทัศน์เสียงดัง	... ๖. ชอบร้องเพลง/ขับเพลงผิวปาก	... ๖. ชอบฟังเพลงไปด้วยขณะทำงาน
... ๗. หลงทางง่ายถ้าบอกทิศทางด้วย คำพูด	... ๗. แยกเสียงต่าง ๆ ที่ได้ยินพร้อม กันได้ดี	... ๗. ชอบยืนทำงาน
... ๘. ชอบข้อมูลที่แสดงเป็นภาพหรือ แผนภูมิ	... ๘. ไม่ชอบอ่านตัวหนังสือจากจอ คอมพิวเตอร์	... ๘. ชอบแยกของออกจากกัน รวม ของเข้ากันด้วย
... ๙. มีทักษะในการวาดกราฟ แผนภูมิ	... ๙. ต้องการคำอธิบายเมื่อดูกราฟ แผนภูมิ แผนที่	... ๙. ชอบประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ด้วยมือ
... ๑๐. เข้าใจทิศทางจากแผนภูมิ ภาพได้ดี	... ๑๐. ชอบฟังวิทยุมากกว่าอ่าน หนังสือพิมพ์	... ๑๐. ชอบกินหรือเคี้ยวหมากฝรั่งใน ห้องเรียน
... ๑๑. จำอะไรได้ดีด้วยการวาดภาพ ในสมอง	... ๑๑. ใช้เพลงช่วยในการจำ การ เรียน	... ๑๑. เรียนรู้ด้วยการเคลื่อนที่ สำรวจสิ่งรอบตัว
... ๑๒. ทำตามคำแนะนำที่เขียนให้ดี กว่าพูดให้ฟัง	... ๑๒. ชอบฟังเพลงมากกว่าดูงาน ศิลปะ	... ๑๒. ชอบลงมือทำอะไรเองมากกว่า เป็นคนดูหรือเป็นคนอ่าน
... ๑๓. แก้ปัญหาภาพปริศนาเก่ง	... ๑๓. ชอบพูดคนเดียว	... ๑๓. ทักษะทางเก่ง
... ๑๔. รู้คำผิดของเพลงที่ร้อง	... ๑๔. ใช้นิ้วชี้ตัวหนังสือขณะอ่าน	... ๑๔. ชอบสัมผัสตัวบุคคลอื่น
... ๑๕. ชอบดูภาพศิลปะ	... ๑๕. ชอบเล่าเรื่อง	... ๑๕. ไม่ชอบอยู่นิ่ง ๆ

เมื่อเลือกแล้ว เลือกกลุ่มใดมากกว่า สรุปว่าใช้การเรียนรู้แบบนั้น

เมื่อรู้ว่าการเรียนรู้ของตนเป็นแบบใดแล้ว ก็ใช้รูปแบบนั้นสำหรับการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด นั่นคือ การจัดกิจกรรมรูปแบบการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายและกระตุ้นประสาทสัมผัสในการเรียนรู้หลายๆส่วนทั้งการดู การฟัง การเคลื่อนไหว โดยผ่านทาง หนังสือที่ให้อ่าน การบรรยาย การดูภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ สัมมนาและโครงการ กลุ่มย่อย การเตรียมการและนำเสนอเนื้อหาที่เรียนรู้ข้างต้น โดยการตั้งคำถามที่ท้าทายเพื่อกระตุ้นการคิดทางสมอง ซึ่งพบว่า ประสบการณ์โดยตรงจากการทำกิจกรรมจะทำให้เกิดวงจรที่เข้มแข็งในสมอง กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสัมผัสและเคลื่อนไหวจะกระตุ้นสมองทั้ง ๒ ซีก และการเรียนรู้แบบนี้ก็จะช่วยให้จดจำข้อมูลใหม่ได้นาน

กิจกรรมการเรียนรู้ยังมีอีกหลายวิธีเช่น การเล่นเกมบทบาทสมมติ เล่นละคร เกม เดินรำ นาฏลีลา เป็นต้น ซึ่งครูจำเป็นต้องทำดังนี้

๑. มีความเข้าใจว่าผู้เรียนมีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกัน ต้องจัดการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ

๒. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบการเรียนรู้หรือความถนัดในวิธีการเรียนรู้ของตน และได้ใช้เทคนิคหรือวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของตน

๓. สื่อสารกับผู้เรียนด้วยความเคารพในความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ เพราะผู้เรียนแต่ละคนจะมีลักษณะเฉพาะของตนและต้องการการยอมรับ

วิธีการเรียนรู้นั้นหมายถึง สิ่งที่แต่ละคนกระทำหรือจัดการกับข้อมูลที่ได้รับ โดยมีกระบวนการจัดการและจำข้อมูลนั้นด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การใช้แผนที่ความคิด การใช้ตาราง การทำบันทึกย่อ การใช้กราฟ การใช้แผนภาพ การทำแถบสี เป็นต้น ซึ่งแต่ละคนมีวิธีการแตกต่างกันในการเรียนรู้ โดยทั่วไปนั้นมีเป้าหมายการเรียนรู้เพื่อให้อ่านหนังสือออกและให้เข้าใจ

การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ จึงถือเป็นหน้าที่สำคัญ ที่ครูทุกคนต้องทำหน้าที่ช่วยเหลือนักเรียนให้รู้จักรูปแบบการเรียนรู้ของตน

ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักใช้วิธีการเรียนรู้ ให้สามารถใช้วิธีการเรียนรู้ได้อย่างอิสระและใช้ได้
หลายๆแบบเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของการเรียนรู้ แม้จะพบว่ายังไม่มีรูปแบบการ
เรียนรู้และวิธีการเรียนรู้แบบใดที่เหมาะสมกับผู้เรียนทุกคนหรือกับการเรียนทุกเรื่อง
แต่ก็มีรูปแบบการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์หลายอย่างที่ تناسبกับ
บางคนและบางสถานการณ์ เช่น เทคนิคการเรียนบางอย่าง ได้แก่ การสรุปย่อ
การจดหัวข้อ การใช้แผนภูมิ การจัดกลุ่ม การถาม-ตอบตนเอง ซึ่งมีประสิทธิภาพสูง
ในการช่วยผู้เรียนให้เรียนรู้

ดังนั้นการเรียนรู้เพื่อให้อ่านหนังสือออกและเข้าใจ นั้นจึงต้องอาศัยประสบการณ์
จากการอ่านและเขียนจริงๆ และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้ที่มีประสบการณ์ และผู้เรียนก็
ต้องมีประสบการณ์การแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่มีความหมายของความเป็นจริง โดยใช้
รูปแบบการเรียนรู้และเทคนิควิธีการเรียนรู้ด้วย

การเรียนรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพนั้นประกอบด้วยความคิด ๕ แบบ คือ ความคิด
ในทางบวกต่อการเรียนรู้ ความคิดเพื่อผสมผสานความรู้ ความคิดเพื่อปรับปรุงให้
ความรู้แน่นถูกต้องยิ่งขึ้น ความคิดที่จะนำความรู้ให้กองเงยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

การเรียนรู้ของสมองมนุษย์นั้นมีหน่วยความจำมากมายมหาศาลเหมือน
คอมพิวเตอร์ เก็บข้อมูลความจำผ่านทางประสาทสัมผัส ทางความคิดและการเรียนรู้
โดยมีความจำในส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงต่างๆและความจำในส่วนที่เป็นอารมณ์ความรู้สึก
ในขณะนั้น เป็นข้อมูลความจำที่นำไปใช้ในกระบวนการคิดและการเรียนรู้นั่นเอง

แล้วสมองก็มีความตื่นตัวและพร้อมที่จะดึงแฟ้มข้อมูลความจำออกมาใช้ในการ
การคิดและการเรียนรู้อยู่เสมอ ด้วยอารมณ์ที่เป็นสุขเป็นการมองรู้ดูออกอย่างรู้จัก
คุณค่าและสร้างคุณภาพของตนในสังคม

(เรียบเรียงจากข้อมูลรายงานเรื่อง ฝึกสมองให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ
(Critical thinking) ของรศ.พญ.คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ และอุษา ชูชาติ)

บ้านพิพิธภัณฑ์

ขอเชิญ เยาวชน หรือ คนทุกวัย ไปเที่ยว "บ้านพิพิธภัณฑ์"
ที่ ถนนสาทรร่มสุมณ์ - ถนนพุทธมณฑลสาย 2 (ตัดกับ
รถไฟ) เวลา: ตั้งแต่เย็นวันศุกร์ ถึงวันอาทิตย์ เวลา 16.00-18.00 น.
ฟรีค่าเข้าชม เด็กอายุ 2500 และต่ำกว่านี้ ฟรีค่าเข้าชม
ผู้ใหญ่ 10 บาท เด็ก 5 บาท และอีก 10 บาท จะค่าเข้าชม
ไม่รวมค่าเข้าชม จะเข้าชมวันใดก็ได้

เปิดทุกวันเสาร์-อาทิตย์ 10.00-17.00 น. ค่าเข้าชม
ผู้ใหญ่ 30 บาท เด็ก 10 บาท เด็กเล็ก 5 บาท
ชม, ได้, 10 บาท - มก.คอม 2: มี 10 บาท 11 บาท 12 บาท 13 บาท
พลาซ่าได้ 10 บาท 11 บาท 12 บาท 13 บาท

บ้านพิพิธภัณฑ์
(แอนนา นาวิกมูล)

ดูเรื่องบ้านพิพิธภัณฑ์
คุณนาวิกมูล สอนให้เด็ก
ได้เรียนรู้จากของจริง

ตุ๊กตาเด็กสมัยกรุง
อยุธยาสมัยกรุง
ศรีอยุธยาสมัย
กรุงศรีอยุธยา

ของเล่นสมัยใหม่ที่มีในร้านนี้จะมีทั้งของเล่น
สมัยใหม่ กับ ของเล่นสมัยเก่า เช่นของเล่นสมัย
ใหม่และของเล่นสมัยเก่า

6

บ้านพิพิธภัณฑ์

หนังสือสำหรับเด็กแห่งชาติ 10.5.55

ร้านกาแฟ

ทีมงานสารคดีถ่ายภาพให้

ถ้วยยาง
ขวดน้ำอัดลม

หม้อต้มน้ำชงกาแฟ
ทำด้วยทองเหลือง

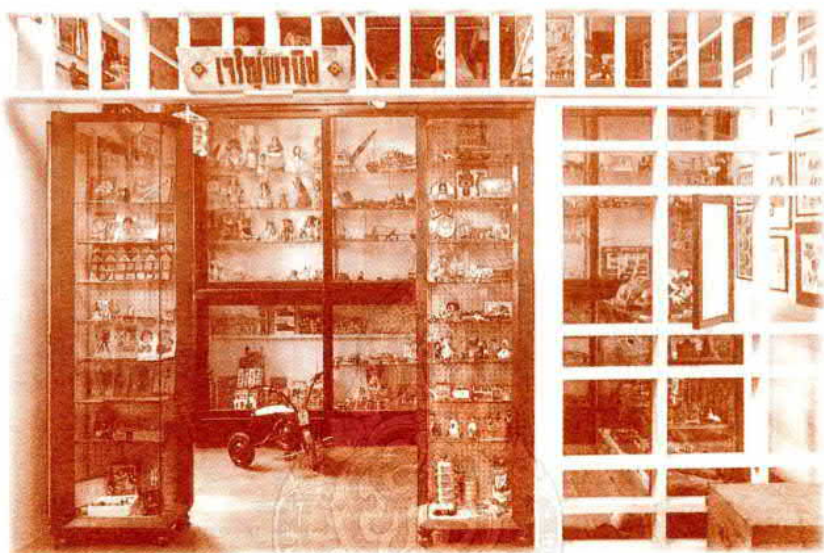

ผงวิทาโกะ ยุค ๒๕๒๕
ชาจีนซื้อจากฮ่องกง รว ๒๕๓๓
นมข้นซื้อจากพม่า ๒๕๔๒
ชาเมืองไทย

เก็บกวดน้ำกา

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

ร้านขายของเล่น

ทีมงานสารคดีถ่ายภาพให้

ยานพาหนะ ใช้ยาน จักรยาน
เครื่องบินและเรือได้โดยแรงหนึ่งยาง
พร้อมล้อสี่ชิ้นและเครื่องยนต์อย่างง่ายได้ด้วยพลัง
แบตเตอรี่ วัสดุ: ไม้, โลหะ, พลาสติก, ไม้, โลหะ

เด็ก
เล่นกับของเล่น

หนังสือสำหรับเด็กแห่งชาติ ๒๕๕๕

ตู้ใส่สบู่ ยาสีฟัน ผงซักฟอก แป้ง ฯลฯ

ตั้งข้างบันไดขึ้นชั้น ๒. ห้างสรรพสินค้าสยามพลาซ่า

กล่องบรรจุแชมพู
ยี่ห้อฟีดเดอร์

น้ำยาล้างจาน
ยี่ห้อฟีดเดอร์
ยี่ห้อฟีดเดอร์
ยี่ห้อฟีดเดอร์

กล่องสบู่ตราวัวจากญี่ปุ่น
ยี่ห้อฟีดเดอร์

บริษัท สยาม

ห้างสรรพสินค้าสยามพลาซ่า ๒๕๖๕

[illegible]

1. หน้าที่ของงานวิจัย
 2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
 3. ขอบเขตของการวิจัย
 4. วิธีการวิจัย
 5. ผลการวิจัย
 6. สรุปและข้อเสนอแนะ

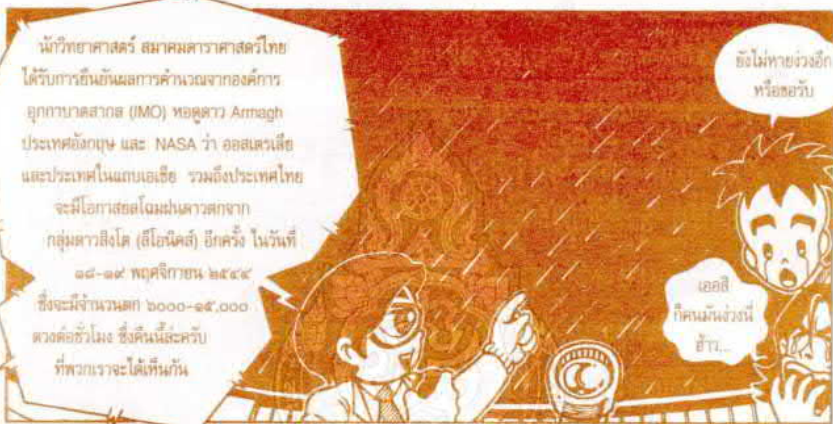
[illegible]

พิณสีลาภรณ์ ขุนนางที่ไปแก้แค้นให้พ่อของพี่ไปหาพระโอรสไป แล้วก็กลับมาหาพี่และพี่ชาย
และพี่ชายก็พาพี่มาหาพี่ชายและพี่ชายก็พาพี่มาหาพี่ชายและพี่ชายก็พาพี่มาหาพี่ชาย
เราทั้งสองก็มาหาพี่ชายและพี่ชายก็พาพี่มาหาพี่ชายและพี่ชายก็พาพี่มาหาพี่ชาย
เพื่อที่เราทั้งสองจะมาหาพี่ชายและพี่ชายก็พาพี่มาหาพี่ชายและพี่ชายก็พาพี่มาหาพี่ชาย

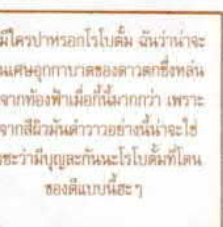
ક. બ. ૧૯૨૭ ૧૧/૬/૨૭ ૧૧/૬/૨૭

ดอกไม้แรกบาน

จาก : สายใยแห่งชีวิต
วันเนา ๒๕๕๓

เด็กเอ๋ยเด็กน้อยด้อยเพียงสา
ค่าแล้วทิวามาผลัดเปลี่ยน
ย่ำคินยีนวันผันหมุนเวียน
เยี่ยมเยียนยีนวัยให้เติบโต

แบบบางร่างน้อยค่อยเติบโตใหญ่
ผ่านวัยใครอุ้มรุมกันโอบ
มีบ้างบางครั้งยังเยโย
ไมโห่อ่อนไหวเอาใจตัว

๑๕

เจิมกิตติภาพ

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๕๓

แย้มดอกออกหวานเริ่มบานสวย
ลมชวยกลืนโซยไปรยปรายทั่ว
เด็กน้อยกลอยใจในครอบครัว
คือบัวแบ่งบานในลานใจ

ดอกไม้วัยเรียนเพียรศึกษา
ข้างหน้าล้วนสิ่งแสนยิ่งใหญ่
เรียนรู้ดูแลแต่เยาว์วัย
ดอกไม้วานหอมพร้อมจะบาน

ฝนโปรยโรยทางมาบางครั้ง
มือแม่แต่ตั้งช่วยต่อต้าน
ร้อนแรงแสงฟ้ามาพ้องพาน
กว่าผ่านภัยฉกรรจ์แห่งวันวัย

— — — — —

ทิศทาง

นพดล เจนนอักษร

พ่อของจูนย้ายที่ทำงาน
จูนก็เลยต้องย้ายที่เรียนตามไปด้วย
จูนไม่อยากย้ายที่เรียน
พ่อก็เลยลาออกจากงานมาอยู่กับจูน?

แม่อยากให้เซียร์เรียนหมอ
เพราะมีประโยชน์หลายต่อทั้งกับตัวหมอและแก่สังคม
เซียร์นะไม่อยากเรียนหมอ
ถ้าเซียร์บอกพ่อ แม่จะหน้างอไหมเนี่ย?

๑๗

เจ็ดทิศทาง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๕๕

คุณครูอยากให้นักเรียนดูเรียบร้อยสะอาดสะอ้านงามตา
นักเรียนก็เลยต้องแต่งตัวมาตามระเบียบแบบแผนของทางโรงเรียน
นักเรียนต้องการไฉ่ผ่มยาวและแต่งกายตามสบายมาเรียน
โรงเรียนก็เลยปรับเปลี่ยนให้เป็นไปตามที่นักเรียนปรารถนา?

ผู้ใหญ่ไม่อยากให้เด็กในวัยเรียนต้องสอเสพอยู่กับอบายมุข
เด็กที่มีอายุน้อยไม่ถึงสิบแปดปีก็เลยอาจจะไม่ได้ออกจากบ้านหลังสี่ทุ่มโดยที่ไม่มีผู้ใหญ่ไปไหนด้วย
คนที่มียาอายุยังไม่ถึงสิบแปดปีย่อมมีเสรีในการเดินทาง
เขาอยากจะไปไหนกันบ้าง ผู้ใหญ่ควรปล่อยเขาเดินทางกันตามสบาย?

ทิศทางแห่งความรักและความหวังดีที่มีต่อกัน
จำเป็นต้องมี เหตุผล ความเข้าใจ และความเสียสละผ่อนปรน เป็นองค์ประกอบ
ผู้ใหญ่กำหนดให้มี วันเด็ก เพราะรู้ว่าเด็กเป็นคนสำคัญ
เด็กทั้งหลายก็รักผู้ใหญ่เช่นกัน จึงอยากให้มีวันสำคัญคือ วันผู้ใหญ่ จังเลย

สามสหายกับดวงจันทร์

เรื่องและภาพ โดย สุริยัน สุตะรังสรรค์ (พี่แมว)

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว หมา แมว กับหนู ยังเป็นเพื่อนรักกันอยู่ ทั้งสามเดินทางท่องเที่ยว ไปด้วยกันในโลกกว้าง ผ่านขุนเขา ทะเลทราย เมืองใหญ่ๆ มากมาย จนกระทั่งวันหนึ่ง เมื่อสหายทั้งสาม เหนื่อยอ่อนจากการเดินทางมาทั้งวัน เจ้าหนูเพื่อนตัวน้อยได้ออกความเห็นขึ้นว่า

“คืนนี้ เราพักแรมที่ริมบึงใหญ่ข้างหน้านี้นักเกิด ทำทางจะเป็นทำเลที่สงบร่มเย็นดีแน่”

“ข้าก็เห็นด้วยเช่นกัน น้ำใสในบึงคงน่าดื่มกินเป็นแน่ รีบไปกันเถอะ” เจ้าหมาได้รับคำ พร้อมกับหันไปชวนเจ้าแมวเป็นตัวต่อไป

เมื่อเจ้าแมวเห็นด้วย สัตว์ทั้งสามก็มุ่งสู่บึงน้ำใหญ่ทันทียามค่ำคืนนั้น เมื่อทั้งสามพักแรมกินอาหารจนอิ่มหน้าพร้อมก็ดื่มน้ำในบึงเป็นที่ชื่นใจแล้ว เพื่อนรักทั้งสามต่างก็ชักชวนกันไปนั่งเล่นรับลมเย็นที่ริมบึงอันสวยงาม ณ ริมฝั่งน้ำ

แห่งนั้นเอง เมื่อเจ้าแมวมองไปยังกลางบึง ภาพที่แมวเหมียวมองเห็น ทำให้มันรีบร้องบอกเพื่อนทั้งสองทันที

“ดูนั่นสิ มีดวงจันทร์อีกดวงหนึ่งจมอยู่ในน้ำใจกลางบึง”

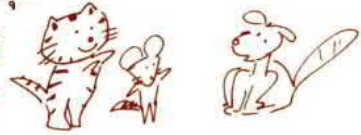
เจ้าหนูกับเจ้าหมา เมื่อได้ยินเจ้าแมวบอกดังนั้น ก็รีบวิ่งมาดู ทั้ง หมา แมว กับ

เจ้าหนู ต่างตกตะลึงในความงามตรงหน้า เจ้าหมาพูดขึ้นว่า

“พวกเราเฝ้าดวงจันทร์บนท้องฟ้าทุก

คืนที่ข้างแรม ไม่คิดว่าจะมีจันทร์อีกดวงอยู่
ได้น้ำ บนฟ้าสูงลิบ แต่ได้น้ำคงไม่ลึกเท่าไร
แน่”

สามสหายจึงปรึกษากันว่า จะหาทางมเเอาดวงจันทร์จากได้น้ำขึ้นมาให้ได้ เพื่อ
เอาไว้อื่นชมให้สนใจ เจ้าหนูตัวน้อยรับอาสาดำลงได้น้ำเป็นตัวแรก เจ้าหมาเป็นตัวถัด
มา และแมวเป็นตัวสุดท้าย แต่ไม่ว่าสัตว์ทั้งสามจะพยายาม ค้นหาอย่างไร ก็หาพบ
ดวงจันทร์ที่ได้น้ำไม่

จนรุ่งเช้า ทั้งสามต่างเหนื่อยอ่อน หนาวสั่น จึงหยุดพักหารือกัน แมวเจ้าปัญญา
จึงเสนอว่า ควรจะเพียรพยายามช่วยกันวิดน้ำ จากบึงใหญ่แห่งนี้วันละเล็กละน้อย เมื่อ
น้ำแห้งเหือดหมดไปเมื่อนั้นดวงจันทร์ที่จมอยู่ใต้บึงคงไม่หายหลบหนีไปไหนได้

เพื่อนรักทั้งสามหยุดเดินทางท่องเที่ยว เอาแต่เพียรพยายามเฝ้าวิดน้ำในบึง
ใหญ่ ทั้งสามผลัดเวรกันทำงาน เจ้าหมาวิดน้ำยามเช้า เจ้าแมววิดน้ำยามบ่าย ส่วน
เจ้าหนูตัวน้อย ออกหาเสบียงอาหารทุกวัน เมื่อถึงเวลายามค่ำทั้งสามก็กินอาหาร
ร่วมกัน พักผ่อนนอนหลับริมบึง เจ้าเช้าก็เริ่มงานใหม่ เป็นเช่นนี้เรื่อยมา

ด้วยความมานะพยายามของสัตว์ทั้งสาม น้ำในบึงใหญ่ก็เริ่มแห้ง
เหือดลงเรื่อย ๆ เมื่อมองดูดวงจันทร์ในน้ำ ดวงจันทร์
เริ่มเว้าแหว่งลงเรื่อย เจ้าหมากับเจ้าแมวก็นั่ง
เร่งมือทำงาน เจ้าหนูก็พยายามหาเสบียง

ในที่สุดความสำเร็จก็มาถึง เย็นวันหนึ่งน้ำ
ในบึงก็หมดไป เจ้าหมารีบวิ่งลงไปค้นหาดวงจันทร์ที่ใจกลางบึง เจ้าแมวรีบมาสมทบ
แต่ไม่ว่าหมาและแมวจะพยายามอย่างไร ก็หาพบดวงจันทร์ไม่ เกิดอะไรขึ้น?

คืนนั้นเองสัตว์ทั้งสามนั่งเฝ้าอยู่ริมบึง
เฝ้ามองดวงจันทร์บนท้องฟ้า ทันใดนั้น
เจ้าแมวลุกขึ้นยืนดวงตาสะท่อน แสงจันทร์
สว่างโพลง พองชน ขู่เจ้าหนูตัวน้อย
อย่างกราดเกรี้ยว

“ขำรู้แล้ว เจ้านี่เองที่แอบมา
แตะดวงจันทร์ได้น้ำทุกคืนจนเจ้า
แหงนไปจนหมด เจ้าสัตว์พินแทบที่
น่าเกลียด ข้าจะกินเจ้า”

เจ้าแมวโดดตะครุบเจ้าหนูทันที แต่เจ้าหนูหลบหนีไปได้ แมวจึงหันมาพูดกับ
หมาว่า

“ดูสิ เจ้าหนูตัวร้าย ทุกคืนที่เรานอนหลับอย่างเหนื่อยอ่อน มันกลับ
แอบมาแตะกินดวงจันทร์จนหมดสิ้น”

แต่เจ้าหมากลับแยกเขี้ยวคำรามใส่เจ้าแมวพร้อมกับพูดว่า

“ข้าว่าเจ้านั่นเองที่ขโมยดวงจันทร์ในน้ำไป เจ้าเอาดวงจันทร์ไปซ่อนไว้
ในดวงตา ข้าเห็นแสงจันทร์ที่ออกมาจากตาเจ้า”

แล้วเจ้าหมาก็ไล่พาดเจ้าแมวทันที

เพื่อนรักทั้งสามก็กลับกลายเป็นคู่อาฆาตตลอดมา ทุกคืนเมื่อเจ้าหมามองเห็น
ดวงจันทร์บนฟากฟ้า ก็จะส่งเสียงหอน เสียตายดวงจันทร์อย่างเศร้าสร้อย ส่วนเจ้าแมว
ก็พยายามตามจับเจ้าหนูทุกตัวที่มันพบ

ส่วนดวงจันทร์บนท้องฟ้านั้นเล่า ก็ได้แต่เสียใจกับสหายทั้งสามเรื่อยมา เพราะ
ไม่สารารถจะบอกให้สัตว์ทั้งสามรู้ได้ว่า แท้จริงแล้ว ดวงจันทร์ที่ปรากฏอยู่ในน้ำเป็น
เพียงเงาพระจันทร์เท่านั้นเอง

ฉันจะอยู่อย่างมีค่า

โดยธรรมชาติแล้วน้ำจะไหลจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำเสมอ ไม่มีน้ำแห่งไหนใดที่จะไหลจากที่ต่ำขึ้นที่สูง จึงทำให้เกิดนิทานเรื่องนี้ขึ้น

ณ สระน้ำแห่งหนึ่ง มีน้ำตกที่สวยงามมากอยู่บริเวณนั้นด้วย ลักษณะของน้ำจะตกมาเป็นชั้นๆ ซึ่งสายน้ำที่ตกลงมาพอกระทบกับก้อนหินก็จะแตกกระจายเป็นฝอยยิ่งเมื่อมากระทบกับแสงแดดก็ทำให้เกิดเป็นสายรุ้งที่สวยงามขึ้น ซึ่ง ณ น้ำตกแห่งนี้ก็มีหยดน้ำอยู่หยดหนึ่งชอบคิดน้อยใจกับชีวิตของตนเอง

วันหนึ่งหยดน้ำได้รำพึงรำพันด้วยความน้อยใจว่า “ทำไมนะ เราถึงต้องตกลงที่ต่ำด้วย เราไม่เข้าใจเลยว่าเราจะอยู่ที่สูงกับเขาบ้างไม่ได้หรือไง เราไม่มีค่าไม่มีประโยชน์หรือไม่”

น้ำใสๆ ก็เริ่มไหลออกมาจากตาของหยดน้ำ หยดน้ำลอยไปนั่งอยู่ริมตลิ่ง ในขณะนั้นก้อนหินซึ่งเป็นเพื่อนของหยดน้ำกำลังร้องร่ำทำเพลงกันอย่างสนุกสนาน บางก็เล่นกระโดดลงน้ำกันอย่างร่าเริง ก้อนหินเพื่อนรักของหยดน้ำแลไปเห็นหยดน้ำนั่งร้องไห้อยู่ ก้อนหินจึงเดินเข้าไปหาหยดน้ำ

๒๒

เข็มทิศนำทาง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

Value of life

Naturally, water flows downward, and it never flows the other way round. Thus, this is how the story begins.....

There was a pond where extremely beautiful near by. The waterfall flew down step by step and whenever the waterfall hit rocks and reflected to the sunlight it made up shiny rainbow. However, there was, somehow, a small “Droplet” who didn’t see himself worthy.

“Why do I always have to fall down ? Can’t I stay up high just like others? Or that I might be useless.” the poor Droplet questioned himself. Suddenly, tears started to fall from his eyes while he was flowing to the edge of the bank. In the meanwhile his friend, Rock, saw his little Droplet grieving, he then came up close.

“What’s wrong with you?” said Rock. “Nothing. I’m just upset with me, myself. I don’t understand why I have to stay down here, the whole time. Can’t I get to stay up there like others? Or even you, Rock, you get to stay higher than me.” Answered Droplet.

พอมาถึงก้อนหินจึงทักเพื่อนว่า “เธอเป็นอะไรหรือหยตน้ำไปน้อยใจใครมาอีกล่ะ” หยตน้ำพอได้นั้นเพื่อนทักก็ตอบไปว่า “ฉันไม่ได้น้อยใจใครหรอก ฉันน้อยใจตัวเองต่างหาก ก้อนหินทำไม! ฉันต้องอยู่ที่ต่ำด้วย ฉันจะอยู่ที่สูงๆ อย่างเขาไม่ได้บ้างหรือทำไมต้องไหลสู่ที่ต่ำตลอด แม้แต่เธอเองยังอยู่สูงกว่าฉันเลย”

ก้อนหินจึงพูดกลับไปว่า “เธอจะไปคิดอย่างนั้นทำไมล่ะ อย่าคิดมากเกินไป” หยตน้ำโต้ “ก็เธอไม่ใช่ฉันนี่เธอก็พูดได้สิ เธอไม่รู้หรือว่าฉันปวดร้าวแค่ไหน”

ก้อนหินเริ่มโมโหกับความคิดของหยตน้ำ แต่ก้อนหินก็พยายามพูดต่อว่า “เธอรู้ได้อย่างไรว่าเธอไม่มีค่า เธอมีคุณค่ากับสิ่งมีชีวิตบนโลกนี้มากนะ เพราะถ้าขาดเธอไปสิ่งมีชีวิตก็จะอยู่ไม่ได้จริงไหม ทำไมเธอไม่คิดเช่นนั้น” หยตน้ำนิ่งอึ้งแล้วทำหน้าสลด

ก้อนหินพูดต่อไปว่า “เธอจะคิดทำไมว่าเธอไม่มีคุณค่าอะไร เธอมีอะไรมาเป็นเกณฑ์ตัดสิน อย่าคิดแต่ว่าเธออยู่ที่ต่ำกว่าใครแล้วจะไม่มีคุณค่า จะอยู่ต่ำหรือสูงมันไม่สำคัญหรอกมันขึ้นอยู่กับตัวเราเองต่างหาก”

ในขณะนั้นนางฟ้าผู้ใจดีองค์หนึ่งที่เห็นเหตุการณ์โดยตลอด ดูแล้วท่าทางของหยตน้ำจะไม่ค่อยเข้าใจกับคำพูดของก้อนหิน นางฟ้าจึงปรากฏตัวขึ้นต่อหน้าหยตน้ำและก้อนหิน

แล้วนางฟ้าก็พูดกับหยตน้ำว่า “ที่ก้อนหินพูดมาก็ถูกต้องแล้ว เธอลองมองไปอีกด้านหนึ่งสิว่า แค่เธอเพียงหยตเดียวก็สามารถทำให้สิ่งมีชีวิตดำรงชีวิตอยู่ได้ แล้วถ้าเพื่อนๆ ของเธอมารวมตัวกันหลายๆ หยต มันก็จะกลายเป็นสายน้ำแหล่งใหญ่ที่มีคุณค่ามหาศาลต่อสิ่งมีชีวิต”

“Don’t you think like that? Take it easy!” rock told his friend.

“You’re not me and you will never know how much I feel hurt!!!”

Droplet convinced.

Rock now got angry at Droplet’s talking back. But he still kept patient to control himself. “How do you know that you’re useless! You mean a lot to all those living creatures on the earth. Without you nothing can stay alive and don’t you agree with me?” Rock continued to silent Droplet.

“Droplet, do not think that you are useless. Staying below doesn’t mean that you are worthless, but what matters is the value inside of one’s self.” Said Rock.

A kind fairy who was watching Droplet and Rock had shown up right in front of them. “Droplet, what Rock said is right. Haven’t you thought on the other side that just one drop of water like you, add up with other drops from your friends can make up a big, essential source of life.” said the fairy.

Pointed the fairy to the falls and continued. “Look around you ... those creatures using water for their living. Don’t you know our world consists of 71% of water, and that is actually greater than the land part. It’s no use to think you’re worthless.” This time Droplet felt better.

นางฟ้าขี่มီးไปรอบๆ บริเวณน้ำตกให้หยดน้ำดู แล้วพูดว่า “เธอลองมองไปรอบๆ สิ สิ่งมีชีวิตกำลังใช้ประโยชน์จากเธออยู่เห็นไหม แล้วเธอรู้หรือเปล่าโลกใบนี้มีน้ำถึง 71 เปอร์เซ็นต์เชียวนะ มีมากกว่าพื้นดินเสียอีกแล้วอย่างนี้เธอยังจะว่าตัวเองไม่มีค่าอีกหรือหยดน้ำ” หยดน้ำฟังแล้วสิ่งที่มิดมิดในใจของหยดน้ำก็เริ่มสว่างขึ้น

ก้อนหินมองหน้าหยดน้ำแล้วพูดด้วยน้ำเสียงที่อ่อนโยนว่า “เธออย่าดูถูกตัวเองอย่ามองข้ามคุณค่าของตัวเองและเพื่อนๆ อย่าคิดเพียงความสูงต่ำเท่านั้น” หยดน้ำบอกกับก้อนหินและนางฟ้าว่า “ฉันจะอยู่อย่างมีค่าตลอดไป ฉันชอบใจทุกคนมากนะที่ชี้ทางสว่างให้”

หยดน้ำพูดจบ ก้อนหินก็จูบมือหยดน้ำวิ่งไปหาเพื่อนๆ แล้วก็เริ่มร้องเพลงและเล่นกันอย่างสนุกสนาน นางฟ้าเห็นภาพนั้นแล้วทำให้นางฟ้ามีความสุขไปด้วย แล้วนางฟ้าก็อวยพรให้กับหยดน้ำและก้อนหินว่า “ขอให้พวกเธอเป็นเพื่อนที่รักกันตลอดไป” แล้วนางฟ้าก็ลาหยดน้ำและก้อนหินไป

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า.....

สรรพสิ่งทั้งหลายล้วนมีค่า ถ้าหากรู้จักทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด เพื่อช่วยกันสร้างสรรค์สังคม และจรรโลงโลกให้น่าอยู่ต่อไป

แต่งโดย นายมานะ ปานน้อย ม.๔/๒
นางสาววรรณุช การุญบริรักษ์ ม.๔/๒
นางสาวเสาวภา แซ่หลอ ม.๔/๒
โรงเรียนศึกษางานสระคาง

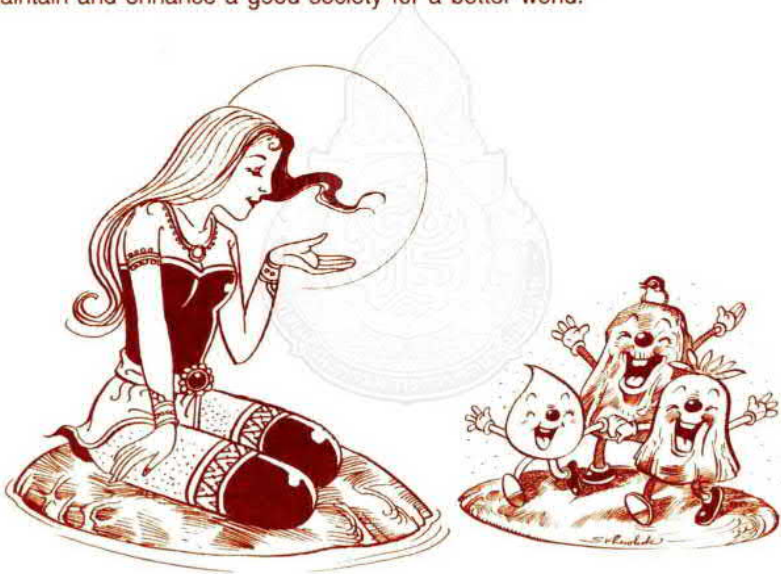

Rock looked at his friend and said with gentle voice “Never look down on yourself or others by just looking from where they live.”

“I’ll live worthy from now on. Thank you so much for finding my way out”. Said Droplet to both Rock and the fairy.

Then, Rock held hand with Droplet and walked to other droplets and began to sing with rejoice. The fairy blessed them a long lasting friendship and faded away.

“All living creatures will never be worthless, if they do their best to maintain and enhance a good society for a better world.”

Translated:

*Patchara Niyomsub M.3/3
Saunkulabwitayalai School*

รถตุ๊ก ตุ๊ก ชื่อสัตย์

๒ เมืองไทยมีรถสามล้อเครื่อง ใช้รับส่งผู้โดยสาร เวลาติดเครื่อง มีเสียงดังตุ๊กตุ๊ก คนทั่วไปจึงเรียกว่า “รถตุ๊กตุ๊ก” มีคนขับรถตุ๊กตุ๊กคนหนึ่งชื่อ “บุญหลาย” เขาเป็นคนดี มีความซื่อสัตย์ วันหนึ่งเขาขับรับฝรั่ง พ่อ แม่ ลูกจากหน้าโรงแรมแห่งหนึ่งเพื่อไปร้านขายของ บุญหลายไม่บอกราคาแพงแม้ผู้โดยสารจะเป็นคนต่างชาติ ฝรั่งชอบนั่งรถตุ๊กตุ๊กมาก เพราะเป็นของแปลกที่เมืองนอกไม่มีฝรั่งขึ้นซ้อนกัน มองดูสองข้างทาง ส่วนบุญหลายขับอย่างซื่อสัตย์ ะมัดระวังจนถึงร้านขายของ ฝรั่งชอบใจบุญหลาย จึงบอกให้เขาจอดรถ ส่วนฝรั่งเดินเข้าไปในร้านเลือกซื้อของที่ระลึกจากเมืองไทย ต่อจากนั้น บุญหลายพาฝรั่งไปส่งที่วัดพระแก้ว วัดนี้เป็นวัดไทยที่สวยงาม มีชื่อเสียงไปทั่วโลก บุญหลายจอดรถส่งฝรั่งที่วัดพระแก้วแล้วขับรถตุ๊กตุ๊กต่อไป จนถึงเวลาเที่ยงเขาจึงจอดรถที่ได้ต้นไม้แห่งหนึ่งแล้วหยิบกล่องข้าวขึ้นมากินข้าวเขามองที่เบาะหลังรถ เอ๊ะ.....! มี

กระเป๋าใบหนึ่งวางอยู่ บุญหลายรีบเปิดกระเป๋าใบนั้น มีหนังสือเดินทาง กับเงินอีก
 ปีกใหญ่ของทั้งหมดนี้มีค่ามาก ฝรั่งเศสจะทำตกไว้ บุญหลายเป็นคน

เขาไม่ต้องการของที่เป็นของคนอื่นบุญหลายรีบขับรถตุ๊กตุ๊กกลับไปโรงแรม
 ทันที มีคนเรียกให้จอดรับ แต่บุญหลายบอกว่า “ขอโทษครับ...ผมมีงานสำคัญต้องรีบไป
 ทำก่อน” บุญหลายได้พบกับฝรั่งเจ้าของกระเป๋าคืน เขายิ้มแย้มและกล่าวอย่างชื่นชม
 มีใจความว่า “ขอบคุณครับ คนไทยมีน้ำใจดี ซื่อสัตย์ เราชักคนไทย และเมืองไทยมาก”

เด็กหญิงคนงามค์ มาประจวบ

ชั้น ป. ๗/๑

โรงเรียนมารีย์พิทักษ์สว่างแดนดิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ๔๗๑๑๐

“ห้องฉันเองฉัน”

ฉันภูมิใจในห้องฉันของฉัน	รักผูกพันฉันเกิดมีไกลห่าง
รักวิถีชีวิตไม่จืดจาง	รักเลิกลา แผลว่า รุ่งอรุณ
ประเพณีดีงามประจำถิ่น	แหล่งทำกินอุดมได้เกื้อหนุน
เข้าพรรษา สงกรานต์ หลายงานบุญ	ได้สืบสุนทรีย์แก่ชีวิต
ถิ่นฉันมีแหล่งน้ำเขื่อนลามาศ	น้ำสะอาดดื่มใช้ได้สนิท
มีปูปลาอาหารปลอดสารพิษ	เศรษฐกิจเกิดก่อขึ้นพอเพียง
มีหาดชมตะวันสถานท่องเที่ยว	เป็นแห่งเดียวเที่ยวได้ไม่ต้องเสี่ยง
เป็น “บางแสน” อีสานชนสำเนียง	เข้า สาย เทียง บ่าย เย็น เห็นหาดงาม
อาชีพมี ปูปลูมัน เลี้ยงหม่อนไหม	มีผลไม้ พืชผัก มีข้าวหลาม
คนเลิกลามีความเพียรพยายาม	ที่พบความจนนั้นไม่ห่มนุ่งเพียร

มีสวนเงาะ มะละกอ สวนฝรั่ง
สวนกล้วย ส้ม ชมพู่ สวนทุเรียน
ทดตำบลห้าสิบเจ็ดหมู่บ้าน
วันเฉลิมฯ วันปิยะไม่ละวาง
งานแม่ย่าหน้าอำเภอทุกปี จัด
บ้านหนองตุม บ้านราษฎร์พัฒนา
ตราบแม่ย่าท่านยังไม่วางดาบ
รักท้องถิ่นกำจัดเหล่าศัตรู
ฉันภูมิใจใน “ท้องถิ่นของฉัน”
ศิลปวัฒนธรรมประเพณี

หนู ทั้ง กระท้อนปลูกสับเปลี่ยน
ที่ควรเขียนอีกอย่างคือสวนยาง
ได้สืบสานความเป็นไทยไม่ทิ้งว่าง
คนเลื่องสางจัดพิธีทุกปีมา
น้อมมนัสสักการะพระคุณย่า
อนุสาวรีย์มีเชิดชู
ลูกหลานกราบแม่ย่าปรากฏอยู่
เลือนนักรู้หลานย่าชีพลำพลี
รักผูกพันเลื่องสางอย่างเต็มที่
รวมน้องพี่สืบทอดตลอดไป

นางสาวทองสุข บุญไชย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๑

โรงเรียนสุโขทัยวิทยะวิทยา อำเภอเลื่องสาง จังหวัดนครราชสีมา

กลุ่มบ้านแสนสุข

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ที่กลุ่มบ้านแสนสุข
ซึ่งมีประชากรอยู่รวมกันอย่างมีความสุข
มีอยู่วันหนึ่งประชากรเริ่มทะเลาะวิวาทกัน เรื่องเงิน
เพราะว่าชายชาวไร่กำนันรวยมาก เขาเป็นนายของ
กลุ่มบ้านแสนสุข เพราะเคยซื้อที่ดินพิทักษ์โลกมา
ช่วย เขามีชื่อเรียกว่า "พ่อครัวแม่ครัว" มาอธิบาย
ให้ชาวบ้านฟังว่า เขาหนีเศรษฐกิจไม่ค่อยดีเท่าไร
ใจชื้นคิดว่ากลุ่มบ้านแสนสุข เราคงอยู่กันอย่างดี
ต้องอดทนให้เขาอยู่ประหยัดเช่นเราที่กำนันแล้ว
ก็นำมาที่ซึ่งไปรจนาหนังสือ ไฟฟ้าสว่างให้คนที่เราไม่
ให้เราก็ดูใจใส่อีกอีกมากมาย

และถ้าต่อไปเศรษฐกิจจะดีขึ้น แล้วพวกราชวบ้านก็จะ
อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขอีกครึ่งหนึ่ง

อ.ณ.น. - หนังสือ...
พิมพ์...
เรื่อง...
สำนัก...
ปี...

“ธรรมในแผ่นภาพ”

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

มีรูปภาพแผ่นเล็กๆ สอดช่องบุหรีสมัยเก่าของจีนอยู่ไม่น้อยที่นำมาเขียนขยายไว้ในโรงมหรสพทางวิญญาณ

เป็นรูปเขียนสีจากนิทานและเรื่องเล่าทำนองนิทานอีสป ทุกเรื่องมีคติธรรมสอนใจน่าสนใจดี ผมติดใจอยู่หลายเรื่องจะเล่าให้ฟังสักเรื่อง

คือเรื่องชื่อ ความฉลาดของผู้พิพากษามีว่า ชายผู้หนึ่งเข้าไปหาท่านผู้พิพากษาแล้วเล่าเป็นเชิงฟ้องความว่า

“ท่านครับ วัวตัวหนึ่งได้เข้าไปเหยียบทำลายพืชไร่เสียหายมากมาย”

ท่านผู้พิพากษาเริ่มไม่พอใจที่ต้องมาเสียเวลากับชาวบ้านกระมอมกระแมมคนนี้ จึงว่า

“นี่แกลเวลาของฉันทันทีมีค่ามากนะ แกลไม่น่านำเรื่องเล็กๆ น้อยๆ อย่างนี้มารบกวนเวลาฉันเลย”

ชาวบ้านจึงว่า “กระผมก็ไม่อยากนำเรื่องเล็กน้อยนี้มาทูลทวงใจท่านเลย แต่เรื่องนี้มันเกี่ยวกับท่านอยู่ด้วยครับ”

ท่านผู้พิพากษาหูผึ่งทันทีเมื่อรู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัว จึงเริ่มสนใจซักไซ้

ชาวบ้านเห็นผู้พิพากษาสนใจพูดดีด้วยก็รีบละล้าละลักเล่าความ

“คือว่า...เจ้าวัวนั้นเป็นวัวผมมันมาเหยียบไร่ของท่านครับ”

ท่านผู้พิพากษาจึงว่า “เรื่องนี้ต้องตัดสินเพื่อความยุติธรรม จงไปจับวัวนั้นฆ่าเสีย นอกจากนั้นต้องชดใช้ค่าเสียหายด้วย”

ท่านหยุดคิดนิดหนึ่ง แล้วว่า “เพื่อเห็นแก่ความซื่อสัตย์ของเจ้าที่นำเรื่องนี้มาสู่

๓๔

เจิมกิตติภาพ

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๔๕

กระบวนการยุติธรรม จึงลดหย่อนโทษให้ไม่ปรับรุนแรงอะไร เพียงแต่เมื่อมาว่าแล้วให้เอาเนื้อว่ามาชดใช้แทนค่าปรับก็แล้วกัน”

ชาวบ้านเพิ่งจะหายงเมื่อฟังคำตัดสิน รีบละล่าละลักบอกว่า “ท่านครับ เมื่อที่ฉันผิดผิดไป ทำให้เรื่องไขว่ไขว ความจริงว่าตัวนั้นเป็นวัวของท่านผู้พิพากษาเอง มันมาเหยียบย่ำที่ไร่ผมนะครับ”

ท่านผู้พิพากษาอึ้งไปสักครู่จึงพิพากษาใหม่ว่า “ถ้าอย่างนั้น ต้องถือเป็นเคราะห์ร้ายหรือโชคไม่มีของไร่แกลง ที่ไร่ของคนอื่นทำไมวัวไม่เข้าไปอย่าเล่า เป็นความเลินเล่อของแกลเองที่ไม่ล้อมรั้วเฝ้าไว้ ให้อ้อ เรื่องนี้จึงเอาผิดกับวัวไม่ได้”

เห็นไหมครับ ความฉลาดของผู้พิพากษา

สำนวนปฎิวัติต้องพูดว่า ชนชั้นใดบัญญัติกฎหมาย ก็เพื่อรักษาประโยชน์ของชนชั้นนั้นเป็นสำคัญ

คติธรรมจากเรื่องนี้ คือสิ่งที่เรียกว่า ความเป็นธรรมนั้นก็ยังมีปัญหา ตรงที่ว่ามันขึ้นอยู่กับการศึกษาของใคร ในที่สุดก็จะมาลงที่ธรรมของใคร

ความเป็นธรรมจึงดูเหมือนจะไม่มีมาตรฐานแน่นอนเสียแล้ว ต่างคนต่างอาจอ้างว่าเป็นธรรมของตนผิดไปจากนี้ย่อมไม่เป็นธรรม

ถึงจะบัญญัติเป็นกฎหมายก็เกิด ทั้งคนบัญญัติ คนใช้และคนตัดสินบางทีก็อาจถือเอามาตรฐานของตนเป็นเกณฑ์ดีความได้อยู่เหมือนกัน

เรื่องนี้เป็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้จริงแม้ในทุกวันนี้อะไรเป็นธรรม ไม่เป็นธรรมนั้น มีพุทธบัญญัติไว้แล้วในบทที่ว่าด้วยลักษณะตัดสินธรรมวินัย กล่าวโดยทั่วๆไปก็คือ

ลักษณะที่ไม่เบียดเบียนทั้งแก่ผู้อื่นและตนเอง กับเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขส่วนรวม นั่นแหละเป็นธรรม

ความเป็นธรรมกับความยุติธรรมก็อาจไม่เหมือนกันได้ เช่น คดีต่างๆ ที่ขึ้นสู่ศาลนั้นก็จะตัดสินกันที่หลักฐานพยานเป็นสำคัญ หลักฐานมีแค่ไหนก็ตัดสินได้แค่นั้น

ถือว่ายุติเพียงนั้น ตัดสินแล้วก็ถือว่ายุติธรรมแล้ว

ดังนั้นคนทำผิดแต่ไม่มีหลักฐานบ่งชี้ศาลก็ต้องตัดสินปล่อยไปเป็นพ้นผิด เป็นธรรมแล้วเป็นธรรมที่ยุติลงด้วยหลักฐานเพียงนั้นแล้ว

ทั้งนี้โดยจริง หาได้เป็นธรรมไม่

ในทำนองเดียวกัน ก็มีผู้บริสุทธิ์เป็นอันมากต้องได้รับโทษเพราะขาดหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนความบริสุทธิ์นั้น ก็ต้องถือว่าเป็นธรรมที่ยุติอีกเช่นกัน

นี่คือความยุติธรรม

ซึ่งบางทีหาใช่ความเป็นธรรมที่แท้จริงไม่

เรื่องเหล่านี้ ทำให้คิดค้นนวนเวียนหนัก

สมัยเมื่อเรียนกฎหมายนั้น พวกเรานักศึกษากฎหมายชอบถกเถียงตีความกันแถวๆ ตึกนิติฯ ที่ธรรมศาสตร์เสมอๆ ยิ่งหลังออกจากห้องสอบก็ยิ่งหน้าดำหน้าแดงจับกลุ่มถกประเด็นกันถึงพรึกถึงซิงตีนัก

แต่นั่นก็เป็นเพียงตีความตามตัวบทกฎหมายที่ยังไม่ได้ก้าวล่วงถึงเรื่องความเป็นธรรมโดยนัยของพุทธศาสนาและปรัชญาทางวิทยาศาสตร์สังคมเลย

ผมมาสะดุดใจเรื่องนี้ต่อเมื่อท่านอาจารย์พุทธทาสปรารภว่า “สิ่งที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมก็คือคำว่าธรรมนั่นเอง”

เพราะเรามักตีความคำว่าธรรมกันกำกวมที่สุด ที่มักจะกำหนดประโยชน์ตนเป็นมาตรฐานตีความเอาเสียด้วย ดังนั้นเรื่องความฉลาดของผู้พิพากษาข้างต้นนั่นเอง เรื่องนี้จึงเหมือนเส้นผมบังภูเขามันบังความจริงที่ว่า

ผู้อ้างความเป็นธรรมนั้นใช้ว่าเขาจะปกป้องความเป็นธรรมเสมอไปก็หาไม่

“แม้ผ่านธารน้ำไหล”

บันทึกธรรมจากสวนโมกข์ ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

Riddles

ครูกิ่ง

Riddles เป็นเกมส่ออะไร่อยในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้เล่นต้องใช้ไหวพริบและความรู้ภาษาอังกฤษในการตอบ เพราะบางทีคำตอบอยู่ที่การแปลความหมาย คำพ้องเสียง หรือการเอาคำมาล้อเลียนเป็นต้น เราลองมารู้จักกับปริศนาคำทายชนิดนี้ เพื่อเพิ่มพูนความรู้กันนะคะ

1. What word is always pronounced wrong?
2. What nut has no shell?
3. Why is the river so rich?
4. How can you get there from here?
5. What the difference between a railway guard and a teacher?
6. What ring is square?
7. What dog has no tail?
8. What is the end of everything?
9. What did the sea say to the sand?
10. Why are football players so cool?
11. Which star is in the ocean?
12. How can you make a hat talk?
13. What has a neck but can not swallow?
14. What nail shouldn't you hit with a hammer?
15. What time has no beginning and can?

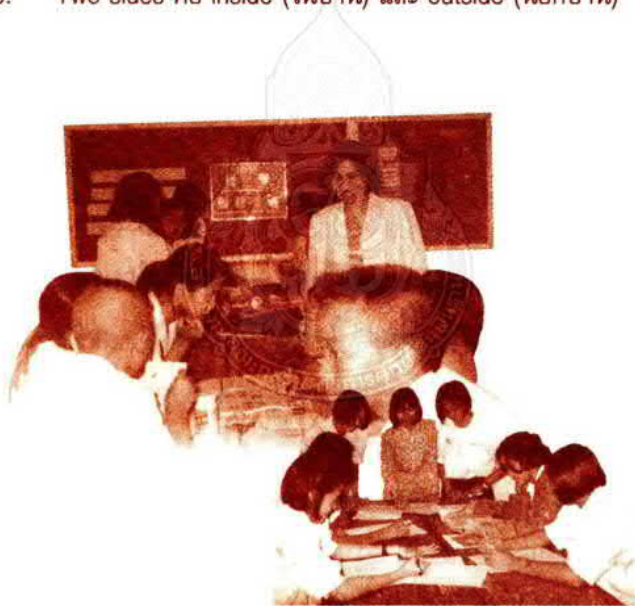
16. What fails all day but never gets hurt?
17. What kind of bow can not be tied?
18. What water won't freeze?
19. What room has no wall, floor, ceiling and window?
20. How many sides does a house have?

ใช้เวลาคิดคำตอบเสร็จแล้วใช่ไหม ลองตรวจดูคำตอบนะคะว่าตอบคำถามถูก
ทุกข้อหรือเปล่า

1. wrong เพราะแปลว่า “ผิด” อยู่แล้ว
2. doughnut เพราะโดนัทไม่ใช่ถั่วถึงไม่มีเปลือก
3. It has two banks คำว่า bank แปลว่า “ฝั่ง” หรือ “ธนาคาร” ก็ได้
4. เต็ม t หน้า here ก็จะได้คำว่า there (get แปลว่าไปถึงหรือได้)
5. One minds the train, the other trains the mind คนหนึ่งเอาใจใส่ (mind) รถไฟ แต่อีกคนหนึ่งฝึกฝน (train) ความคิด (ของศิษย์)
6. boxing ring เวทีมวย ไม่ใช่ ring ที่หมายถึงแหวน
7. hotdog ฮอตดอก ไม่มีหาง
8. g อยู่ท้ายสุดของคำว่า everything (ทุกสิ่งทุกอย่าง) end มีความหมายว่าสุดท้าย ไม่ใช่การสิ้นสุด
9. They have lots of fans “fan” หมายถึงพัด หรือแฟนฟุตบอลก็ได้ cool จะหมายถึงเย็นหรือยอดเยี่ยมก็ได้
10. Nothing but wave to the sand. ทะเลไม่ได้พูดกับทรายแต่ “โบกมือ” (wave) ให้
11. Starfish ปลาดาวอยู่ในมหาสมุทร

12. Add “c” จะกลายเป็น chat ที่แปลว่าพูดคุย
13. Bottle ขวดมีคอแต่กลืนไม่ได้
14. Finger nail เล็บมือ ไม่ใช่ nail ตะปู เพราะฉะนั้นจึงไม่ควรใช้ค้อนทุบ
15. Circle วงกลม
16. A waterfall น้ำตก ตกทั้งวันก็ไม่เจ็บ
17. Rainbow สายรุ้ง ผูกไม่ได้เพราะไม่ใช่โบว์ (bow)
18. Boiling water น้ำเดือดย่อมไม่มีวันเย็นจนแข็ง (Freeze)
19. A mushroom เห็ด ไม่ใช่ห้องจึงไม่มีผนัง พื้น เพดาน และหน้าต่าง
20. Two sides คือ inside (ในบ้าน) และ outside (นอกบ้าน)

เล่าเรื่องเมืองเพลางค์

“ถ่านหินลือชา รถม้าลือลั่น เครื่องปั้นลือนาม
งามพระธาตุลือไกล ฝึกช้างใช้ลือโลก”

ดาขวัญประจำจังหวัดช้างต้น ทุกคนคงรู้ดีว่าเป็นคำขวัญของจังหวัดลำปาง
ถ้ามีใครมาถามข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้ารักและภาคภูมิใจในจังหวัดลำปางหรือไม่
ข้าพเจ้าจะยิ้มตอบอย่างภาคภูมิใจว่า ข้าพเจ้ารักและภาคภูมิใจในจังหวัดลำปางมาก
เพราะจังหวัดลำปางมีประวัติการก่อตั้งที่ยาวนาน มีโบราณสถาน โบราณวัตถุ
ชนบทธรรมนิยมประเพณีศิลปวัฒนธรรมและสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจ
มากมาย ข้าพเจ้าจะเล่าเรื่องราวแห่งความภาคภูมิใจในจังหวัดลำปางให้ฟัง

จังหวัดลำปางมีประวัติความเป็นมาในการเรียกชื่อตามตำนานต่างๆ ที่น่าเชื่อ

ถือได้ เช่น ตำนานพระธาตุเสด็จเรียกชื่อว่า “ศรีนครไชย” ตำนานพระธาตุลำปางหลวงเรียกชื่อว่า “ลัมภกัปนคร” และ ลัวะกองลำปาง “ตำนานชินกาลมาลีปกรณ์” เรียกชื่อว่า “เขลางค์” และ “อาลัมภางค์นคร” และตำนานศรีลอม เรียกชื่อว่า “กุกกฏนคร” หรือเมืองไก่

จังหวัดลำปาง มีเครื่องหมายตราประจำจังหวัดเป็นรูป “ไก่อูขาว” เป็นสัญลักษณ์สำคัญยืนอยู่ในซุ้มมณฑปพระธาตุลำปางหลวง เครื่องหมายไก่อูขาวหรือไก่อูเผือกนั้นมีมาในตำนานเมืองกุกกฏนคร ซึ่งกล่าวถึงพระฤๅษี ๕ องค์ ซึ่งอยู่ม่อนพระยาแจ้ พระฤๅษี ๕ องค์ได้ถวายอาหารแก่พระพุทเจ้า แต่วันนั้นท้องฟ้ามีดมัว พระฤๅษีเกรงว่าพระพุทเจ้าจะไม่ได้เสวยภัตตาหาร เพราะเลยเวลาฉัน ซึ่งอันที่จริงพระพุทเจ้าเสวยพระภัตตาหารแล้ว พระอินทรีย์ยังรูจิตใจของพระฤๅษีทั้ง ๕ องค์ที่เป็นห่วง จึงทรงเนรมิตไก่อูเผือกยืนอยู่บนดอย ทำให้พระฤๅษี ๕ องค์เข้าใจว่าพระพุทเจ้าทรงเสวยภัตตาหารที่ทูลเกล้าฯ ถวายแล้ว

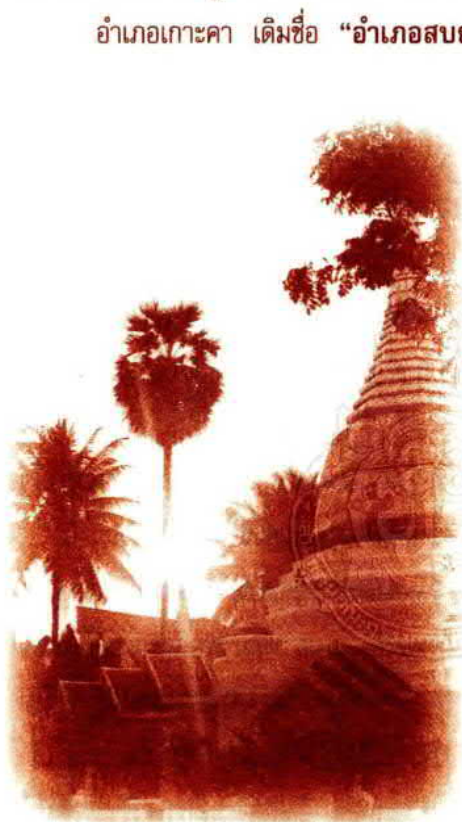
นอกจากจังหวัดลำปางจะมีประวัติความเป็นมาของการตั้งชื่อเมืองที่น่าสนใจแล้ว แต่ละอำเภอของลำปางยังมีประวัติที่ควรแก่การศึกษาและเล่าสู่กันฟังด้วย

อำเภอแจ้ห่ม มีตำนานเล่าว่า มียักษ์ตนหนึ่งชื่อ “อาฬารวี” อาศัยอยู่ที่ดอยอักโขคีรีชัย มีใจหยาบขำจับมนุษย์และสัตว์กินเป็นอาหารเสมอ ต่อมาพระพุทองค์ได้เสด็จมาโปรดสั่งสอนยักษ์อาฬารวีจนมีดวงจิตสงบ และพระพุทองค์ทรงพยากรณ์ไว้ว่า ต่อไปที่นี่จะกลายเป็นเมืองที่มีชื่อว่า “แจ้ห่ม” บริเวณเชิงดอยอักโขคีรีชัย มีหนองน้ำใหญ่ เล่ากันว่าหนองน้ำนี้เกิดขึ้นเพราะชาวเมืองกินไข่เจือกทอด จึงเกิดวิฤตการณ์ร้าย ทำให้เกิดลมฝนพายุพัดบ้านเมืองถล่มเป็นหนองน้ำใหญ่อยู่หน้าวัดอักโขคีรีชัย แต่มีคนรอตายมาได้คนหนึ่งคือหญิงหม้ายผู้หนึ่ง ซึ่งไม่ได้กินไข่เจือกทอดนั้น

อำเภอห้างฉัตร ก็มีตำนานเล่าว่า เมื่อพระนางจามเทวีเสด็จมาสร้างพระธาตุลำปางหลวงได้ใช้เส้นทางห้างฉัตร-ลำพูน เป็นทางติดต่อ เมื่อเดินทางมาถึงห้วยแม่

ตาล ได้หยุดพักพลที่นี้บรรดาชาวเมืองจึงตกแต่งที่ประทับด้วยราชวัตรฉัตรธงงาม
ภายหลังที่แห่งนั้นเป็นเมืองขึ้นมาจึงเรียกว่า “เมืองห้างฉัตร” แต่ชาวบ้านออกเสียง
เพี้ยนเป็น “หางสัตว์” เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๓ ทางราชการจึงประกาศให้เรียกนามอำเภอนี้
ว่า “ห้างฉัตร” ให้ถูกต้องตามความหมายเดิม

อำเภอเกาะคา เดิมชื่อ “อำเภอสบยาว” พ.ศ. ๒๔๕๙ ทางราชการจึงได้
เปลี่ยนชื่อเป็นอำเภอเกาะคา มีผู้
สันนิษฐานว่า เหตุที่ชื่อว่าเกาะคา
นี้ เพราะแต่เดิมที่ตั้งหมู่บ้านมี
แม่น้ำยาวไหลผ่าน ต่อมาแม่น้ำ
เปลี่ยนเส้นทางเดิน บริเวณที่เคย
เป็นร่องน้ำกลายเป็นเกาะ
และมีทิวทัศน์เต็มไปหมด ต่อ
มาเมื่อมีคนอาศัยอยู่จึงเรียก
บริเวณนั้นว่า “บ้านเกาะคา”

อำเภอจาว เดิมชื่อ
“เมืองเงิน” ซึ่งมีเจ้าผู้ครองนคร
ที่เข้มแข็งในการสงครามและ
ชำนาญในการใช้จ้าวเป็นอาวุธ
ได้อาสาปราบข้าศึกจนถึงเขต
เมืองเงี้ยว เมืองลื้อ เมืองเซิน ได้

รับชัยชนะและเจ้าเมืองนครเซลังค์ได้ประทานจ้าวตามเงินเป็นบำเหน็จ ชาวเมืองทั่วไป
จึงเรียกพระยาผู้นั้นว่า “พระยาจ้าวเงิน” และเรียกเมืองนั้นว่า “เมืองจ้าวเงิน” ต่อมา
ได้เพี้ยนเป็น “เมืองจาว”

อำเภอเถิน เดิมเป็นเมืองเก่าแก่ชื่อว่า “เมืองสังฆะเถิน” เป็นเมืองที่ปกครองโดยพระสงฆ์ สังฆะ หมายถึงพระสงฆ์ เถิน แปลว่า เตือน ชาวเมืองจะทำอะไรต้องเชื่อในสิ่งพระสงฆ์เตือนเพราะพระสงฆ์ปกครองบ้านเมือง ต่อมาเรียกเป็นเมืองสังฆะเถิน และเหลือเพียง “เถิน” คำเดียว

อำเภอห้างฉัตรมีตำนานเล่าว่า เมื่อพระนางจามเทวีเสด็จมาสร้างพระธาตุลำปางหลวงได้ใช้เส้นทางห้างฉัตร-ลำพูน เป็นทางติดต่อเมื่อเดินทางมาถึงห้วยแม่ตาล ได้หยุดพักพลที่นี้บรรดาชาวเมืองตกแต่งที่ประทับด้วยราชวัตรฉัตรธงดงาม ภายหลังที่แห่งนั้นเป็นเมืองขึ้นมาจึงเรียกว่า “เมืองห้างฉัตร” แต่ชาวบ้านออกเสียงเพี้ยนเป็น “หางสัตว์” เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๓ ทางราชการจึงประกาศให้เรียกนามอำเภอนี้ว่า “ห้างฉัตร” ให้ถูกต้องตามความหมายเดิม

อำเภอวังเหนือ เดิมชื่อว่า “เมืองวัง” หรือ “เวียงวัง” เป็นเมืองเล็กๆ อยู่เหนือสุดต่อจากแจ้ห่ม และอยู่ในความปกครองของพวกกล่อมหรือขอมดำ เจ้าผู้ครองนครมีตำแหน่งเป็นพระยาวังบางครั้งก็เป็นเมืองร้าง บางครั้งก็ขึ้นอยู่กับเมืองพะเยา เดิมเป็นกิ่งอำเภอขึ้นอยู่กับอำเภอแจ้ห่มได้ยกฐานะเป็นอำเภอ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑

นี่เป็นความภาคภูมิใจของข้าพเจ้าที่มีต่อลำปาง เมืองที่ไม่เหมือนใคร มีรถม้าขี่รอบเมืองมีศูนย์อนุรักษ์ช้างไทยแห่งเดียวในโลก มีน้ำตกและน้ำพุร้อนแจ้ซ้อน พระธาตุที่ลือเลื่อง เหมืองลิคไนต์ โรงไฟฟ้าแม่เมาะ วัดวาวารามและศิลปวัฒนธรรมทั้งดงาม

เด็กชายพงศธร หุ่นดี

ชั้น ป.๕/๔

โรงเรียนพินิจวิทยา อ.เมือง จ.ลำปาง

เรื่อง มิตรพิริศใจ

มิตรครอบครัวเล็กๆ อยู่ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ครอบครัวนี้มีพ่อแม่และลูก วันหนึ่งพ่อป่วยเอาไข้หนักได้แต่เฝ้าพ่อให้แม่แบ่งปันส่วนๆ ส่วนหนึ่งสำหรับทำบุญ ส่วนหนึ่งสำหรับทำอาหารกินในครอบครัว ส่วนหนึ่งเอาไว้เผื่อ อีกส่วนหนึ่งเผื่อให้เพื่อนบ้าน ลึกถามพ่อว่า ทำไมพ่อจึงไม่เก็บปลาตากแห้งไว้ทั้งนั้น จะได้เก็บไว้กินแทนๆ ทำไมต้องแบ่งให้เพื่อนบ้านด้วย พ่อตอบว่าเราควรเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เพื่อนบ้านมีสิ่งใดต้องรู้จักแบ่งปันกัน

ต่อมาพ่อล้มป่วยลงหลายวัน จึงไม่สามารถออกไปทำไร่และหาผักได้เลย เพื่อบ้านรู้ว่าพ่อล้มป่วยจึงผลิตกันแหวะเวียนมาเยี่ยมและนำอาหารมาให้ไม่ขาด ลูกจึงรู้ว่า การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่นดีอย่างไร

ด.ญ. กิตติพร พิพัฒน์สมบูรณ์กุล
ด.ญ. วิมล ปานสุรินทร์
ปี 4/13

๔๔

เล่มที่๓๓

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

นกตบยุง

นอกจากคนตบยุงแล้วยังมีนกชนิดหนึ่งตบยุงด้วย วันหนึ่งผมไปสวนยาง ผมเห็นนกสีน้ำตาลเกาะอยู่บนต้นยาง พอผมเห็นนกตัวนั้นผมก็หยุดมอง ด้วยความแปลกใจที่มันนอนหลับในเวลากลางวันครับ

พอบอกว่าธรรมชาติของนกตบยุงจะนอนกลางวันเพราะมันมองอะไรไม่เห็น มันจะมองเห็นเวลากลางคืนเท่านั้น พอพระอาทิตย์ตกดินค่ำมืดแล้วมันจะบินออกหากินเพราะในสวนยางมียุงมาก มันกินยุงเป็นอาหาร ถ้ามันเห็นคนมันจะบินโฉบไปโฉบมา มันมีขนสีดำแดงจึงสังเกตเห็นได้ชัดยกเว้นมันปิดตากลับไปกับความมืด เราก็จะไม่เห็นมัน โดยปกติมันไม่ค่อยบินไปบินมา เราไม่ค่อยเจอมันทั้งที่มีมันมีหลายตัว เพราะมันชอบอยู่เงียบ ๆ

พอเล่าว่าเคยมีคนมาเที่ยวป่า เขาไม่รู้จักรว่ามันคือนกตบยุง กินไม่ได้ เขาจึงยังนกตบยุงตัวนั้น เขาเอามันไปเผาไฟแล้วถอนขน พอผ่าท้องเห็นแต่กระดูก เนื้อของมันมีนิดเดียวและพบยุงจำนวนมากอยู่ในท้องของมัน เขาจึงซดทูลุมฝัง เขาบอกพ่อว่าเขาไม่ยิมนกตบยุงอีกแล้ว

ตอนปิดเทอมมีอยู่วันหนึ่งตอนเย็นใกล้ค่ำ ผมเข้าไปในป่าหาไม้ฟืน ผมโชคดีได้เห็นนกตบยุงเกาะอยู่บนกิ่งต้นขนุน ผมเห็นลูกของมันบินไปหาแม่แล้วแม่ของมันก็บินไปที่ต้นไม้อื่นท่าเหมือนบินหนีลูกนก ลูกของมันก็บินตามแม่ของมันไปเกาะต้นไม้อื่นด้วย มันทำอยู่เช่นนั้นหลายครั้ง

ผมยืนดูอยู่นานจึงได้รู้ว่าแม่นกตบยุงมันหัดให้ลูกของมันบินนั่นเอง

เด็กชายธนาเดช เตโชศาสตร์ ชั้น ป.๖/๒ โรงเรียนบ้านคลองมวน จังหวัดตรัง

งานชุมนุมลูกเสือโลก ครั้งที่ ๒๐ พ.ศ. ๒๕๔๖

(20th World Scout Jamboree, 2003)

พี่เจี๊ยบ

น วัตตี้คะน้องๆ

น้องๆ ทราบไหมคะว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดงานชุมนุมลูกเสือโลก ครั้งที่ ๒๐ ซึ่งจะมีเพื่อนๆ ลูกเสือชาวต่างประเทศมาร่วมชุมนุมกันประมาณ ๓๐,๐๐๐ คน จากกว่า ๑๕๐ ประเทศ

งานชุมนุมลูกเสือโลกได้จัดขึ้นเป็นครั้งแรกที่ตำบลโอลิมเปีย กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ และได้จัดขึ้นต่อมาทุกๆ ๔ ปี เว้นเสียแต่ว่าจะเกิดภาวะสงคราม ปัจจุบันสำนักงานลูกเสือโลก ตั้งอยู่ที่ กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

รัฐบาลไทยได้เสนอเป็นเจ้าภาพจัดงานชุมนุมลูกเสือโลก ครั้งที่ ๒๐ พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยใช้ชื่องานว่า 20th World Scout Jamboree, 2003 น้องๆ คงสงสัยว่าทำไมจึงต้องใช้คำว่า Jamboree (อ่านว่าแจม-โบ-รี) เป็นภาษาอาฟริกันซูลู หมายถึง

๔๖

เข็มทิศนำทาง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

การที่ชนเผ่าเรียกพรรคพวกให้มาร่วมชุมนุมเป็นจำนวนมาก ซึ่งนำมาใช้กับลักษณะของ การชุมนุมลูกเสือโลกที่ถือว่าการชุมนุมที่ยิ่งใหญ่ และสำคัญที่สุดของชีวิตการเป็น ลูกเสือ โดยเฉพาะน้องๆ ที่เป็นลูกเสือสามัญอายุระหว่าง ๑๔-๑๘ ปี ทุกประเทศ ต่าง ใฝ่ฝันจะต้องเข้าร่วมงานและกิจกรรมต่างๆ ที่ท้าทาย

สัญลักษณ์งานชุมนุมครั้งนี้ เป็นรูปทรงหลังคาเรือนไทย และลายไทย เพื่อ สื่อถึงอารยธรรมความเจริญงอกงาม ความมั่นคงทางศิลปะ วัฒนธรรม ของไทยเรา

สัญลักษณ์ตรงกลางเป็นตราลูกเสือโลก (World Scout Emblem) หมายถึง เพื่อนๆ ลูกเสือจากทั่วโลก ซึ่งต่างชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม ได้มาอยู่ร่วมกัน พร้อมใจเป็นหนึ่งเดียว เพื่อร่วมกันทำกิจกรรม และแลกเปลี่ยนศิลปะ วัฒนธรรม ของแต่ละชาติ ภายใต้คำขวัญ “SHARE OUR WORLD, SHARE OUR CULTURES” ร่วมโลกเดียวกัน ร่วมสัมพันธ์ต่างวัฒนธรรม ซึ่งกำหนดให้จัดขึ้น ระหว่างวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๕ - ๗ มกราคม ๒๕๔๖ ณ บริเวณหาดยาว ตำบล

แสมสาร อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ค่ายลูกเสือที่จัดงานชุมนุมลูกเสือโลกนี้ได้จัดอย่างสวยงาม โดยปรับจากสนามรบของทหารเรือไทยให้เป็นค่ายลูกเสือ เพื่อน้องๆ และเพื่อนๆ จากต่างประเทศ ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท ได้แก่

๑. ชีวิตชาวค่าย (Sub-Camp Life) น้องๆ สมาชิกลูกเสือที่เข้าร่วมงานชุมนุมฯ จะได้พักอยู่ในหมู่บ้านที่ตั้งชื่อตามมหาสมุทรและแม่น้ำสายสำคัญต่างๆ ได้แก่ หมู่บ้าน Indian Ocean, Arctic Ocean, Pacific Ocean, Atlantic Ocean และน้องๆ จะได้ร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดไว้

๒. กิจกรรม (Activities) แบ่งเป็น ๙ กิจกรรม คือ หมู่บ้านโลกาภิวัตน์ (Global Development Village) น้องๆ จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และสันติภาพ เมืองวิทยาศาสตร์ (City of Science) เป็นกิจกรรมที่น้องๆ จะได้ประสบการณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์ที่ใกล้ชิด และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งน้องๆ จะได้ร่วมกิจกรรมเมืองวิทยาศาสตร์ใน ๔ หัวข้อ

คือ คอมพิวเตอร์และหุ่นยนต์ ข่าวสารและเทคโนโลยี การสื่อสาร วิทยาศาสตร์เพื่อชีวิต โลกและจักรวาล **จัตุรัสวัฒนธรรม** (Crossroad of Cultures) กิจกรรมนี้ถือว่าเป็นหลักสำคัญของงานชุมนุมฯ เพราะเป็นการขยายผลจากคำขวัญของงานชุมนุมฯ ครั้งนี้ ที่ว่า “ร่วมโลกเดียวกัน ร่วมสัมพันธ์ต่างวัฒนธรรม” น้องๆ จะได้ร่วมกิจกรรม ๘ หัวข้อ คือ ทักษะศิลป์ ดนตรี ศิลปะการแสดง ศิลปะแห่งภาษา อาหาร เครื่องแต่งกาย การละเล่นพื้นเมือง และศาสนา **ทักษะลูกเสือ** (Tournament) เป็นกิจกรรมที่ทำพ่ายให้น้องๆ ได้ฝึกปฏิบัติตามแบบของลูกเสือ **กิจกรรมทางน้ำ** (Face the Waves) น้องๆ จะได้สนุกสนานกันบริเวณริมหาด และในทะเลที่สะอาด ใสแจ๋ว ด้วยการถ่อแพ ดำน้ำ เรือใบ เรือกรรเชียง เรือพาย และวินด์เซิร์ฟ **เดินทางไกล** (Exploring to Nature) น้องๆ จะได้ทดสอบความแข็งแรงของร่างกาย และเรียนรู้ธรรมชาติตลอดเส้นทาง

ที่เดินทางไกล **มรดกของเรา** (Our Heritage) เป็นกิจกรรมที่น้องๆ จะได้เยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ ที่เป็นมรดกทางการเกษตร ธรรมชาติ วัฒนธรรม โดยเฉพาะมรดกทางลูกเสือ น้องๆ จะได้ไปที่ค่ายวชิราวุธ ซึ่งเป็นสถานที่ที่จัดสร้างสวนลูกเสือ (Scout Park) ไว้เก็บสิ่งของที่ใช้ในการจัดงานชุมนุมลูกเสือโลกครั้งที่ ๒๐ นี้ ไว้ให้ชนรุ่นหลังได้ดูและศึกษากันต่อไป **พัฒนาชุมชน** (Community Action Day) น้องๆ จะได้ทำงานร่วมกับชาวบ้าน ร่วมรับประทานอาหารกับชาวบ้าน อย่างสนุกสนาน **กิจกรรมยามว่าง** (Free Time Activities) เวลาน้องๆ ว่าง ก็เลือกกิจกรรมที่เราชอบเป็นพิเศษทำ

เช่น จักรยานเสือภูเขา ชมวิว และวิทยุสมัครเล่น เป็นต้น น่าสนุกสนานนะคะ นอกนั้นก็เป็นกิจกรรมอื่นได้แก่

๓. กิจกรรมศาสนา (Interreligious Programme) กิจกรรมพิเศษ (Special Event) สิ่งพิมพ์งานชุมนุม (Programme Publications) ที่ทุกฝ่ายต้องช่วยกันโดยเฉพาะกรมพลศึกษา ก็เหนื่อยหน่อยค่ะ

การเข้าร่วมงานชุมนุมลูกเสือโลก ครั้งที่ ๒๐ นั้นน้องต้องสำรวจความพร้อมของตนเอง และต้องเป็นลูกเสือที่มีอายุระหว่าง ๑๔-๑๘ ปี แล้วน้องสามารถสมัครได้ที่โรงเรียนที่น้องเรียนอยู่ แต่ถ้าใครยังอายุน้อยเกินไปก็ให้เตรียมสุขภาพให้แข็งแรง ตั้งใจเรียนวิชาลูกเสือ และหมั่นฝึกฝนพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษให้คล่องๆ เพื่อจะได้สมัครเข้าร่วมงานชุมนุมฯ ในครั้งต่อไป หรือจะชวนคุณพ่อคุณแม่ไปเยี่ยมพี่ๆ ที่งานชุมนุมฯ ที่หาดยาว จังหวัดชลบุรีก็ได้นะคะ และในฐานะที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดงานชุมนุมระดับโลกครั้งนี้ น้องๆ อย่าลืมทำหน้าที่เป็นเจ้าของบ้านที่ดีด้วยนะคะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

๑ การเรียนรู้ไม่ใช่เพียงได้เรียน
การอ่านเรียน ไม่ใช่ เพียงได้อ่าน
มีความรู้มากมายให้คิดใคร่
เพลง "รักอ่าน รักเรียน รักเรียนรู้"

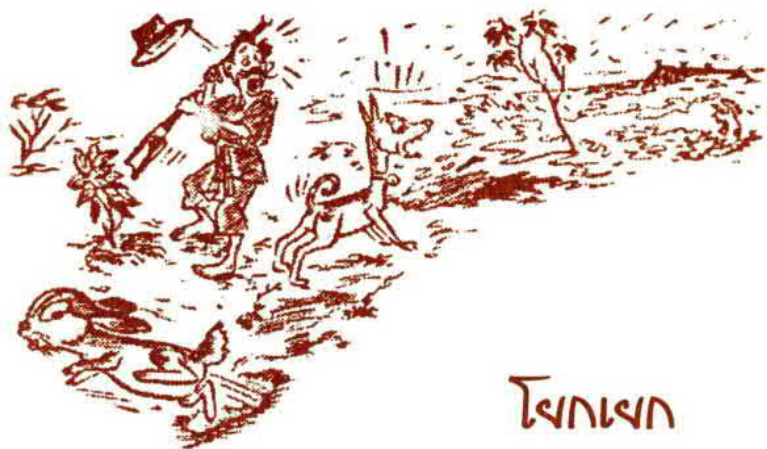
๒ อ่านได้กับรู้ดีนั้นต่างกัน
ยังต้องเล่า ต้องรอ ต้องต่อสู้
มีสิ่งใหม่ ให้ต้อง คิดใคร่
คิดเป็นตรรกะดีนั้น ให้มีรับทราบ

๓ ผู้ไม่อ่านก็มีอะไรได้อีก
อาจไม่สามารถ นั้นมีอีก กว้างไกล
เมื่อถูกวิจารณ์ ก็ทำให้ไม่จำ
ยอมบั่นทอน ทบรับในสิ่งที่

๔ มหาวิทยาลัยในฝันเรา
ละสอนเรา ไม่ใช่ เราไปสอน
เสมอทุกวันนี้สอน พรพ้อง
คือ "รักคิด รักเรียน รักเรียนรู้" จบ

Prof. Dr. P. P. P.

โงกเขก

โงกเขกเดอ

น้ำท่วมเมฆ

กระต่ายลอมดอ

อ้างนมาทางงอ

กอดคอโงกเขก

ป.อ.อ.อ.อ.อ.อ.

๕๒

โงกเขกน้ำทอ

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

ต้นข้าวของแผ่นดิน ภาพ สงคราม โพธิ์โล

เรื่องเล่าจาก “จากดาวลูกไก่”

โดย ภาพพิมพ์
สมบัติ คิ้วฮก ภาพประกอบ

ที่ชายป่าแห่งหนึ่ง ไม่ไกลจากเชิงเขา ตากับยายปลูกกระท่อมอาศัยอยู่กันตามลำพัง มีอาชีพเก็บผักและของป่าไปขายพอเลี้ยงชีพได้ ตากับยายเลี้ยงไก่ไว้ตัวหนึ่ง ต่อมาแม่ไก่ออกไข่และฟักออกมาเป็นลูกไก่น้อยๆ น่ารักถึงเจ็ดตัว ทุกเช้าแม่ไก่จะร้อง กุ๊กๆ เรียกลูกออกไปหากินสอนให้คุ้ยเขี่ยอาหารและแมลงเล็กๆ ตามพื้นดิน บางวันยายก็จะโปรยข้าวสุกเหลือๆ จากก้นหม้อให้กินด้วย แม่ไก่กับลูกๆ ทั้งเจ็ดจะมีความสุขมาก และรู้สึกกตัญญูต่อตายายที่เลี้ยงดูพวกตนอย่างเมตตา ส่วนตากับยายนั้นก็เฝ้าดูแม่ไก่และลูกเจี๊ยบน้อยที่คลอเคลียตามแม่ไม่ยอมห่างด้วยความเอ็นดู ยายตั้งชื่อลูกเจี๊ยบตัวเล็กที่สุดว่า เจ้า “จิว”

“ดูเจ้าจิว ชิดา ทำทางมันจะชื้ออันแม่มันน่าดู” ยายพูดวันหนึ่งขณะที่แม่ไก่พาลูกๆ คุ้ยเขี่ยหากินอยู่ที่ลานดินหน้ากระท่อม แม่ไก่รู้สึกมีเงาดำทะมึนแผ่กว้างอยู่บนฟ้า แม่ไก่ตกใจรีบส่งเสียงเรียกลูกมาใกล้ๆ แต่ลูกๆ ก็ไม่ได้ยิน แม่ไก่แหงนหน้าขึ้นมองก็เห็นเหยี่ยวตัวใหญ่กำลังถลาร่อนลงมาจะโฉบเอาเจ้าจิวลูกรัก

“โอ...แน่แล้ว..กุ๊กๆ จิวลูกรักวิ่งหนีไปเร็วๆ ลูกๆ วิ่งเร็วๆ” แม่วิ่งผวาไปหาลูก แล้วกางปีกป้องกันลูกรัก เรียกลูกมาซุกใต้ปีกของตัวแล้วพาวิ่งไปหอบที่กอไผ่อย่างรวดเร็ว ตากับยายได้ยินเสียงลูกไก่ร้องจึงรีบวิ่งออกมาช่วยไล่เหยี่ยวบินหนีไป แม่ไก่และลูกๆ จึงปลอดภัยและยิ่งรักตากับยายมากขึ้น

เย็นวันหนึ่งมีพระธุดงค์มาปักกลดอยู่ที่ริมเชิงเขา ตากับยายจึงเข้าปณิสนิการ และตั้งใจว่าจะทำอาหารไปถวายพรุ่งนี้ แต่เมื่อค้นดูเสบียงอาหารในครัวก็ไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย ตากับยายสงสัยว่าพระมากเกรงว่าจะอดอาหาร เพราะในละแวกนี้ก็มีบ้านของตนเพียงหลังเดียว จึงปรึกษากันว่าอาจจะต้องฆ่าแม่ไก่แล้วทำอาหารถวายพระ ทั้งตาและยายรู้สึกเศร้าใจมากด้วยความรักและสงสารแม่ไก่และ

ลูกเจ็บต้องกลายเป็นลูกไก่กำพร้า บังเอิญแม่ไก่แอบได้อินตากับยาย
ปรึกษากันจึงตัดสินใจยอมสละชีวิตเพื่อตอบแทนบุญคุณของตากับยาย แม่
ไก่เรียกลูกๆ มาเล่าเรื่องให้ฟัง และสั่ง
สอนให้รักกันอย่าทะเลาะกัน เจ้าจิ๋ว
ลูกสุดท้ายอย่างกวนใจที่มากนัก อย่าชื้อ
อ่อนแอ

“จำไว้นะลูกๆ ต้องรักกัน
สามัคคีกัน อย่าทำให้ตากับยายร้อนใจ”

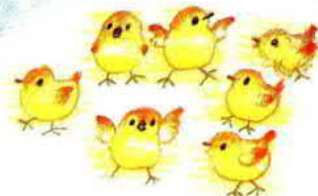
“ฮือๆ หนูจะอยู่กับแม่ หนูคิดถึงแม่ แม่อย่าทิ้งลูกๆ ไปนะจ๊ะ” ลูกไก่ร้องไห้ร่ำพันทอย่างน่า
สงสาร ทุกตัวต่างกอดซุกอยู่กับแม่เป็นครั้งสุดท้าย

เช้ามีวันรุ่งขึ้น เมื่อตากับยายก่อไฟเตรียมประกอบอาหาร ทันใดนั้นตากับยายก็ต้องตก
ตะลึงจนร้องไม่ออก เมื่อเห็นลูกไก่ทั้งเจ็ดตัววิ่งตามกันกระโดดเข้ากองไฟด้วยความรักแม่ไก่

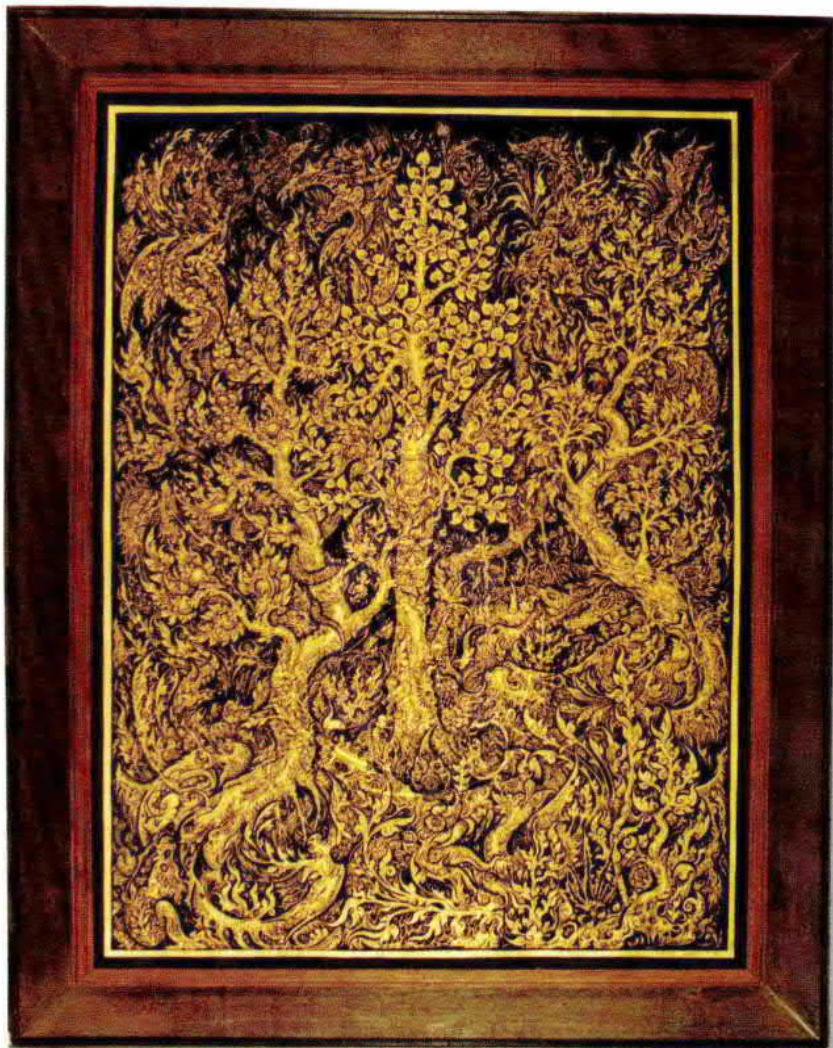
เหวตางานฟ้าผู้พิทักษ์ความดี ต่างก็ซาบซึ้งในความกตัญญูของแม่
ไก่และลูกไก่ จึงรับเอาลูกไก่ทั้งเจ็ดตัวไปอยู่บนฟากฟ้ามีแสงระยิบระยับ
เป็นประกายประกาศถึงความดีที่มีความรักความสามัคคีของพี่น้องทั้ง
เจ็ดนั่นเอง

เด็กๆ มักได้ฟังนิทานเรื่อง “ดาวลูกไก่” อยู่เสมอเมื่อมองฟ้า
ยามปราศจากเมฆฝน ก็จะได้เห็นดาวลูกไกดวงเล็กๆ ที่อยู่กันเป็นกลุ่มสอง
แสงระยิบระยับน่าเอ็นดู และมีความเชื่อว่าลูกไก่อ่สละชีวิตตามแม่ไก่ไป ในความเป็น
นิทานนั้นผู้เล่ามุ่งหวังตั้งใจจะสะท้อนให้เห็นถึงความรักของแม่ที่มีต่อลูก ความเมตตาของคนที่มีต่อ
สัตว์เลี้ยง ความตั้งใจในการทำงานตามหน้าที่ของบุคคลในบทบาทต่างๆ กันมากกว่า ดังนั้นขอให้
เรียนรู้ในแบบอย่างที่ดีในเรื่องนี้ดีกว่านะจ๊ะ เมื่อใดที่มองดาวลูกไก่ ก็ขอให้
นึกถึงความสามัคคี ความรัก ความกตัญญู ที่จะส่องประกายระยิบระยับ
ในใจของเราตลอดไป

ภาพเขียนร่างวัลจิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ ๒๕
จัดโดย มูลนิธิธนาคารกรุงเทพ

ร่างวัลที่ ๓ จิตรกรรมไทยแบบประเพณี

ชื่อภาพ : ดันรน

ศิลปิน : นายเศกศักดิ์ ยอดศรี

๕๖

เล่มที่ ๓๓

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๖๕

รางวัลที่ ๒ จิตรกรรมไทยแบบประเพณี

ชื่อภาพ : พังเทศน์ พังธรรม ๒

ศิลปิน : นายสุธี สกุลหนู

(๕๗)

เจิมกิตติภาพ

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๕๕

รางวัลที่ ๑ จิตรกรรมไทยแนวประเพณี

ชื่อภาพ : พระพุทธเจ้าเปิดโลก

ศิลปิน : นายลปิกร มาแก้ว

๕๘

เล่มที่ ๑๓๓

หนังสือความรู้และบันเทิงคดี : ๒๕๖๕

ของขวัญวันเด็กจาก ภูทัก

ดํากลอนสํานรับเด็ก

★ รูปและคำกลอน : อาจารย์ เกริก ชื่นพันธ์

๖๐

เล่มกิตติภาพ

หนังสือเยาวชนเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

ภาพชนะเลิศการประกวดโปสเตอร์ “แสงสว่างส่องทางสู่สันติภาพโลก”
จัดโดยสโมสรไลออนส์ภาค ๓๑๐ ดี ประเทศไทย

เด็กชายสรวิทย์ แซ่ตัน โรงเรียนดุสิตวิทยา อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี
สนับสนุนโดย สโมสรไลออนส์บ้านโป่ง

ภาพประกวดของนักเรียน

ด.ญ.เสาวลักษณ์ กิรตินันท์ปรีชา
โรงเรียนมูลนิธิศรีอุบลรัตนาราม จ.อุบลราชธานี

ด.ญ. อรสา ไล่สกุล
โรงเรียนเทศบาลวัดราษฎร์นิยมธรรม จ.ชลบุรี

๖๒

เรื่องกตัญญู

หนังสือรวมเล่มสำหรับเด็ก ๑๐๕๔๕

ศาลาเด็ก ภาพ สงคราม โพธิ์ไธ

ท่าทีของการเรียนรู้

หนูเอง ให้ทำ
อาป๊ย ให้คำ

ดู

รูปภาพ

ดู...อย่างฉงนแล้วสนใจ

ฟัง...แล้วรู้สึกได้ในน้ำเสียง

ฟัง

ครูสอน

เล่น

สื่อการศึกษา

เล่น...ให้คล่องจ้องจับขยับเรียง

ฝึกสมองเพียงคิดจำ...จนทำเป็น

คิดจำ

ฝึกสมอง

๖๔

เล่มที่๓หน้า๓๓

หนังสือรวมเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

หัดเรียนรู้ดูจำแล้วทำได้
หมั่นฝึกใจใสผ่องให้มองเห็น
หัดประดิษฐ์ หัดเขียนเรียนเข้าเย็น
ไม่ต้องเข็ดรู้...ครูหนูดี

จากพี่ถึงน้อง

ขอใช้หัวใจให้พ่อแม่และพี่
เพื่อสร้างอนาคตที่ดีให้กับลูกและน้อง
นาย

ในวันเอ็งขึ้น ก็ขอให้น้องๆ
ทุกๆ คน เทใจให้อะนุกแต่ว่า
ต้องเป็นเด็กดีของพ่อแม่ทุกคนนะ
ด้วย นะคะ

พี่สาวสุขภาพทุกๆ ค่ะ

เด็กเอ๋ยเด็กดี ต้องมีหน้าที่ ๑ อย่างด้วยกัน
๑. รักษาความเป็นเด็กเอาไว้ให้ดีที่สุดและนานที่สุด
ด.ช.ปราบดา หยุ่น ฮับ!

วันเด็ก, วันเสาร์ที่ ๒ ของเดือนมกราคมในทุกๆ ปี
คำขวัญวันเด็ก สิ่งที่ต้องท่องในใจเพื่อเอาไปใช้ทำข้อสอบ
ในสมัยประถมปีนี้คำขวัญวันเด็กจะเป็นยังไงฉันก็ยังไม่รู้ รู้แต่ว่า
มันเป็นสิ่งที่น่าทำมากกว่าน่าท่อง ไม่เฉพาะแต่เด็กเท่านั้นหรอก

ทราย เจริญปุระ

วัน

เริ่มกิจกรรม

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๕

ไอ้ให้ห้องๆ ทุกคนมีความรู้หลายๆ แฉกตัวเป็นลูกๆ ก็ เล่าเป็นผู้ใหญ่ที่ โห่หาอุทิศ...

Spring

ขอให้เด็กดีของพ่อแม่ ตั้งใจเรียนนะคะ
เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ ใช้เวลาว่างให้เป็น
ประโยชน์ แล้วจะได้ห่างไกลยาเสพติดค่ะ
แคทรียา อิงลิช

เป็นผู้ใหญ่ใครว่าสนุก บางอย่างผู้ใหญ่ทำได้ แต่ไม่น่ารักอย่างเด็ก
อย่างเช่น ขอตั้งแม่ใช้ งอแงเมื่อถูกขัดใจ ฟ้องผู้ใหญ่เวลาโดนเพื่อนแกล้ง
แย่งกันเอาของขวัญวันเกิด ฯลฯ ผู้ใหญ่คนไหนทำ
เขาก็ว่าเป็น “ผู้ใหญ่ไม่รู้จิกโต” ใครยังเป็น “เด็ก” ป็นชื่อให้
สนุกเต็มทีกับชีวิตแบบเด็กๆ เรียน เล่น และโตอย่างค่อยเป็น
ค่อยไป เป็น “เด็กรู้จักเด็ก” ให้หน้าใจ เอาไว้อบอ้อมไป จะได้
เป็น “ผู้ใหญ่รู้จักโต” ขอให้สนุกทุกวันเด็ก
วรารณ สมพงษ์

“เด็กๆ ในวันนี้คือ ดวงไฟน้อยๆ ที่จะรอวันลุกโชติช่วง
เป็นพลังงานอันยิ่งใหญ่ในอนาคต
ถนอมปลูกฝังดวงไฟน้อยๆ ในวันนี้
เพื่ออนาคตของพวกเขาและของชาติ”
นุสบา ปุณณกันต์

ขอเฝ้าดูคุณคนนี้ตลอดชีวิต และเฝ้าดูรอยยิ้มของคุณคนนี้เป็นเวลาชั่วชีวิต

Parent love BBG

ท่านอธิการบดีโรงเรียนอัสสัมชัญ แม่ จะรัก
 ยืนไปอยู่เคียงข้างคุณตลอดมา ตั้งแต่ยังเป็น
 เด็กจนโต ไม่ใช่ว่าจะไม่รักไม่รักการเรียนแล้ว
 นะจ๊ะ แล้วลูกจะเอาคุณมาทำอะไร
 จากหมอกเรา Bug Bong

แค่บอกว่า "รัก" แล้วก็มีวิธีปฏิบัติตนด้วยจนครบถ้วน
 เติบโตจนคุณภูมิใจในตัวเขาจริงๆ ดังนั้นเมื่อเห็น
 การไม่เคารพผู้ปกครอง เขาจะรีบหันมาขอโทษเสมอ
 กันเสมอครับ และ ถ้า ฟ้าบอกราวว่าถ้าได้แต่งงาน
 คุณพ่อคุณแม่จะได้เป็นพ่อแม่

Kong

ขอให้พ่อแม่มองเห็นเด็กดี
 ของพ่อแม่
 ขอให้ชื่นชมกับลูกๆ ทุกคน
 9/11 13/11
 ลิน

จาก **พื้ม**

วันก่อนก้อยได้ยินแม่ของเอ๋บอกว่า
ตอนเป็นเด็กนะมีความสุขที่สุดในโลก
ก้อยอยากจะได้ดังไปว่าไม่จริงเลย ก้อย
นะอยากโตเป็นผู้ใหญ่จะตาย จะได้ไม่ต้อง
ทำการบ้าน ไม่ต้องตื่นแต่เช้ารีบไปโรงเรียน
เป็นผู้ใหญ่ก็ไม่ต้องอ่านหนังสือสอบ แถมจะดู
โทรทัศน์จนคำผิดตึกตื่นแคไหนก็ไม่มีใครว่าเพราะฉะนั้นสิ่งที่แม่ของเอ๋พูดออกมาจึงไม่
ถูกต้อง สมควรจะติดลบทำร้ายล้านล้านคะแนน

แต่ก้อยเพิ่งถูกครูสอนมาว่าการเถียงผู้ใหญ่เป็นสิ่งไม่ดี เพราะคนที่เถียงมักจะมี
เวลาคิดแต่ตัวเอง เลยได้แต่เข้าข้างตัวเอง ไม่ทันคิดให้ตัวอีกฝ่ายหนึ่งพูดอย่างนั้น
ออกมาเพราะอะไร เอ็นั้นก้อยกลับไปบ้าน รอให้พ่อกับแม่หายเหนื่อยจากที่ทำงาน
แล้ว จึงได้ลองถามดูว่าทั้งสองคนอยากกลับมาเป็นเด็กเหมือนแม่เอ๋หรือเปล่า

แม่นึกอยู่เดียวเดียวแล้วบอกว่าไม่อยาก เพราะแม่ชอบมีก้อย แม่บอกว่ามีลูกนะ
เหนื่อยแต่ก็สนุกมากด้วย พ่อได้ยินแม่บอกแบบนี้ก็หัวเราะทีๆ แล้วบอกว่าพ่อแม่บาง
คนมีลูกน่ารักก็สนุก แต่ถ้าลูกดื้อก็ต้องแอบร้องไห้ด้วยเหมือนกัน เป็นผู้ใหญก็ต้องตื่น
แต่เช้า แถมยังต้องอ่านหนังสือมากกว่าเด็กเสียอีก ทำงานตั้งนานก็ไม่ได้ปิดเทอม แล้ว
บางทีนอนหลับไปเลยก็สบายกว่านอนดูโทรทัศน์ดิ๊กๆ ตื่นๆ ตังเยอะ และแน่นอนว่า
ไม่มีวันที่ผู้ใหญ่ได้เข้าไปเที่ยวเขาดินหรือที่ไหนฟรีอย่างวันเด็กนะ

ก้อยฟังพ่อแล้วก็ยังไม่รู้ว่าตกลงจะเป็นเด็กหรือเป็นผู้ใหญ่ดี แต่ตอนนี้ไปชวนเอ๋
เล่นเกมก่อนดีกว่า เดี่ยวโตขึ้นไม่มีเวลาเล่นแล้วจะยุ่ง

ขอให้เด็กๆ ทุกคนมีความสุขมากที่สุดในโลก

“พื้ม” สิริยากร พุกกะเวส

ถึงเด็ก ๆ ที่น่ารักทุกคน

ความคิดในวัยเยาว์มักโลดแล่นไปตามจินตนาการก่อเกิดภาพฝันบรรเจิดแจ่ม
บางครั้งคนฟังที่เป็นผู้ใหญ่ [ผู้ที่ใคร ๆ เขาบอกว่าอาบน้ำร้อน (ปลาเป็นน้ำเย็นปลาตาย)
มาก่อน] ก็มักได้ช่องแถมเป็นความรู้พิเศษให้หนึ่งคิด

ขอให้เด็ก ๆ ที่รักจงอย่าปล่อยให้ความคิดของเราผ่านเลย ลองหัดหาสมุดดินสอ
มาบันทึกสิ่งที่เราทำ กิจกรรมที่เราชื่นชอบไว้ แม้อาจไม่ใช่ความเรียงจากงานวรรณกรรม
อันล้ำเลิศ แต่อย่างน้อยทุกเรื่องราวที่เกิดจากใจอันบริสุทธิ์ของเรา ก็อาจเป็นยารักษา
อารมณ์ในยามที่เราเกิดความท้อแท้หรือยามที่ไม่มีใครคอยให้กำลังใจช่วยเหลือเรา

เมื่อกระดาดูดซับน้ำมูกจากปลายปากกา แผลเจตนาความตั้งใจจะถ่ายทอด
เรื่องราวความเป็นไปในวัยหนึ่งอย่างสม่าเสมอ เชื่อเหลือเกินว่า ความน่ารักสดใสของ
วัยเด็กจะเป็นของขวัญชิ้นเล็ก ๆ ที่ประดับโลกนี้ไปตราบนาน

ขอให้เด็ก ๆ ทุกคนโชคดีมีความสุข

“พี่เพชรุพา บุณย์สิริจรุงรัฐ”

บรรณาธิการ สุดสัปดาห์ สำนักพิมพ์
เจ้าของผลงานหนังสือ “อยากเป็นบอโก”

๗๐

เจ็ดกิตติภาพ

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

จาก **ครูเคท**

เด็กๆ เคยถามตนเองมั้ยคะว่าคนเราเกิดมาทำไม หลายคนอาจบอกว่าเกิดมาตามธรรมชาติเกิดมาเพราะเขาให้เกิด เกิดมาเพื่อชดใช้กรรม ฯลฯ แต่ครูเคทมีความเชื่ออย่างหนึ่งว่า คนเราเกิดมาเพื่อเรียนรู้ค่ะ ไม่ว่าเราจะเกิดมาเป็นใครเพศอะไร รูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร สภาพครอบครัวและสถานะทางการเงินเป็นอย่างไร เราทุกคนก็เกิดมาเพื่อเรียนรู้ค่ะ

การเรียนรู้ที่ครูเคทพูดถึงไม่ใช่แค่การเรียนรู้ในห้องเรียนเท่านั้นนะคะ ลองมองไปรอบๆ ตัวสิคะ จะเห็นว่าแม้แต่เรื่องน่าเรียนรู้ทั้งนั้น คนเราสามารถเรียนรู้ได้ทั้งจากบุคคลอื่นและจากสิ่งแวดล้อมค่ะ ลองมองคนอื่น ๆ แล้วดูว่าเขาทำอะไร ทำไมเขาทำอย่างนั้น พูดยังนั้น ดูสิ่งรอบๆ ตัวเรา ลองสังเกตว่าทำไมสิ่งต่างๆ จึงเปลี่ยนแปลงไป ทำไมสิ่งนั้นต้องเป็นแบบนี้แบบนั้น แค่นั้นดูโทรทัศน์เราก็ได้เรียนรู้แล้วค่ะ แต่ไม่ใช่เรียนรู้แค่รายการในโทรทัศน์นั้นสนุกอย่างไร แต่เราต้องคิดให้เห็นว่าเราได้เรียนรู้อะไรจากสิ่งที่ฉายทางโทรทัศน์นั้นด้วย

เห็นมั้ยคะว่าการเรียนรู้เป็นเรื่องสนุกสนาน น่าตื่นเต้นตลอดเวลา ไม่เคยมีความซ้ำซากถ้าเรามองหาสิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ เมื่อเราได้โอกาสในการเรียนรู้ จงเรียนรู้อย่างสนุกสนาน เรียนเพราะอยากรู้ ไม่ใช่เรียนเพราะถูกบังคับให้เรียน

วันเด็กปีนี้ ครูเคทอยากให้เด็กๆ มองการเรียนรู้เสียใหม่ สนุกสนานกับการเรียนรู้ตลอดเวลา หัดคิดหัดวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ด้วยตนเองความฉลาดของคนที่ดีวัดได้จากพันธุกรรมมีเพียงส่วนน้อย ส่วนที่เหลือเป็นส่วนที่เราจะชวนช่วยเพิ่มเติมในภายหลังทั้งนั้นค่ะ คนที่ฉลาดกว่าคนอื่นคือคนที่ชวนช่วยในการเรียนรู้และฝึกหัดคิดวิเคราะห์มากกว่าคนอื่น ๆ ค่ะ ไม่เกี่ยวกับพื้นฐานทางการเงินและโอกาสในการเรียนรู้จากห้องเรียนแต่เพียงอย่างเดียว จำไว้ว่าอยู่ที่ไหนเราก็เรียนรู้ได้และการเรียนรู้สามารถเรียนไปได้เรื่อยๆ ตลอดชีวิตค่ะ

“ครูเคท” เนตรปรียา มุสิกไชย ชุมไชโย

จากใจ...คนถ่ายภาพเด็ก

สงคราม โพธิ์โล

ผมถือกล้องเลนส์ฟิล์ม ตระเวนไปหลายจังหวัด พบโรงเรียนมากมายที่ได้บันทึกภาพไว้ ใส่เรียงมองหาโรงเรียนตั้งแต่ เข้าตรู เพื่อให้ทันเข้าแถวเคารพธงชาติ ไหว้พระ สวดมนต์...ขอให้หนูเป็น...เด็กดี พอตักบ้ายสามโมง มองหาคุณหนูที่คุณครูปล่อยกลับบ้าน พวกเขาเหมือนสดชื่น ที่ได้สู้อ้อมอก...พ่อ.....แม่ ได้ช่วยทำงาน

เวลาที่โรงเรียน.....เล่นกีฬา เล่นดนตรี ฝึกซ้อม เล่าเรียน

ผมมองหาโรงเรียนตั้งแต่ ลพบุรี สิงห์บุรี นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ พิษณุโลก สุโขทัย ตาก ลำปาง ลำพูน และสุดที่เชียงใหม่ ผมเห็นเด็กมากมาย น่ารัก นอบน้อม อัจฉริยะดี ยิ้มแย้ม ผมพบคุณครูที่สอนเด็กมากด้วย ท่านให้การต้อนรับอบอุ่นเป็นกันเอง รักเด็ก ห่วงใย เอาใจใส่ทั่วถึง

เด็กหลายคนมีฐานะแตกต่างกัน....แต่มารวมกัน

คุณครูหลายท่าน มีภาระหลายด้าน.....แต่มารวมกัน การรวมของเด็กนักเรียน และการรวมของคุณครูนั้น เป็นพลังที่ยิ่งใหญ่มาก.....พลังแห่งแสงสว่างในการเรียนรู้ พลังที่ไม่มีวันหมดสิ้น พลังแห่งบูรณาการ

ภาพทั้งหมดที่ได้มามากมาย จะเป็นการบอกเล่าเนื้อหาที่เด่นชัด เป็นภาพที่เป็นอดีตที่นับแต่เนิ่นไป คุณหนูทุกคนในภาพเติบโตขึ้นทุกวัน วัน เดือน ปี เพิ่มขึ้น

๗๒

เจ็ดกนกภาพ

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

ความรู้มากขึ้น แต่.....ภาพถ่ายยังอยู่.....ยังอยู่เหมือนเดิมทุกอย่างไม่เปลี่ยนแปลง

ห้าสิบปีก่อน ผมเคยเป็นเด็ก เด็กบ้านนอกคนหนึ่ง ในอำเภอหนึ่งของจังหวัด กาญจนบุรี ไม่มีรถแท็กซี่ไปโรงเรียน มีล้อ ทางเกวียนเดียว ไม่มีรถจักรยานถีบไปโรงเรียน ไม่มีสตางค์ไปซื้อขนม พ่อ-แม่ไม่ต้องไปรับ-มาส่ง หนังสือไม่มีอ่านมาก ของเล่นไม่รู้จัก ผมสนใจอย่างเดียว....ต้องอ่านหนังสือให้เก่งให้ได้ เด็กหลายคนเป็นอย่างผม.....อย่าท้อแท้เลยนะคนดี

จุดหมายสำคัญคือ....การ
เรียน....เรียนรู้.....อย่างเข้าใจ

ผมเห็นเด็กสมัยใหม่ เก่ง ฉลาด รอบรู้ดีใจด้วย และเชื่อว่า การปฏิรูปการศึกษาจะทำให้เด็กไทยได้ใช้ความรู้ที่เล่าเรียนมาเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต่อไป

ขอขอบคุณ...

คุณครูทุกโรงเรียนที่ให้ความเมตตา
ต่อการถ่ายภาพอย่างดีแก่นักเรียน
ทุกโรงเรียนที่เป็นเด็กน่ารัก เชื่อฟังคุณครู
ทำให้การถ่ายภาพสำเร็จ

หนังสือวันเด็ก ส่งภาพเด็ก ๆ มาอดกัันบ้างครับ

๗๓

เพิ่มกัณฑ์ทาง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๕๕

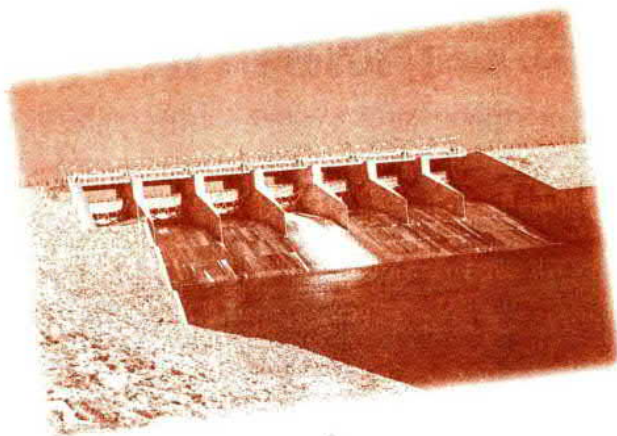

น้ำ...คือชีวิต ชลสิทธิ์ ดันจิตวิญญาณ

ธ ตรีชัย ว่า... “น้ำ คือชีวิต”
สื่อความคิด สู่ปฏิบัติ อย่างชัดเจน
หลากหลายโครงการ พระราชดำริ มิเคลือบแคลง
ทรงแสดง ให้ประจักษ์ หลักความจริง
“เขื่อนป่าสัก ชลสิทธิ์” รวมจิตราชฎ์
เกียรติประกาศ ผลปรากฏ งดงามยิ่ง
ประโยชน์เอื้อ เกื้อประชา มาพึงพึง
ชับน้ำตา ชายหญิง ละทิ้งทุกข์
สายน้ำดุจ น้ำพระทัย ไสพิสุทธิ
ยังภัยหยุด จุดความหวัง ยังความสุข
พระกรุณา ดับความเศร้า ที่เรารู้ก
พระเมตตา องค์ประมุข ปลุกมานะ

ให้กอบก่อ กิจก้าว อีกคราวครั้ง
เกิดกำลัง ใจสู้ มีรู้ผละ
ราชกิจ ทรงบำเพ็ญ เป็นธรรมะ
สืบสานพระ ปณิธาน งานแผ่นดิน
เกินสรรคำ นำจารึก บันทึกครบ
แผ่นน้ำทบ แผ่นฟ้า รวมหล้าสิ้น
พระกรุณา ๓ เกินถ้อย เรียงร้อยริน
จึงพระเกียรติ ระเบิด ถึงถิ่นไกล
ด้วยสำนึก พระเมตตา มหาศาล
พร้อมสืบทอด ความเพียรสมาน งานยิ่งใหญ่
ป่าสักพื้น คีนรอยขี้ม เอ็บอิมใจ
น้อมกราบไท่ ด้วยภักดี เหนือชีวิน

(อุษณีย์ เกษมสันต์ ประพันธ์)

สุขภาพจิต

ดนเราทุกคนมีพฤติกรรมหรือการกระทำที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับสุขภาพจิตของแต่ละคน บุคคลที่มีสุขภาพจิตไม่ดีจะมีพฤติกรรมที่ผิดไปจากคนทั่วไป ระยะแรกจะสังเกตยาก แต่ต่อมาจะเริ่มมีอาการชัดเจน เช่น โกรธง่าย ไม่คบหากับใคร ชอบอยู่คนเดียว เรียนไม่ทันเพื่อน ชอบทำร้ายตนเองและผู้อื่นหรือไม่ก็จะมีซึมเศร้า ซึ่งอาการผิดปกติเหล่านี้ อาจเป็นเพราะสภาพแวดล้อมรอบข้างที่มีแต่ปัญหาและความกดดัน หรืออาจจะเป็นความผิดปกติ ของสารเคมีทางสมองซึ่งมีอาการผิดปกติเกิดขึ้นเป็นระยะๆ โดยไม่ทราบสาเหตุ จนทำให้ผู้ป่วยกลับไปปรับตัวไม่ถูก

บุคคลเหล่านี้ จะคิดหรือเชื่อในสิ่งที่ไม่เป็นความจริงคิดในแง่ร้ายอยู่เสมอ มีอารมณ์บอบบาง ต้องการความเห็นใจจากคนรอบข้าง แต่ถ้าเกิดมีสิ่งมากระทบจิตใจก็

อาจจะทำอะไรโดยไม่คาดฝันก็ได้ ถ้าฉันมีเพื่อนหรือบุคคลที่รู้จักตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ฉันจะไม่ทิ้งเขา และให้ความเห็นใจในความทุกข์ที่เขาได้รับไม่ตอกล้อหรือขัดแย้งกับอาการทางจิตใจ เพราะบุคคลเหล่านี้ไม่ได้ตั้งใจที่จะสร้างความเดือดร้อน พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือโดยการแนะนำหรือพูดให้เขายอมรับสภาพความเป็นอยู่ของตนเองได้ สร้างความสัมพันธ์ไมตรีต่อเพื่อนและผู้อื่น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการฝึกบริหารจิต โดยการนั่งสมาธิ จะช่วยให้จิตสงบไม่คิดฟุ้งซ่าน สามารถควบคุมอารมณ์และการกระทำของตนเองได้ แต่ครอบครัวและบุคคลรอบข้างต้องไม่รังเกียจและคอยเป็นกำลังใจให้เขาก็พร้อมที่จะสู้กับปัญหาและสิ่งต่างๆ ต่อไป

คนเราเกิดมามีส่วนที่ตนพอใจและไม่พอใจ ทั้งร่างกายและจิตใจ แต่ถ้าเรายอมรับมันได้แล้ว นำมาปรับปรุงและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลต่างๆ ในสังคม เราก็จะมีสุขภาพจิตที่ดีและหากมีการพัฒนา ส่งเสริม รักษาสุขภาพกายและสุขภาพจิตควบคู่กันไปตลอด ก็จะทำให้เราสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

“ เด็กดีเด่นแห่งชาติ ปี ๒๕๔๔ ”

เด็กดีคนเก่งที่จะขอแนะนำผู้นี้เป็น “เด็กดีเด่นแห่งชาติ ปี ๒๕๔๔” เธอมีผลงานดีเด่นทั้งด้านการเรียน และด้านคุณธรรมที่น่าชมเชยเป็นอย่างยิ่ง

ด.ญ. ชุตินันท์ สุกแสงศรี อายุ ๑๒ ปี นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนวัดไทร (ลินศึกษาลัย) สปอ. นครชัยศรี สปจ. นครปฐม เป็นบุตรของนายวิชาญ สุกแสงศรี อาชีพทำสวน กับนางวิไลวรรณ สุกแสงศรี อาชีพค้าขาย มีพี่สาว ๑ คน อายุ ๑๘ ปี

ผลงานดีเด่นที่ทำให้เธอได้รับการคัดเลือกจากจังหวัดนครปฐม ให้เป็น “เด็กดีเด่นแห่งชาติ ปี ๒๕๔๔” ทำให้ได้มีโอกาสเข้าเยี่ยมชมวาระ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ที่ตึกสันติไมตรีทำเนียบรัฐบาล ในวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๔ นั้น คือเธอมีผลการเรียนอยู่ระหว่าง ๓.๘๐-๔.๐๐ สอบได้อันดับที่ ๑ ทุกปีการศึกษา เป็นหัวหน้าห้อง เป็นคณะกรรมการนักเรียน เป็นสมาชิกชมรมดนตรีไทยและรางวัลชนะเลิศการอ่านร้อยแก้ว ระดับอำเภอ ๓ ปีการศึกษา รางวัลรองชนะเลิศ การท่องบทอาขยาน ระดับอำเภอ รางวัลชนะเลิศ การพูดเพื่อการสื่อสาร ระดับกลุ่มโรงเรียน รางวัลรองชนะเลิศ การแข่งขันวอลเลย์บอล ระดับกลุ่มโรงเรียน รางวัลชนะเลิศ การเขียนเรียงความระดับอำเภอ เรื่อง “รักในหลวงห่วงลูกหลานร่วมกันต้านยาเสพติด” รางวัลรองชนะเลิศการเขียนคำขวัญต่อต้านโรคไข้เลือดออก ระดับจังหวัดปี ๒๕๔๓ รางวัลชมเชย อันดับ ๑ “ยุวกวีดีเด่น” ระดับชาติ ของสโมสรยุวกวี ชมรมเทพศรีกวีศิลป์ กรุงเทพฯ ปี ๒๕๔๓ รางวัลชนะเลิศ การแต่งกลอนแปด ระดับชาติ เรื่อง “คนของ

แผ่นดิน” ของสโมสรยุวกวี และชมรมเทพศรีกวีศิลป์ กรุงเทพฯ ปี ๒๕๔๓ ได้รับยกย่องให้เป็น “คุณหนูคนเก่ง” จากหนังสือพิมพ์ “ข่าวสด” วันที่ ๒๔ ก.ย. ๔๓ ได้รับเกียรติบัตร นักเรียนดีเด่น ประเภทผู้มีความกตัญญูกตเวที จากสำนักงานประสานงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ปี ๒๕๔๓ ได้รับการคัดเลือกจากจังหวัดนครปฐม ให้ได้รับทุนการศึกษาต่อเนื่อง จากมูลนิธิ “สำนึกรักบ้านเกิด” และมูลนิธิ “ยูคอม” ให้ศึกษาจนจบปริญญาตรี ด.ญ. ชุตินันท์ เป็นนักเรียนที่มีคุณธรรมในด้านต่างๆ เช่น ชยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์สุจริต ประหยัด เมตตากรุณา ยึดมั่นในคำสอนของพุทธศาสนา ฯลฯ และคุณธรรมที่เห็นเด่นชัด คือ เธอมีความกตัญญูเป็นเลิศ โดยช่วยเหลือการงานของครอบครัว เช่น

ตอนเช้าเธอจะตื่นในเวลา ๕.๐๐ น. นำขนมตาล ขนมกล้วย ขนมมัน ฯลฯ ที่คนในครอบครัวช่วยกันทำไปส่งตามร้านค้าหรือตามบ้านที่ได้สั่งขนมไว้ เธอจะ

เก็บเงินค่าขนมและจดรายการที่มีผู้สั่งขนมในวันต่อไป ไปให้แม่ กว่าจะกลับถึงบ้านก็เป็นเวลา ๗.๓๐ น. เธอจะทำธุระส่วนตัว และถีบจักรยานไปโรงเรียน พร้อมกันนั้นเธอก็นำขนมไปให้ทางโรงเรียนหรือครูที่สั่งไว้อีกด้วย

เข้าวันจันทร์และวันพฤหัสบดีจะมีตลาดนัดใกล้โรงเรียน เธอจะออกจากบ้านเวลา ๖.๐๐ น. เพื่อช่วยแม่ขายขนม จนถึงเวลา ประมาณ ๘.๐๐ น. จึงได้เข้าโรงเรียน

ในตอนเย็น เมื่อกลับถึงบ้านเธอจะรีบทำการบ้านให้เสร็จ แล้วช่วยแม่ทำขนม ตั้งแต่เย็บกระทง ชูตมะพร้าว ปอกมัน ยีลูกตาล ปอกกล้วย โม่แป้ง หมักขนม ห่อขนม

เวลาที่พอจะมีให้พบทวนการเรียนบ้างก็คือตอนหนึ่งชมกว่าจะได้เข้านอนก็เกือบ ๒๓.๐๐ น.

เย็นวันจันทร์ วันพุธ และเสาร์ หลังจากเลิกเรียน เธอจะไปช่วยแม่ขายขนมที่ตลาดนัดอีกแห่งหนึ่งที่ไกลจากโรงเรียนประมาณ ๑ กิโลเมตร กว่าจะได้กลับบ้านก็เกือบ ๑๘.๐๐ น. วันที่ไม่ได้ทำขนมเธอจะเก็บผัก ผลไม้ เช่น มะเขือ ผักบุ้ง ผักรั้ว ฯลฯ ไปขาย

ในวันเสาร์ อาทิตย์ เธอจะช่วยพอร์ดน้ำต้นไม้และผัก ตัดฝรั่งหรือเก็บผักจากสวนให้พ่อค้าที่มารับซื้อ จับปลาที่บ่อน้ำมาทำกับข้าวหรือปลาเค็ม สิ่งของในบ้านของเธอจะนำไปฝากครูที่โรงเรียนเสมอด้วยความมีน้ำใจ เธอเป็นคนประหยัดมาก นำเงินไปโรงเรียนเพียงวันละ ๑๐ บาท เท่านั้น

คุณความดีของเธอตั้งที่ได้กล่าวมา นับว่าสมศักดิ์ศรีกับ “เด็กดีเด่นแห่งชาติ” ที่เด็กๆ ของไทย ควรยึดถือเป็นแบบอย่างที่ดีงาม

คนของแผ่นดิน

“แผ่นดินไทยเมืองทองพวกพ้องมี ต่างสุขศรีสุขสันต์อันเป็นผล
คือคนของแผ่นดินถิ่นกมล ได้ทำตนมีระเบียบวินัย
คนไทยมีความรู้คู่กล้าหาญ เหมือนเชี่ยวชาญการณไถลนำเลื่อมใส
ทำตนได้ดียิ่งกว่าสิ่งใด เพราะว่าใจเป็นคน...ของแผ่นดิน...”

ต.ญ. ชูตินันท์ สุกแสงศรี

รางวัลชนะเลิศ ของสโมสรวุฑูว์และชมรมเทพศรีวิศิลป์ ๒๕๔๓

สำนึกรักบ้านเกิด

“สำนึกรักบ้านเกิดเกิดพี่น้อง ร่วมปรองดองสร้างฝันอันสดใส
สร้างหมู่บ้านให้เป็นประชาธิปไตย แล้วเมืองไทยจะร่วมเย็นเป็นเมืองทอง...”

ต.ญ. ชูตินันท์ สุกแสงศรี ร.ว.วัดไทร (สันติศึกษาลัย)

สปอ.นครชัยศรี สปจ. นครปฐม

๘๐

เข็มทิศนำทาง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

“ เด็กดีคนเก่ง ”

๑ ในความคิดของดิฉันคิดว่า เด็กดีเป็นเด็กที่ประพฤติตนอยู่ในกฎระเบียบของพ่อแม่ โรงเรียนและสังคมและยังชอบที่จะกระทำความดีทั้งหลายโดยไม่นึกถึงสิ่งตอบแทนหรือรางวัลใดๆ ส่วนคนเก่งในความคิดของดิฉัน คือ เด็กที่เฉลียวฉลาด มีไหวพริบ ปฏิภาณดี รอบรู้ในเรื่องต่างๆ ที่ควรรู้และขยันหมั่นเพียรในการทำงานต่างๆ แต่ดิฉันคิดว่าในยุคปัจจุบันไม่มีเด็กรุ่นใหม่แล้ว แต่มีเด็กพันธุ์ใหม่เข้ามาแทนที่ คือ เก่งอย่างเดียว แต่ความประพฤติไม่ดีเลย ดิฉันคิดว่าเด็กรุ่นใหม่ น่าจะเป็นเด็กที่ดีและเก่งควบคู่กันไปด้วย

ตอนนี้ฉันมีอายุ ๑๒ ขวบ ฉันเรียนโรงเรียนในเมืองซึ่งมีชื่อว่า โรงเรียนหาดใหญ่ อำเภอยะรัง ตั้งอยู่บนถนนนุดงกักดี ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และฉันก็เรียนอยู่ชั้น ป.๖/๓ มีอาจารย์สวณีย์ ปรางยิ้ม เป็นอาจารย์ประจำชั้น ทุกวันตอนเย็น อาจารย์สวณีย์ ก็จะให้ท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างน้อยวันละ ๕ คำ และท่องสูตรคูณจนกลายเป็ภารกิจประจำวันของฉัน ซึ่งการกระทำนี้ทำให้ฉันเป็นคนเก่ง ตอนเย็นฉันจะกลับบ้านเวลา ๑๖.๓๐ น. เพราะนอกจากฉันจะเรียนหนังสือและท่องคำศัพท์แล้ว เวลาที่เหลือระหว่างรอรถประจำมารับ คือ นั่งทำงานที่ค้างอยู่ในห้องพอลกลับถึงบ้านฉันมีงานที่ต้องรับผิดชอบคือ ล้างจาน และกวาดบ้าน พอทำงานบ้านเสร็จฉันก็จะทำการบ้านและอ่านหนังสือของฉัน อาบน้ำ กินข้าว และเข้านอน

พ่อของฉันเคยบอกฉันว่าถ้าฉันเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ พ่อจะให้เรียนต่อมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่โรงเรียนประจำอำเภอ แต่ลูกต้องตั้งใจเรียนให้ได้เปอร์เซ็นต์และเกรดเฉลี่ยมาก ๆ จึงจะเข้าเรียนได้ง่าย

ฉันต้องพยายามอ่านหนังสือให้มากเพื่อที่จะได้สอบแข่งขันเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในโรงเรียนแห่งนั้นให้ได้โดยพ่อของฉันหวังว่าให้ลูกได้เรียน

โรงเรียนรัฐบาลให้ได้เพราะค่าใช้จ่ายไม่มากนัก เพราะเหตุว่าพ่อกับแม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพค้าขายและรับราชการไม่มากนัก แต่ก็สามารถเลี้ยงดูฉันและครอบครัวของฉันได้โดยไม่ต้องลำบาก พ่อของฉันก็เคยบอกฉันและน้องเสมอว่าให้ตั้งใจเรียน เพราะการเรียนมาเป็นอันดับที่ ๑ พ่อกับแม่ของฉันดีใจมากสำหรับผลการเรียนของฉัน และน้องของฉันว่าอยู่ในเกณฑ์ดีเป็นที่น่าพอใจอย่างมาก โดยไม่ต้องมีการเรียนพิเศษในตอนเย็น เพื่อเป็นการประหยัดและไม่ต้องเสียเวลาในการทำมาหากิน ฉันจะได้มีเวลาช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน และมีการเตรียมตัวในการจัดตารางเรียนในวันต่อไป

พ่อของฉันก็ภูมิใจมากในการเรียนของฉันและน้อง พ่อของฉันจะส่งเสริมให้ฉันและน้องได้รู้เรียนให้สูงที่สุดเท่าที่พ่อของฉันจะส่งเสริมได้ พ่อยังสอนเสมออีกว่า คนเรานั้นหากแต่จะเก่งในเรื่องการเรียนเพียงอย่างเดียว ก็จะไม่มีความสำเร็จได้ แต่จะต้องเป็นคนดีด้วย พ่อบอกว่าการเป็นคนดีนั้นไม่ยากเลย เริ่มต้นจากเราคิดดี ก่อน คิดก็คือจิตใจของเราจะต้องมุ่งสร้างแต่ความดีคิดแต่จะทำดี เช่น คิดที่จะตั้งใจเรียนให้ดี คิดที่จะช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน คิดที่จะทำตัวให้ประพฤติอยู่ในกฎระเบียบของโรงเรียน คิดที่จะช่วยเหลือคนอื่น โดยไม่นึกถึงผลตอบแทน และพ่อยังบอกต่ออีกว่าการทำดีไม่จำเป็นต้องให้ใครรู้ ใครเห็น แค่เรารู้ว่าทำอะไรก็พอ การทำดีต้องประกอบควบคู่ไปกับการคิดดี เพราะเวลาเราทำอะไรเราต้องคิดก่อนทำเสมอ ถ้าคนเราทำดีแต่ใจมุ่งเอาผลประโยชน์ก็จะไม่เรียกว่าความดี เพราะความดีมีส่วนประกอบสามส่วน คือ คิดดี ทำดี และพูดดี ถ้าคนเรามีเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะไม่ส่งผลความดีให้กับตัวเราเองอย่างสมบูรณ์ ลำดับสุดท้ายที่พ่อสอนคือพูดดี เด็กดีที่สมบูรณ์นั้นจำเป็นที่จะต้องพูดจาอ่อนหวานมีหางเสียง ไม่ว่าจะพูดกับผู้ใหญ่ เพื่อนรุ่นเดียวกันหรือน้องเพราะหากเราพูดดีกับเขาก่อน เขาก็จะพูดดีกับเราด้วย ผลที่ได้รับ คือ เป็นที่รักของบุคคลที่พบเห็นทั่วไป โดยที่เราไม่ต้องไปบอกเขาว่าเราเป็นเด็กดี เมื่อเราประพฤติดีทั้งสามส่วนแล้วก็จะส่งผลให้เราเป็นเด็กดีอย่างสมบูรณ์ คือ เมื่อเราคิดดีเราก็จะทำดีและพูดดีตามมาด้วย ฉะนั้น

หนูจึงตระหนักแล้วว่า
การเป็นเด็กดีที่ควบคู่ไป
กับความเก่งนั้นส่งผลให้
ฉันประสบความสำเร็จ
ทางการศึกษาและ
ทำกิจกรรมกับเพื่อนร่วม
ชั้นเรียนและฉันได้ผล
การเรียนดีเนื่องจากความขยัน

หมั่นเพียรที่ฉันหมั่นฝึกทำการบ้านและอ่านหนังสือจึงทำให้ฉันเก่ง และประสบผลสำเร็จ
ในเรื่องของคะแนนผลการสอบที่อยู่ในเกณฑ์ดี จากผลข้อนี้องทำให้ฉันได้รับคัดเลือก
จากอาจารย์โดยได้รับหน้าที่ให้ไปแข่งขันทักษะวิชาการในด้านต่างๆ ทั้งในและนอกเรียน
ฉันสามารถคว้าที่ ๑ จากการแข่งขันคัดลายมือในวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษมา
หลายครั้ง ซึ่งสร้างความภาคภูมิใจให้แก่พ่อกับแม่เป็นอย่างมากและฉันก็ภูมิใจใน
รางวัลและชื่อเสียงด้วยเช่นกัน ส่วนผลรางวัลที่ได้จากการประพุดิตนเป็นเด็กดีอย่าง
สมบูรณ์ เช่น ได้คำชื่นชมจากอาจารย์ พ่อ แม่ ญาติพี่น้อง และได้รับความไว้วางใจจาก
เพื่อนฝูงซึ่งฉันก็จะรักษาความดีและความเก่งนี้ไว้ตลอดไป

ฉันอยากให้ทุกคนประพุดิตนเป็นคนดีอย่างสมบูรณ์เหมือนที่ฉันกระทำอยู่
ตอนนี้ ซึ่งถ้าเพื่อนๆ ได้ประพุดิตนตามที่ฉันเขียนมานี้สังคมและประเทศชาติก็จะได้
เด็กดีคนเก่ง ซึ่งเป็นกำลังของประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อย

ด.ญ. นวรัตน์ เทพศิริ

โรงเรียนหาดใหญ่อำนวยการวิทย์ อำเภอกาบังใหญ่

จ.สงขลา

ดก อารยา ไม้

หนึ่งทศวรรษก่อนไปโรงเรียน

ทศวรรษกับคนพ่อคนแม่

ไปโรงเรียนก่อนบรรลุนิติภาวะ

๘๘

เพ็ญพักตร์

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

วันหยุดของนกและแดก

👉 วันนี้ฉันไปช้อน (ช้อน) กุ้ง อีเห็นี้ยว (ตัวอ่อนของแมลงปอ) อีฮั่วก (ลูกอีตด) การช้อนเป็นสิ่งที่สนุกสนานของเด็กอย่างพวกเราซึ่งเรามักจะพากันไปในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ และไปกันในช่วงเวลาหลังกินข้าวตอน (กลางวัน) พวกเราไปกันเป็นกลุ่มเดินตามคันนาไปเป็นแถวโดยไม่แข่งกันเพราะคันนามันแคบ

ความรู้สึกสนุกสนานนี้เป็นความภูมิใจของเด็กในชนบทอย่างพวกเรา บางครั้งเราไปช้อนในน้ำที่ยังไม่ได้ปลูกข้าว เพราะมันจะมีน้ำขังอยู่มากบ้างน้อยบ้างเป็นโม่งๆ (แอ่ง) ไป เมื่อเราเจอโม่งหรือบวก (แอ่งขนาดใหญ่) เราจะรีบวิ่งลงไปแย่งกันจับจองสนุกมาก วันไหนพอกับแม้นฉว้าง ท่านก็จะพาฉันไปช้อนในแม่น้ำหรือลำห้วย แม่จะใช้ หิง (สวิง) ช้อน ถ้าหิงชอบไม่แข็งแรงก็จะหาเชือกไถล่อนหรือฟางรัดขอบหิงให้แข็งแรง ส่วนของฉันแม่จะทำหิงอันเล็กที่เรียกว่าหิงน้อย วิธีการช้อนเราจะคว่ำหิงกดลงในน้ำ แกว่งไปแกว่งมาแล้วรีบยกขึ้นมา จะได้อีฮั่วก อีเห็นี้ยว สลับกันไป บางทีก็ได้หอยกลับไปแกงกินที่บ้าน

ที่หน้าโรงเรียนของฉันมีน้ำชั่งในฤดูฝน เวลาโรงเรียนเปิดฉันเห็นชาวบ้านมา
ช้อนหากุ้งหาปลาเล็กๆ ฉันก็อยากไปช้อนด้วยจัง โรงเรียนของฉันเวลาน้ำท่วมจะมีน้ำ
ขังอยู่เต็มสนามไปหมด และขังอยู่ตั้งหลายวันเป็นภาพที่เด็กๆ ทุกคนเห็นจนชินตา ซึ่ง
เป็นปัญหาที่โรงเรียนแก้ไขไม่ได้ซักที

คืนนี้ฝนตกตลอดคืนฉันก็เลยมีโอกาสส่องกบส่องเขียดกับพ่อ พ่อสอนส่องกบ
ส่องเขียดด้วยหม้อबाट (बाटเตอรี) โดยเอาไปซาวรจที่บ้านลุงหัวน ค่าซาวรจลุงคิด ๕ บาท
เอาหน้าไฟ (หลอดไฟ) ผูกติดกับหัว เวลาเจอกบเขียดตามันจะสะท้อนกับแสงไฟ
เราก็ตะครุบตัวมันได้ เมื่อได้กบเขียดมากพอ เราก็กลับ เอามาให้แม่แกงແຄບ (ແຄบที่
ใส่ผักหลาย ๆ ชนิดลงไปด้วย ส่วนกบหรือเขียดก็สับให้ละเอียดเพื่อน้ำแกงจะได้ขึ้น)
บางทีก็ห่อไปกินที่โรงเรียนด้วย เพื่อน ๆ ก็เช่นกัน พวกเขาจะห่อปิ้งกบเขียด น้ำพริก
อืฮັກ แกงปลา ห่อหมกเขียด คั่วรด่วน (ตัวหนอนที่อยู่ในกระบอกไม้ไผ่) จี๋กุง
(จี๋หรีด) ทอด เป็นกับข้าวที่เรากินกันเป็นประจำและไม่เบื่อที่จะเล่าสู่กันฟังเวลากินด้วยกัน
ว่าเราไปหามาได้ยังไงกับใครวันไหน ซึ่งมันทำให้เรามีความผูกพันกันตลอดมา

นี่เป็นความสุขของเด็ก ๆ กับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ที่มีประสบการณ์ในการ
ดำรงชีวิตในชนบทท้องถิ่นที่ให้กำเนิด ได้อยู่อาศัยโดยไม่มีที่เปรียบเทียบกับที่อื่นๆ เพราะไม่
เคยจากบ้านไปไหน พวกเราเป็นเด็กท้องไร่ท้องนาที่ชอบช่วยพ่อแม่หาอาหารมารับ
ประทานและยังห่อมาทานร่วมกับเพื่อน ๆ ที่โรงเรียน ที่บางวันไม่มีเงินมาโรงเรียนเลย
แต่มีข้าวกินและยังได้กินกับข้าวหลายๆ อย่าง พวกเราภูมิใจและมีความสุขกับวิถีชีวิตที่
เป็นอยู่ ในท้องถิ่นชนบทกับโรงเรียนขนาดเล็ก กับเพื่อน ๆ ที่เข้าใจกัน ดังนั้นพวกเรา
จึงมีความสุขในประสบการณ์ที่น้อยคนนักจะได้สัมผัส

เด็กหญิงสกุณี นากองแก้ว
เด็กหญิงเกศรินทร์ โนฟู
โรงเรียนน่านนคร จ.น่าน

คำขวัญ รางวัลชนะเลิศ ระดับประเทศ
ประเภทมัธยมศึกษา ตอนปลาย หัวข้อ “วันวิสาขบูชา”
จัดประกวดโดย กรมการศาสนา ร่วมกับกรมสามัญศึกษา

“บูชาพระรัตนตรัย น้อมกายใจสร้างราศี ละชั่วทำดี เสริมชีวิตสุขนิรันดร์”

นายอำนาจ พุ่มโพธิ์ทอง ชั้น ม.๔/๓ โรงเรียนแสงหาววิทยาคม จังหวัดอ่างทอง

โคลงสี่สุภาพ รางวัลระดับประเทศ
ประเภทประชาชน

ในโครงการ เสนาพัฒนาคุณธรรม ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
จัดประกวดโดย สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

รู้จักจับจ่ายใช้	ชัดเจน
ประหยัดอย่างมีเกณฑ์	ก่อเกื้อ
ตั้งใจไม่/บโอนเอน	ออมอด
อยู่รอดอ้อมอกเอื้อ	อุ่นด้วยทรัพย์สิน

นายสมชาย ขจรศักดิ์ชัย อาจารย์ ๒ ระดับ ๗ โรงเรียนแสงหาววิทยาคม จังหวัดอ่างทอง

เรื่อง การอ่านหนังสือ

หนังสือมีประโยชน์ต่อมนุษย์เรามาก การอ่านหนังสือมีประโยชน์ต่อคนเราหลายประการ เช่น ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ช่วยให้เราเนิ่นช้าเวลาที่มีเวลาว่างที่ดี หนังสือจึงจำเป็นต่อชีวิตเรามาก

เราควรอ่านหนังสือให้มาก ๆ เพราะถ้าอ่านมาก เราก็ยิ่งมีความรู้มาก , สมองดีด้าบ เราอ่านหนังสือเป็นที่หนึ่งแล้วเราก็รู้ว่าเราไปมา สัมภาษณ์เขาเสียชีวิต แอมเทศาเราอ่านหนังสือเหมือนกับเราท่องเที่ยวไปในโลกกว้างอีกด้วย

การอ่านหนังสือ คือ การลงทุนสูงแรงแที่ไม่เคยเหนื่อยและไม่มีความเหนื่อย . แล้วถ้าถ้าถามว่าทำไมไม่เคยมีงัดบ๊วเราควรอ่านหนังสือวันละกี่หน้า และใช้เวลาไหน หนังสือนี้เราสามารถอ่านได้หลายหน้า และหลายเวลาอีกด้วย

การอ่านหนังสือนี้ เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
และเป็นการช่วยให้เราอ่านออก เขียนได้, และช่วยฝึกนิสัยรักการ
อ่านด้วย แล้วถ้าเราคิดจะทำอะไรในสิ่งที่ไม่ดี ควรฝึกถึง
หนังสือเป็นอันดับแรก ถ้าเราอ่านหนังสือก็จะช่วยให้เราไม่ติด
ทั้ง ชาน แก้วถ้าเราอ่านหนังสือมาก จะทำให้เรามีความคิด
ในทางที่ดี

เราอ่านหนังสือมาก เราก็รู้เรื่องมาก เราสามารถที่จะแต่งหนังสือเองได้ ถ้าเราสามารถแต่งหนังสือขึ้นมาเป็น-เรื่องได้ เราก็สามารถนำหนังสือที่เราแต่งมาอ่านเองได้ แล้วเมื่อเวลาแต่งหนังสือได้มาก เราก็สามารถนำหนังสือที่เราแต่งไปขายเองได้ ถ้าเราสามารถขายหนังสือที่เราแต่งได้เงินพอใช้ได้ เราก็สามารถซื้ออาชีพแต่งหนังสือขายเป็นอาชีพหลักก็ได้อาชีพเสริมก็ได้ ถ้าเราขายหนังสือได้จริง ขายได้ส่วนหนึ่งแหละคือ รายได้และประโยชน์ของการอ่านหนังสือ ก่อนที่เราจะมาเป็นนักเขียนที่เก่ง ต้องเริ่มมาจากการอ่านก่อน

เวลาเราอ่านหนังสือ เราจะรู้เงินเก็บมากกว่า สอนที่มีเงิน แล้วฉันนี่ไปซื้อเหล้ามาดื่ม แล้วการดื่มเหล้ามันเป็นอันตรายต่อร่างกายมาก บางคนถึงกับชีวิตก็มีแต่ถ้าเราอ่านหนังสือมากกว่าดื่มเหล้า เราก็จะไม่เก็บชีวิตเพราะเหล้า

ทุกคนคงรู้ว่า ถ้าเราอยากรู้เรื่องหลายเรื่อง ควรอ่านหนังสือให้มากๆ ก็จะรู้หลายเรื่อง การอ่านหนังสือคือการพุงให้เราเอาข้อคิดและแง่ใจไปคิดจากบางสิ่ง

การอ่านหนังสือคือการลงทุนที่ไม่มีวันขาดทุน

จากคำพูดของ คำพูน บุนนาค

คอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวัน

ปัจจุบันนี้เทคโนโลยี ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นสิ่งของเครื่องใช้ในครัวเรือน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า และของใช้ในครัวเรือน อีกมากมาย ก็เพื่อให้ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ ในปัจจุบันสะดวกสบายมากขึ้นในชีวิตของคนเรา ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ก็ไม่ได้หยุดติดต่อกับบ้าน ต้องออกไปใช้ชีวิตข้างนอกบ้านบ้าง เช่น ไปทำงาน ชีวิตการทำงานในปัจจุบันนี้ ก็มีเครื่องใช้สำนักงาน ที่อำนวยความสะดวกอยู่มากเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็น

คอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องถ่ายเอกสาร โทรศัพท์ แฟกซ์ ก็เป็นเครื่องใช้สำนักงานที่มีความสำคัญมากเช่นเดียวกัน แต่ที่จะกล่าวถึงในช่วงนี้ คือ คอมพิวเตอร์

คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องใช้สำนักงานชิ้นหนึ่ง ที่มีความสำคัญต่อระบบต่อการทำงานเป็นอย่างมาก คอมพิวเตอร์สามารถทำงานได้เกือบทุกอย่างที่มนุษย์เราสามารถที่จะทำได้ หรือในบางครั้งอาจจะทำได้ดีกว่า คอมพิวเตอร์มีบทบาทในงานด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ดังนี้

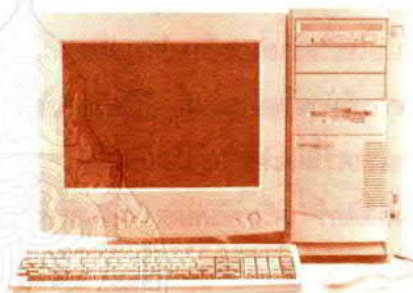
๑) งานด้านธุรกิจ จะนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการวางแผนทางธุรกิจ การเงิน ตลอดจนนำไปใช้ในงานธุรกิจ เช่น การจัดการเกี่ยวกับบุคลากร เงินเดือน ค่าใช้จ่าย รายได้ เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินงานของธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพได้รับผลกำไรสูงสุดโดยเสียค่าใช้จ่ายต่ำ

๒) งานธนาคาร ปัจจุบันได้มีการแข่งขันในด้านการให้บริการลูกค้าโดยนำ

ระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาให้บริการเพื่อให้ลูกค้าได้รับการสะดวกสบายและไม่ต้องเสียเวลาคอยนาน มีการนำระบบการบริการเงินสดอัตโนมัติ หรือ ATM ซึ่งเป็นระบบ Online Banking มาใช้ซึ่งลูกค้าสามารถฝาก-ถอนเงินสด ตรวจสอบยอดเงินตลอดจนสอบถามข้อมูลทางธนาคารได้

๓) ในสถานศึกษา คอมพิวเตอร์ได้ถูกนำเข้าไปใช้อย่างกว้างขวาง อาจแบ่งออกเป็นการใช้งาน ในการวิจัย การศึกษา เช่น การนำคอมพิวเตอร์เข้าไปใช้ในการประมวลผลข้อมูลทางสถิติต่างๆ การใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารการศึกษา เช่น การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษา ข้อมูลประวัติบุคลากร การทำบัญชีเงินเดือน การจัดทำตารางสอน การใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน เป็นการใช้นวัตกรรมที่ประยุกต์เทคโนโลยีสมัยใหม่ผสมผสานกัน ในการนำเสนอเนื้อหาความรู้ และกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ อย่างมีแบบแผน เป็นการเรียนโดยตรงและเป็นการเรียนที่ให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับคอมพิวเตอร์ (interaction) โดยตรง

๔) ในงานวิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ช่วยเก็บข้อมูลและเปรียบเทียบคัดเลือกข้อมูลให้สามารถทำงานร่วมกับเครื่องวัดต่างๆ ได้ เช่น หุ่นยนต์คอมพิวเตอร์จะช่วยให้การทดลองที่เป็นอันตราย หรือสามารถใช้ในการทดลองแทนสัตว์ และยังช่วยในการเดินทางของยานอวกาศ การถ่ายภาพระยะไกลและการสื่อสารผ่านดาวเทียม

๕) ในวงการแพทย์ คอมพิวเตอร์จะถูกใช้ในงานธุรการของโรงพยาบาลต่างๆ เช่น ใช้บันทึกและค้นหาทะเบียนประวัติผู้ป่วย ควบคุมเกี่ยวกับการจ่ายยา และข้อมูล

ทางการเงิน และยังช่วยในการวินิจฉัยโรค เช่น การตรวจคลื่นสมอง บันทึกการเต้นของหัวใจ การเอกซเรย์ เป็นต้น จะเห็นว่าปัจจุบันเครื่องมือแพทย์สมัยใหม่ล้วนแต่ควบคุมด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งสิ้น

๖) ในห้างสรรพสินค้า/ร้านค้าปลีก ได้ทำการติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อเข้ามาช่วยในการทำงาน ณ จุดขาย ต่อพ่วงเข้ากับเครื่องคอมพิวเตอร์หลัก พนักงานเก็บเงินเพียงแต่ป้อนข้อมูลสินค้าด้วยการพิมพ์หรือการอ่านรหัสบาร์โค้ด ด้วยเครื่องอ่านบาร์โค้ด เครื่องคอมพิวเตอร์จะพิมพ์ใบเสร็จพร้อมกับบันทึกการขายให้โดยอัตโนมัติ และจะมีการตัดยอดสินค้าคงคลังทันที ทำให้ผู้จัดการ

สินค้าทราบปริมาณการเคลื่อนไหวสินค้าและสามารถส่งสินค้ามาขายได้อย่างเพียงพอ

๗) ในการคมนาคมและการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นข่าวสารทางด้านวิทยาโทรทัศน์ ดาวเทียม ต่างต้องใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาควบคุมและจัดการ เพื่อให้ได้ภาพและเสียงออกมาตอบสนองต่อความต้องการของผู้ชมอย่างทันอก ทันใจ เช่นการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศเป็นไปอย่างทันเหตุการณ์

๘) ในด้านอุตสาหกรรม คอมพิวเตอร์ช่วยในการทำงานทั้งระบบตั้งแต่การวางแผนการผลิตในกระบวนการผลิต คอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในการปรับเครื่องมือให้กลับคืนสู่การควบคุมปกติได้ ถ้าผลิตผลนั้นผิดเพี้ยนไปจากมาตรฐานการผลิต ในกระบวนการอุตสาหกรรมแบบอัตโนมัติ มีการนำเอาเครื่องคอมพิวเตอร์มาควบคุมการทำงานของเครื่องจักรต่างๆ เช่น โรงงานผลิตรถยนต์ที่มีการใช้หุ่นยนต์คอมพิวเตอร์ใน

การประกอบรถยนต์ การพนันสี เชื้อมโลหะ และ
ติดกระจกหน้ารถยนต์

๙) ในงานด้านบันเทิง มีการนำคอมพิวเตอร์
เข้าไปใช้ในการจัดทำภาพยนตร์ การดนตรีหรือ
ศิลปะแขนงอื่นๆ เป็นการปรับปรุงให้ได้ผลงาน
ที่ดีขึ้น เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถปรับปรุงเสียง
ดนตรีได้ตามต้องการ และทำให้เสียงมีคุณภาพที่สมบูรณ์
มากยิ่งขึ้น

๑๐) ในหน่วยงานของรัฐ คอมพิวเตอร์ช่วยในการทำทะเบียนราษฎร์ การนับ
คะแนนการเลือกตั้ง และรวบรวมเพื่อประกาศผล การคิดภาษีอากร การบริการทั่วไป
การบริหารงาน การทำงานสาธารณูปโภค ในการทหารอาจใช้ควบคุมการยิง
จรวดนำวิถี การยิงปืนใหญ่ หรือการเดินเรือรบ ในกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ก็มีการนำ
คอมพิวเตอร์มาใช้ในการเก็บข้อมูลบุคลากร หรือเก็บข้อมูลสถิติต่างๆ การไฟฟ้า
ประปา และโทรศัพท์ อาศัยระบบคอมพิวเตอร์มาช่วยในการจัดการบริหารการทำบัญชี
การออกใบเรียกเก็บเงิน ใบเสร็จรับเงิน งานด้านต่างๆ ที่นำเอาเครื่องคอมพิวเตอร์
เข้าไปช่วยในการทำงานทำให้ระบบงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

มนุษย์เราคงจะหลีกเลี่ยงคอมพิวเตอร์ไม่พ้น เพราะคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาท
ในชีวิตการทำงานและกลายเป็นส่วนสำคัญในชีวิตมนุษย์แบบที่เรียกว่า แยกไม่ออก
อีกต่อไป

นางสาวลินดา สังคหะ

ปวช.๒ วนิชยกรรม

วิทยาลัยการอาชีพเวียงสระ

๕๔

เขมรศึกษากา

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๖๕

ประเทศสมาชิกอาเซียน

สัญลักษณ์ของอาเซียนเป็นรวงข้าวสีเหลือง ๑๐ มัด หมายถึง เป้าหมายที่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง ๑๐ ประเทศ จะรวมกันเพื่อมิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อยู่ในพื้นที่วงกลมสีแดงขอบสีขาวและน้ำเงิน ซึ่งแสดงถึงความเป็นเอกภาพมีตัวอักษรคำว่า “asean” สีน้ำเงินอยู่ใต้ภาพอันแสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกันเพื่อความมั่นคง สันติภาพ เอกภาพ และความก้าวหน้าของประเทศสมาชิกอาเซียน สี่ทั้งหมดที่ปรากฏในสัญลักษณ์ของอาเซียนเป็นสี่สำคัญที่ปรากฏในธงชาติของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน โดยสีน้ำเงินหมายถึงสันติภาพและความมั่นคง สีแดงหมายถึงความกล้าหาญและความก้าวหน้า สีขาวหมายถึงความบริสุทธิ์และความจริงใจ และสีเหลืองหมายถึงความเจริญรุ่งเรืองและสถาวรสืบไป

ราชอาณาจักรบรูไน ตราสัญลักษณ์ สมาชิกรูปภาพ ๗ มกราคม ๒๕๖๗

เมืองหลวง	บันดาร์ เสรี เบกาวัน
ประมุข/หัวหน้ารัฐบาล	พระราชอาบิดี สุลต่าน ฮาจิ ยัสซันนัล โบลเกียห์
ระบบการปกครอง	ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ โดยสุลต่านมีพระราชอำนาจสูงสุด
ภาษา	มาเลย์ อังกฤษ
สกุลเงิน	ดอลลาร์บรูไน

ราชอาณาจักรกัมพูชา ตราสัญลักษณ์ สมาชิกรูปภาพ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒

เมืองหลวง	กรุงพนมเปญ
ประมุข	พระบาทสมเด็จพระนโรดม สีหนุ
หัวหน้ารัฐบาล	สมเด็จ ฮุน เซน
ระบบการปกครอง	ระบอบประชาธิปไตยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
ภาษา	เขมร
สกุลเงิน	เรียล

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สมาชิกภาพ ๔ สิงหาคม ๒๕๑๐

เมืองหลวง	กรุงจาการ์ตา
ประมุข/หัวหน้ารัฐบาล	ประธานาธิบดีเมกาวตี ซูการ์โน บุตรี
รมว.กต.	นายอัลวี ซีฮับ
ระบบการปกครอง	ระบอบประชาธิปไตย มีประธานาธิบดีเป็นประมุข
ภาษา	อินโดนีเซีย
สกุลเงิน	รูเปียห์

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สมาชิกภาพ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐

เมืองหลวง	เวียงจันทน์
ประมุข	นายคำไต สีพันดอน
หัวหน้ารัฐบาล	นายสีสะหวาด แก้วบุญพัน
ระบบการปกครอง	ระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์
ภาษา	ลาว
สกุลเงิน	กีบ

มาเลเซีย สมาชิกภาพ ๔ สิงหาคม ๒๕๑๐

เมืองหลวง	กรุงกัวลาลัมเปอร์
ประมุข	สมเด็จพระราชาธิบดี คำนูณิ ชีรา ติน บุตรราช
หัวหน้ารัฐบาล	ดาโต๊ะ ศรี ตระมาเฮร์ โมฮัมหมัด นายกรัฐมนตรี
ระบบการปกครอง	ระบอบประชาธิปไตย แบบรัฐสภา
ภาษา	มาเลเซีย
สกุลเงิน	ริงกิต

สหภาพมา สมาชิกภาพ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐

เมืองหลวง	กรุงย่างกุ้ง
ประมุข	พลเอกอาวุโส ตาน ฉ่วย ประธานสภาสันติภาพ และการพัฒนาแห่งรัฐ
หัวหน้ารัฐบาล	พลเอกอาวุโส ตาน ฉ่วย นายกรัฐมนตรี
ระบบการปกครอง	ระบอบเผด็จการทหาร (Military Council) โดยสภาสันติภาพและการพัฒนาแห่งรัฐ
ภาษา	พม่า
สกุลเงิน	จัต

๕๖

แจ้งเกิดห่าน

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๕๕

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สมาชิกภาพ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๐

เมืองหลวง	กรุงมะนิลา
ประมุข/หัวหน้ารัฐบาล	ประธานาธิบดีคอรเรอาโรโย่
ระบบการปกครอง	ระบอบประชาธิปไตย มีประธานาธิบดีเป็นประมุข
ภาษา	ตากาล็อก
สกุลเงิน	เปโซ

สาธารณรัฐสิงคโปร์ สมาชิกภาพ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๐

เมืองหลวง	สิงคโปร์
ประมุข	ประธานาธิบดีเอส อาร์ นาทาน
หัวหน้ารัฐบาล	นายโกห์ อ็อก ตีง
ระบบการปกครอง	ระบอบสาธารณรัฐมีประธานาธิบดีเป็นประมุข
ภาษา	มาเลย์ แมนดาริน ทมิฬ และอังกฤษ
สกุลเงิน	ดอลลาร์สิงคโปร์

ราชอาณาจักรไทย สมาชิกภาพ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๐

เมืองหลวง	กรุงเทพมหานคร
ประมุข	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
หัวหน้ารัฐบาล	พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร
ระบบการปกครอง	ระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
ภาษา	ไทย
สกุลเงิน	บาท

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สมาชิกภาพ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘

เมืองหลวง	กรุงฮานอย
ประมุข	พิธีการ - นายเจิ่น ดึ๊ก เลือง ประธานาธิบดี
หัวหน้ารัฐบาล	บริหาร - นายฟาน วัน ฮาย นายกรัฐมนตรี
ระบบการปกครอง	ระบอบสังคมนิยม
ภาษา	เวียดนาม
สกุลเงิน	ดอง

บทกวีเตือนใจ

หนู...เป็นเด็กต้องตั้งใจใฝ่ศึกษา

หนู...โตมาจะได้ดีมีความหวัง

หนู...ต้องหมั่นขยันเรียนเพียรจริงจัง

หนู...จะหวังพึ่งใครอย่าได้ปอง

จะ...ไม่ทำให้แม่พ่อห่อเหี่ยวจิต

จะ...ไม่คิดเล่นสนุกคลุกสิ่งหมอง

จะ...รักษาตระกูลไว้ให้เรืองรอง

จะ...ประคองความดีงามเพื่อยามไกล

เป็น...นักเรียนจะรักเรียนเพียรเรียวร้อย

เป็น...เด็กน้อยจะทำดีมีแจ่มใส

เป็น...ที่พึ่งของพ่อแม่ยามแก่ไป

เป็น...สายใยสายสัมพันธ์ที่มั่นคง

เด็ก...ที่ดีย่อมเป็นศรีทวีค่า

เด็ก...ก้าวหน้าเปรี๊ยะปรางชาติประสงค์

เด็ก...ฉลาดพ่อแม่หายคลายทุกซึ้ง

เด็ก...สูงส่งสังคมสุขทุกเหล่า

ดี...ด้วยงานการศึกษาก้าวหน้ายิ่ง

ดี...ด้วยสิ่งที่เด่นดีมีพรรษา

ดี...สิ่งใดก็ไม่ดีสู้วิชา

ดี...ทั่วหน้าดีเกินใดให้สุขเฮย...

เพิ่มศักดิ์ เพิ่มพูน

๕๘

เล่มกวีนิพนธ์

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๖๕

เด็กแห่งชาติ หัวใจไม่อ่อนแรง

นักกีฬา ๓ เหรียญทองของอาเซียนพาราเกมส์

สายกายที่เธอแข็งแรงสมบูรณ์ ทำให้เธอขยับร่างกาย เคลื่อนที่ไปไหนมาไหนได้อย่างคล่องแคล่ว ทั้งที่ขาสองข้างของเธอไม่สามารถพองร่าง และก้าวย่างไปได้

ฉันเหมือนคนอื่น...เธอตอบกับทุกคนที่แอบมองเธอด้วยสายตาที่ไม่อยากสบ

ฉันเหมือนคนอื่น...เธอตอบกับตัวเองตั้งแต่อายุ ๑๐ ขวบ

เพราะเธอยอมรับความจริงได้ว่า อัมพาตทำให้อวัยวะบางส่วนที่บกพร่องไปนั้น มันไม่สามารถเสกขึ้นมาใหม่เพื่อทดแทนกันได้ เธอจึงเป็นเยาวชนหญิงที่มีพลังกายและพลังใจที่กล้าแกร่ง พยายามทำทุกอย่างที่เป็นประโยชน์สำหรับประเทศชาติ เพื่อคนที่แอบมองทุกคนมองด้วยสายตาที่ต่างจากวันวาน

เธอคือ สุตารัตน์ สึงสะเกต นักกีฬา Wheel Chair ระดับชาติ ของการแข่งขันอาเซียนพาราเกมส์ ที่จัดขึ้นที่ประเทศมาเลเซียเมื่อไม่นานมานี้

ในการแข่งขัน Wheel Chair ในกีฬาพาราเกมส์ เธอได้รับชัยชนะถึง ๓ เหรียญทอง จากการแข่งขันในระยะทาง ๒๐๐ เมตร ๔๐๐ เมตร และ ๑๕๐๐ เมตร ซึ่งเป็นความภาคภูมิใจที่ได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยแผ่นดินเกิดของเธอ

สุตารัตน์ เป็นนักกีฬา Wheel Chair

๕๕

เจมิกาน้ำหวาน

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

มาตั้งแต่อายุ ๑๓ ปี ตั้งแต่เธอลงสนามแข่งขันเธอสามารถคว้าชัยได้อย่างน่าทึ่ง ครอง
เหรียญทอง ๓ เหรียญทุกครั้ง เช่น ครั้งแรกในการแข่งขันงาน เฟสปิกเกม ซึ่งจัดขึ้นเป็น
ครั้งแรก ที่กรุงเทพฯ แข่งขันระยะ ๒๐๐ เมตร ๔๐๐ เมตร และ ๑๕๐๐ เมตร ต่อมา
แข่งขันในงานกีฬา เจ้าพระยาเกม จากระยะ ๒๐๐ เมตร ๔๐๐ เมตร และ ๘๐๐ เมตร
และก้าวเข้าสู่การแข่งขันระดับชาติ อาเซียนพาราเกม

ในการแข่งขันแต่ละครั้งเธอได้พลังที่สำคัญ จากคุณพ่อมณัส
และคุณแม่ ประชุม สังสะเกต ที่ส่งใจมาให้เธอ เธอไม่เคยทำให้พ่อ
แม่ผิดหวัง หรือเสียใจ โดยเฉพาะเรื่องการเรียน เธอย้ายเข้ามา
อยู่ในกรุงเทพฯ เพื่อมาเรียนหนังสือที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ ตั้ง
แต่ชั้นประถมศึกษา ตั้งแต่อายุประมาณ ๑๓ ปี จนกระทั่ง
ปัจจุบันเรียนอยู่ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๑

วันแห่งความสำเร็จวันนี้ คือวันแห่งความสำเร็จของพ่อแม่
ตัวเธอ คุณครูประจำชั้น และคุณครูสุพจน์ เพ็ญพุ่ม ผู้ส่งความฝันของเธอให้เป็นความจริง
และด้วยความสามารถพิเศษ ทำให้เธอเป็นนักกีฬาระดับชาติอย่างภูมิใจ

“หนูอยากเล่นกีฬา ชอบมาก ตั้งแต่เข้ามาโรงเรียนตอนอายุ ๑๓ ก็
เริ่มเล่นเลย แข่งขันในประเทศก่อนอาจารย์สุพจน์ เพ็ญพุ่มเป็นคนสอน ตอน
ไปแข่งที่อาเซียนพาราเกมอาจารย์สุพจน์ ก็เป็นผู้ฝึก ใช้เวลาฝึกซ้อมน้อยมาก
แค่ ๒ เดือน จริงๆ แล้วควรจะต้องซ้อม ๖ เดือน อาจารย์ไม่ค่อยมีเวลา หนู
เองก็ไม่ค่อยมีเวลา คือ ติดเรียน ติดสอบ อาจารย์หมั่นฝึกซ้อมและเอาใจใส่
ก่อนการฝึกซ้อม จะต้องมีการเตรียมเก็บตัว เช่น ต้องยกน้ำหนักทุกวัน ยกตั้ง
แต่ ๒๐๐ ปอนด์ ๔๐๐ ปอนด์ มีหลายท่าที่ยก นอนยกด้วยลำบาก แต่ก็ทำได้
เพื่อฝึกกล้ามเนื้อแขนให้แข็งแรงมีกำลัง และมีการฝึกปั่น ปั่นท่าต่างๆ ไป
ฝึกที่สนามกีฬาแห่งชาติด้วย ก็ไม่นึกว่าจะได้ดีใจมากที่เราทำได้สำเร็จ”

๑๐๐

เจมิกานักทาง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๖๕

สิ่งที่ สุดารัตน์ ทำได้ ก็เพราะความพยายามผสานกับความมุ่งมั่นเพื่อจะหลบ
สายตาของคนบางคนที่มองเธอ และเพื่อให้รู้ว่าเพื่อน ๆ ของเธอก็มีความหมายสำหรับ
สังคม

นอกจากจะเป็นนักกีฬา Wheel chair แล้ว สุดารัตน์ ยังคงทำหาความสามารถ
ตัวเองอย่างรอบด้าน เช่น การแสดงอังกฤษ เย็บปักถักร้อย วาดภาพ และ
สลักสบู่ ส่งเข้าร่วมประกวดในงานต่างๆ เช่น ประดิษฐ์ตกแต่งกล่องกระดาษทิชชู ส่งเข้า
ร่วมประกวดในงานกาชาด เมื่อปี ๒๕๕๓

เธอได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของนักเรียน เข้าร่วมการแข่งขันศิลปะสำหรับเด็กพิเศษ (Art For All) ครั้งที่ ๑ จังหวัดกาญจนบุรี และอีกหลาย ต่อหลายงาน ที่
คุณครูใหญ่ไว้วางใจมอบหมายให้เป็นตัวแทนร่วมกิจกรรมกับโรงเรียนอื่น หน่วยงาน
อื่นๆ ซึ่งสามารถเข้าร่วมได้ทุกงาน ได้รางวัลบ้าง ไม่ได้บ้าง

กิจกรรมต่างๆ ไม่ทำให้การเรียนตกต่ำ เพราะอาจารย์ชู้ตา ครูประจำชั้นคอย
สอนเสริม เติมความรู้ และเติมใจให้สุดตลอดเวลา เธอจึงมีความสุขกับการเรียนและการ
กิจกรรม ด้วยความกล้าแสดงออก ทั้งความคิด และการกระทำ จึงเป็นขวัญใจของน้องๆ
เพื่อนๆจนได้รับเลือกให้เป็นประธานนักเรียนอีกตำแหน่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นภาระสุดท้าย
เพราะหมดภาคเรียนนี้เธอต้องไปหาที่เรียนใหม่ตามความใฝ่ฝันที่มั่นใจว่าทำได้

**“จบชั้นม.๓ อยากจะไปเรียนต่ออาชีวะมหาไถ่ อยากเรียนคอมพิวเตอร์
มาก อยากเป็นนักคอมพิวเตอร์อนาคตจะได้หาเงินใช้ ไม่รู้ว่่าน้องจะเลี้ยงเรา
หรือเปล่า ไม่อยากให้เป็นอย่างนั้น ตอนนี้น้องอายุ ๑๖ กับ ๑๓ ค่ะ ถ้าเรียน
จบแล้วน้องยังไม่จบก็จะส่งเสียน้องเรียนให้มากที่สุด มันสำคัญ”**

อีกบทบาทหนึ่งของสุดารัตน์ คือ ผู้พิทักษ์สิทธิให้แก่เด็กพิเศษ แม้ว่าการปฏิรูป
การศึกษาจะเป็นไปอย่างเอาจริงเอาจัง แต่เธอไม่มั่นใจ ว่าจะสนับสนุนเด็กได้สำเร็จ
หลายต่อหลายเรื่อง

“อยากให้รัฐจัดเวที สิทธิสำหรับเด็กพิการให้สำเร็จ จัดระเบียบสังคม
คนพิการ เช่นให้เขาคิดว่าเขาเหมือนคนอื่น เขาทำได้ ต้องช่วย
เหลือกันในสังคมคนพิการ ต้องมีความพยายาม ต้องไม่ดูถูก
ต้องพึ่งพาอาศัยกันให้มากกว่าเดิม ไม่อิจฉา”

“อยากเรียนในโรงเรียนร่วมกับคนปกติ โรงเรียน
ที่มีชื่อเสียง แม้ว่ารัฐจะเคยให้เรียนแต่เขาก็ไม่มีความ
พร้อม ในที่สุดเด็กพิการที่อยากจะเรียนร่วมกับคน
ปกติก็ไม่สำเร็จเสียที เด็กพิการไม่มีโอกาส
เรียนโรงเรียนอื่นเลย นอกจากโรงเรียนเฉพาะ

ของเด็กพิการ สิ่งหนึ่งที่โรงเรียนบางโรงเรียนไม่ให้โอกาสก็คือ ไม่ทำ
ทางเท้าสำหรับคนพิการ สำหรับรถเข็น หรืออย่างรถไฮโดรลิกก็มีไม่ทุกสาย
เราอยากไปไหนมาไหน ไปศึกษานอกห้องเรียนบ้างก็ไม่มีโอกาสเหมือนเด็ก
ปกติเขา เราไม่คิดแต่เหมือนสังคมเขาทำให้เราคิด”

สิ่งหนึ่งที่อยู่ในใจสุดารัตน์ตลอดเวลา คือเธอต้องการลบสายตาของคนบางคน
ให้กับเพื่อนๆ เพราะมักจะบ่นให้เธอได้ยินเสมอเวลาออกไปไหนมาไหนกันเป็นกลุ่ม
ว่า...

“อยากจะทำให้ทุกคนมองเราเหมือนคนปกติ ไม่ใช่มองพวกเราเป็นตัว
แปลกประหลาด เช่น มองเหมือนตัวอะไรเข็นรถกันมาเป็นฝูงเต็มไปหมด
เราไม่ชอบสายตาที่เขามองเลย” และอาจเป็นเพราะเหตุนี้ ที่สุดารัตน์พยายามจะ
ทำให้ทุกคนเปลี่ยนสายตาที่มองเธอและเพื่อนๆ ของเธอด้วย

ณ วันนี้ ทุกคนต่างมองเธออย่างชื่นชม เธอคือตัวอย่างของเด็กไทย
“สุดารัตน์ คือเด็กแห่งชาติ”

ธัญญาภรณ์ ภูทอง

๑๐๒

เจ็ทคิดค้นภาพ

งานวิจัยวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๖๕

ประเพณีกินผัก (เจี้ยวฉ่าย)

ประเพณีกินผัก (เจี้ยวฉ่าย) หรือ กินเจ เป็นวัฒนธรรมประเพณีของชาวจังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นของลัทธิเต๋า ตามความเชื่อของบรรดาชาวจีนที่ได้อพยพมาทำเหมืองแร่ดีบุกในสมัยโบราณ ได้นำเอาขนบธรรมเนียมประเพณีนี้เข้ามา ทั้งยังเป็นจุดศูนย์รวมของบุตรหลานชาวจีนจึงนับว่าเป็นประเพณีที่ดั่งามอีกรูปแบบหนึ่งที่ชาวภูเก็ตได้ยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมาจนถึงทุกวันนี้

ประเพณีกินผักเป็นการถือศีลละเว้นการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ปรุงอาหารมังสวิรัติ เป็นการแสดงออกและระลึกถึงอดีตเทพเจ้าทั้งเก้าพระองค์ ผู้มีพระคุณต่อพสกนิกรชาวจีน จึงได้ร่วมกันจัดประเพณีอย่างต่อเนื่องกันมาโดยตลอด เพื่อความสุขความเจริญแก่ครอบครัวและตนเอง

เดิมประเพณีกินผัก ชาวบ้านและชาวจีนในจังหวัดภูเก็ตเรียกกันว่า เจี้ยวฉ่าย วันประกอบพิธีตรงกับวันขึ้น ๑ ค่ำ ถึง ๙ ค่ำ ประเพณี เจี้ยวฉ่ายเริ่มขึ้นครั้งแรกที่หมู่บ้านไถ่หู (ในทู) ซึ่งเป็นหมู่บ้านกะทู้ ตำบล กะทู้ จังหวัดภูเก็ตในปัจจุบัน พื้นที่รอบๆ ในทู (กะทู้) อุดมสมบูรณ์ไปด้วยแร่ดีบุก จึงทำให้คนจีนหลั่งไหลเข้ามาขุดแร่ดีบุกจำนวนมาก คนจีนที่อยู่ในสมัยนั้นมีความเชื่อและศรัทธาในเรื่องเทพเจ้าประจำตระกูลหรือเทพเจ้าที่คุ้มครองประจำหมู่บ้าน เมื่อมีเหตุเภทภัยเกิดขึ้นได้มีการอัญเชิญเทพเจ้าพระองค์ที่ตนนับถือบูชากราบไหว้มาคุ้มครองปกป้องรักษาตน ต่อมาได้มีคณะเจ้าเดินทางมาจากประเทศจีนมาเปิดแสดงที่บ้านในทู คณะเจ้าสามารถแสดงอยู่ได้ตลอดปีเนื่องจากเศรษฐกิจของชาวในทูมีรายได้ดีมาก จึงสามารถถอนหนนคณะนี้ได้ตลอดปี หลังจากคณะเจ้าได้เปิดทำการแสดงอยู่ที่บ้านในทูชักระยะหนึ่ง ได้เกิดมีการเจ็บไข้ได้ป่วยครั้งนี้ทำให้คณะเจ้านึกขึ้นได้ว่าพวกตนไม่ได้ประกอบพิธี เจี้ยวฉ่าย (กินผัก) ซึ่งเคย

ปฏิบัติกันมาทุกปีที่เมืองจีน จึงได้ปรึกษาหารือในหมู่คณะ ได้ตกลงกันประกอบพิธี
เจี๊ยะฉ่ายขึ้นที่โรงง้วนนั้นเอง ทั้งนี้เนื่องจากไม่สามารถลงเรือใบหรือเรือสำเภากลับไป
รวมพิธีเจี๊ยะฉ่ายที่เมืองจีนได้ทันเพราะใกล้จะถึงประกอบพิธีแล้วจึงได้ตกลงกันประกอบพิธี
เจี๊ยะฉ่ายที่โรงง้วน เพื่อขอขมาลาโทษด้วยสาเหตุต่าง ๆ ต่อมาโรคมัยใช้เจ็บบก็หายไปสิ้น
เรื่องนี้สร้างความประหลาดใจให้แก่ชาวโนทูเป็นอันมาก คณะจึงได้แนะนำชาวจีนต่อไป
ว่า การอัญเชิญเทพเจ้ามาสักการบูชาเพื่อปกป้องตนเองครอบครัวและท้องถิ่นให้

อยู่เย็นเป็นสุข ตามที่ปฏิบัติกันมาแล้วเป็นสิ่งดีแต่ถ้าจะให้ดียิ่งขึ้น ก็ควรจะเจี๊ยะฉ่าย
ถือศีลไปด้วย การเจี๊ยะฉ่ายไม่จำเป็นต้องปฏิบัติให้ครบทั้งเก้าวัน จะเจี๊ยะฉ่ายกี่วันก็ได้
ตามแต่ศรัทธาและเหมาะสมของแต่ละครอบครัว ชาวโนทูและคนจีนส่วนใหญ่มีความ
เชื่อและเลื่อมใสได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของคณะจึง ได้ได้ประกอบพิธีเจี๊ยะฉ่ายในปี
ต่อมา ประเพณีเจี๊ยะฉ่าย (กินผัก) ของเมืองภูเก็ตได้เกิดขึ้นมาเป็นครั้งแรกที่โนทู (กะทู้)
นั้นเอง ต่อมาจึงได้เผยแพร่หลายออกไปตามสถานที่ต่าง ๆ

ได้มีผู้รู้ท่านหนึ่ง เคยอาศัยอยู่ในมณฑลกังไสของประเทศจีน ได้เห็นประเพณี

๑๐๘

เรื่องมหัศจรรย์

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๕๕

เจียะฉ่ายไม่ถูกต้องตามแบบฉบับ จึงยินดีรับอาสาไปประเทศจีนและได้ไปเซี่ยเหี้ยวไห่ (อัญเชิณรูปไฟ) นำมาจากมณฑลกังไสมาจุดไว้ในหีวยลอส (กระถางรูปไฟ) โดยจุดรูปไฟติดตลอดระยะทางมิให้ดับ นอกจากนี้ได้นำบทสวดมนต์คัมภีร์ต่าง ๆ พร้อมทั้งป้ายชื่อเต้าไปแกงป้ายติดหน้าอ้ามฉ่ายตั้ง

ในปัจจุบันนี้ คนส่วนใหญ่เข้าใจว่า ประเพณีกินผักกับการถือมังสวิรัตินั้นอยู่เดียวกัน แต่ความจริงมีข้อแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องอาหาร จะต้องไปรับจากโรงครัวของแต่ละศาลเจ้าโดยตรง บุคคลที่เข้าร่วมพิธีกินผักต้องชำระร่างกายให้สะอาดก่อนเข้าพิธี รักษาความสะอาดร่างกายอยู่เสมอ และต้องประพฤติชอบทั้งทางกาย วาจา ใจ เทศกาลกินผักที่ภูเก็ตรุ่งโรจน์มาก มีการเชิญเทพเจ้ามาประทับทรง ซึ่งคนที่เทพเจ้าเข้ามาประทับทรง เรียกว่า ม้าทรง จะแสดงอิทธิฤทธิ์มีการทิ่มแทงตามร่างกาย มีพิธีกรรมต่าง ๆ มากมาย เช่น ชื่นบันไดมิด เดินผ่านสะพานตะปู อาบน้ำมันร้อน ลุยไฟ และมีการนำรูปเทพเจ้าต่าง ๆ ออกแห่ตามท้องถนน ชาวบ้านร้านค้าจะจุดประทัดเพื่อต้อนรับเทพเจ้า ทำให้เกิดความสนุกสนาน ซึ่งเป็นประเพณีท้องถิ่นที่ยิ่งใหญ่มากของจังหวัดภูเก็ต เป็นที่ตื่นตาตื่นใจแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ประเพณีกินผัก ก่อให้เกิดประโยชน์หลายด้าน เช่นทางศีลธรรม มีความเมตตา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่ฆ่าสัตว์ มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี ประเพณีกินผักไม่มีการกำหนดเชื้อชาติ ศาสนา จึงมีผู้เข้าร่วมพิธีกรรมมากมาย ประกอบกับเป็นการปลูกฝังให้ผู้เข้าร่วมพิธีมีความสามัคคี จึงไม่ก่อให้เกิดการขัดแย้งระหว่างกลุ่มชน บ้านเมืองสงบร่มเย็น ประชาชนอยู่กันอย่างประหยัด ภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น ซึ่งเป็นผลดีต่อทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง จะเห็นได้ว่าประเพณีกินผักที่ได้ถือปฏิบัติมาหลายปีแล้วนั้น เป็นประเพณีที่ดีน่าจะสนับสนุนให้เป็นที่ยอมรับหลายในท้องถิ่นอื่น ๆ ของประเทศไทยต่อไป

ศ.ญ. ประภาพรพันธ์ แซ่ลือ ชื่น ป.๖

โรงเรียนเทศบาลปลูกปัญญา อ. เมือง จ. ภูเก็ต

๑๐๕

เจมิกิตน้ำทอง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

ทำอย่างไรจึงเรียนเก่ง

สุภรณ์ สภาพงศ์

การมีผลการเรียนดี มีความประพฤติเยี่ยม ถือเป็นยอดปรารถนาของเด็กทุกคน และเป็นความหวังของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ทุกคนในบ้านเมืองด้วย

เส้นทางของการเป็นคนเรียนเก่งนั้น ยาวและลึกลับ บางครั้งก็ได้โรยไว้ด้วย ดอกกุหลาบ แต่เป็นเส้นทางที่ท้าทายเปิดโอกาสให้เด็กที่ฝัน และความตั้งใจจริง และมี สำคัญต้องมีการวางแผนชีวิตและการเรียน ตลอดจนปรับปรุงแผนการใช้ชีวิตและ แผนปฏิบัติจริงในการเรียนรู้ตลอดเวลา

๑๐๖

เล่มที่๓๓หน้า๓๓

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

ขั้นแรก คือขั้นวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง

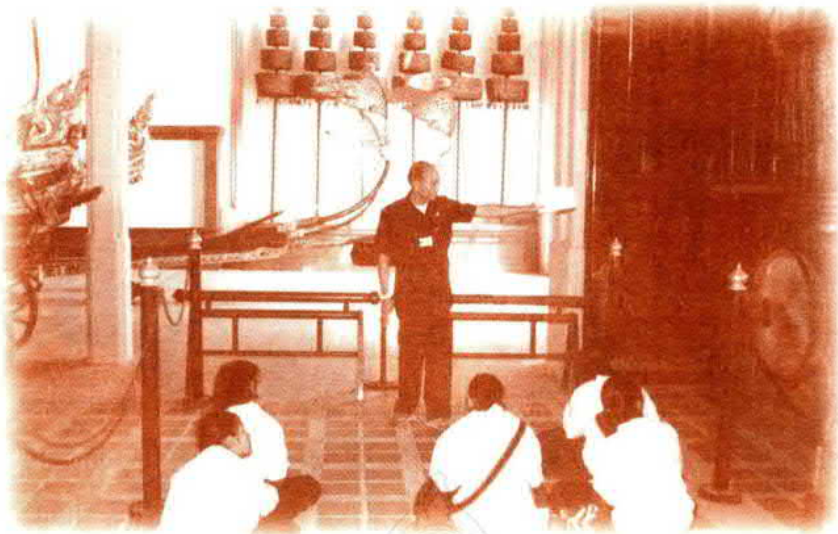
ต้นทุนที่จะใช้ดำเนินการไปสู่เป้าหมายของการเรียนเก่ง เด็กทุกคนมีอยู่แล้ว แต่จะต้องรวบรวมในเชิงข้อมูล เช่น เวลาในแต่ละวัน เดือน ปี ของชีวิต สุขภาพทางกาย และจิต คุณลักษณะที่เด่นของตนเอง ความถนัดความสนใจ ความสำเร็จของแต่ละคน จะเริ่มต้นจากการรู้จักและเข้าใจตน

ขั้นที่ ๒ ขั้นวางแผนชีวิตและการเรียน

เด็ก ๆ จะต้องวิเคราะห์ดูว่า เวลา ๒๔ ชั่วโมง ที่มีอยู่จะใช้ทำอะไร จึงจะคุ้มค่า เวลาที่จะช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ทำงานให้ครอบครัว และเวลาที่จะใช้ในการศึกษา ค้นคว้าลงมือเรียนรู้คิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง ทำตารางดูหนังสือ อ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์ ทำงานอดิเรก ออกกำลังกาย ฯลฯ ทั้งยามปกติ และการวางแผนการใช้เวลา เพื่อการสอบปลายภาค หรือสอบคัดเลือกเรียนต่อ

ขั้นที่ ๓ ขั้นนำแผนการใช้ชีวิตและการเรียนที่เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรไปปฏิบัติในชีวิตจริง

การวางแผน
การใช้ในแต่ละวัน อาจ
มีเหตุแทรกซ้อน ไม่
อาจทำตามเวลาที่
กำหนดไว้ในแผนได้
เมื่อตรวจสอบว่าทำไป
ให้ต้องวิเคราะห์ว่า

อะไรเป็นอุปสรรค และค่านิยมที่โดดเด่นของตนเอง เช่น ความขยัน อุตุน กล้าเผชิญ
ปัญหาในทางที่ถูกที่ควร ค้นหาตนเองให้พบว่าตนเองเก่งอย่างไร เช่น เก่งวิชาที่ใช้
สมองซีกซ้าย ที่ว่าด้วยกฎ ระเบียบ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ หรือเก่งวิชาที่ใช้สมองซีกขวา เช่น วิชาศิลปะ พลศึกษา กีฬา
ต่าง ๆ ซึ่งเราสามารถจะฉลาดเป็นอัจฉริยะได้ถึงแปดด้าน ได้ แก่ ความฉลาด

๑๐๘

เริ่มที่ตนเอง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๖๕

ด้านเหตุผล ด้านภาษา ด้านตรรกะ
ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านกายสัมพันธ์
ด้านดนตรี ด้านความเข้าใจชีวิต
และสิ่งแวดล้อม เมื่อค้นพบตนเองว่า
สนใจ ถนัด เก่งด้านใด ก็พยายาม
พัฒนาตนเอง ค้นหาวีธีการเรียนรู้
ให้ลุ่มลึกต่อไป อุปสรรคนั้นเกิดจาก
ตัวเรา หรือปัจจัยภายนอก ปรับแผน
ชีวิตและการเรียน ตารางการใช้เวลา
ใหม่ พร้อมทั้งจะเดินหน้าให้ได้ผลตาม
เป้าหมาย

ขั้นที่ ๔ การปรับปรุงแผนการ
ดำเนินชีวิตและการเรียนอยู่ตลอด
เวลา ปรับให้เข้ากับสถานการณ์ เป็นสิ่งที่ต้องทำบ่อยๆ จนเป็นอัตโนมัติ การประเมิน
ตนเอง ปรัชญาครู ปรัชญาผู้ใหญ่ คือพ่อแม่ ผู้ปกครอง ค้นคว้าวีธีการเรียนรู้เพิ่มเติม
อยู่เสมอ

การวางแผน ลงมือทำ ตรวจสอบและปฏิบัติการต่อเนื่องเป็นยุทธศาสตร์หรือ
แผนรบที่สำคัญที่จะช่วยให้เด็กทุกคนได้พัฒนาตนเองจะจากภายใน ซึ่งเป็นการดำเนิน
ชีวิตอย่างมีกลยุทธ์ มีเป้าหมายอย่างชัดเจน และฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ให้สำเร็จให้ได้
เคล็ดลับสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ การศึกษาแบบอย่างคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิต
และการเรียน ว่าเขามีวิธีคิด วิธีทำงาน และแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ถูกที่ควร
อย่างไรใด แล้วเลือกเฉพาะสิ่งที่เหมาะกับตัวเรามาใช้พัฒนาต่อยอดขึ้นไป รับรองว่า
ความสำเร็จที่จะเป็นนักเรียนเก่ง เป็นคนที่คนรอบข้างรัก ไม่ไกลเกินฝัน

ผลงานสร้างชื่อเสียง

กิจกรรมของเด็ก และการมีส่วนร่วมในการประกวดต่างๆ นั้นได้สร้างชื่อเสียงให้กับเด็กและโรงเรียน วันเด็กปีนี้ขอแสดงความยินดีกับทุกกิจกรรม ซึ่งปรากฏว่าเด็กไทยได้สร้างชื่อเสียงไปทั่วโลกได้แก่...

วงโยธวาทิตของโรงเรียนจากประเทศไทยได้รางวัลระดับโลก

การแข่งขันดนตรีโลกครั้งที่ ๑๙ (The 19th World Music Contest 2001) เมืองเกอร์กราต ประเทศเนเธอร์แลนด์ วงบราสแบนด์ จากโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ได้รางวัลเหรียญทอง ประเภทดนตรีรุ่น สตาร์ (Marching) ๘๑.๖ คะแนน และประเภทแปรขบวน รุ่นแซมเปียนชิป (Show Band as Display) ๙๐.๑ คะแนน

โรงเรียนสุนารีวิทยา ได้รางวัลประเภทดนตรีสนามติวชั้น ประเภท Display และรางวัลเกียรติยศอันดับหนึ่ง

วงโยธวาทิต โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร ได้รางวัล

๑๑๐

แจ้งกิตติภาพ

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

เหรียญเงิน ประเภทเดินแถว (Marching band) ๗๗.๕ คะแนน ประเภทแปรชบวน (Show band) ๗๙.๘ คะแนน นับเป็นการประกวดที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานระดับสากล ได้รางวัลเหรียญเงินและเหรียญทองระดับโลก

นักเรียนไทยได้คะแนนรางวัลโอลิมปิกวิชาการ วิชาชีววิทยาที่หนึ่งของโลก และวิชาเคมี ได้เหรียญทองโอลิมปิกเหรียญแรกของไทย

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ได้ดำเนินการส่งเสริมนักเรียนเข้าแข่งขันในวิชาฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ เคมี ชีววิทยา และคอมพิวเตอร์ มาตั้งแต่ปี ๒๕๓๒ รวม ๑๒ ปี ปรากฏว่าได้รับรางวัลทั้งสิ้น ๑๗๖ รางวัล ได้แก่ รางวัลเหรียญทอง ๑๒ เหรียญ เหรียญเงิน ๔๕ เหรียญ เหรียญทองแดง ๘๗ เหรียญ และเกียรติคุณประกาศ ๓๒ ใบ

สำหรับการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการในปีนี้ นักเรียนไทยสามารถแข่งขันได้รางวัลถึง ๕ สาขา จำนวน ๒๓ คน ได้แก่ วิชาฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ เคมี ชีววิทยา และคอมพิวเตอร์ ซึ่งทำการแข่งขันตั้งแต่วันที่ ๒๘ มิถุนายน - ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ นักเรียนไทยที่ได้รับความสำเร็จอย่างสูงนั้น คือ นางสาวอนิสรา จันทรสกุล สามารถทำคะแนนวิชาชีววิทยาเป็นอันดับ ๑ ของโลก และนายประเสริฐ สิ้นเสริมสุขสกุล สามารถทำคะแนนได้เหรียญทองโอลิมปิกวิชาเคมีเป็นเหรียญแรกให้ประเทศไทยได้สำเร็จ ทำให้ทั่วโลกและประเทศไทยชื่นชมถึงความสามารถของนักเรียนไทย

๑๑๒

เริ่มกตัญญู

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๕

เยาวชนไทยชนะเลิศการประกวดภาพนานาชาติ

เยาวชนไทยที่ได้รับรางวัลชนะเลิศในการประกวดภาพนานาชาติของสำนักงานเลขาธิการแผนโคลัมโบ (CPS) คือ ด.ช. วสวัตดี เดชรัตน์ จากโรงเรียนเซนต์คาเบรียล ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในหัวข้อ The world in 2050 และนายอนากรณ์ สุพรมอินทร์ จากโรงเรียนเลยพิทยาคม ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในหัวข้อ If I could change the world และยังได้มอบประกาศนียบัตร แก่นักเรียนของไทยที่ส่งภาพเข้าประกวดอีกเป็นจำนวน ๑๓ คน

ขอเชิญนักเรียนส่ง เรียงความ บทกวี สารคดี ภาพประกวดและกิจกรรม เพื่อคัดเลือกลงเผยแพร่ในหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๖ ได้ที่กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ถนนราชดำเนิน กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๒๘๑-๕๒๖๕

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ สป ๑๑๒๙/๒๕๔๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและจำหน่ายหนังสือวันเด็ก ประจำปี ๒๕๔๔

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๐ อนุมัติในหลักการให้มีการจัดงานเฉลิมฉลองวันเด็กแห่งชาติเป็นประจำทุกปี โดยมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นเจ้าของเรื่อง

การจัดทำหนังสือวันเด็กเป็นกิจกรรมหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการจัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองวันเด็กแห่งชาติ ทุกปี สำหรับวันเด็กประจำปี ๒๕๔๔ ตรงกับวันเสาร์ที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๔

ดังนั้น จึงขอแต่งตั้งผู้มิมีนามต่อไปนี้ให้มีหน้าที่ดำเนินการจัดทำและเผยแพร่หนังสือวันเด็ก ประจำปี ๒๕๔๔

๑. นายจรูญ ชูลาก ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ที่ปรึกษา
๒. นายชาติชาติตรี โยสีดา รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
๓. ผู้ช่วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (ด้านบริหาร)	รองประธานกรรมการ
๔. นายวิชัย พยัคฆโส	รองประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการองค์การค้ำของครูสภา	
๕. ผู้อำนวยการกองคลัง สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๖. เลขาธิการกรมทุกกรม ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๗. นางพจมาน พงษ์ไพบูลย์	กรรมการ
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ	
๘. ผู้อำนวยการศูนย์ประชาสัมพันธ์ กระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๙. นายธัญญ์ ภักดี กรมพลศึกษา	กรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการกองกลาง	กรรมการและเลขานุการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	

๑๑๔

เริ่มจัดทำทาง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ๒๕๔๔

๑๑. นายพลาดิศัย์ สิทธิธัญกิจ
กรรมการศึกษานอกโรงเรียน

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๑๒. นางสาวอมรรัตน์ สอนคง
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

(นายจรรณ ชูลาก)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คณะอนุกรรมการกองบรรณาธิการและการจัดกิจกรรม

พลาดิศัย์ สิทธิธัญกิจ ประธานอนุกรรมการ
พจมาน พงษ์ไพบูลย์ รองประธานอนุกรรมการ
สงคราม โพธิ์วิล • เกริก ยืนพันธ์ • ทวีพร ทองคำใบ
ชูเกียรติ เกิดอุดม • ชะวิชัย ภาติณธู • ไพฑูรย์ จันทร์หอม
ธัญญาภรณ์ ภูทอง • สมบัติ คิ้วฮก • วันวิสา นิยมทรัพย์
บุญหอม นิกธรรม • เครือรัตน์ เรืองแก้ว • อมรรัตน์ สอนคง
วิชัย ชัยโกศล • ประภาพร ปานสุวรรณ • กรัยวิเชียร ทะวงษา กรรมการ

ขอบคุณ มูลนิธิธนาคารกรุงเทพ บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
บริษัท แกรมมี่ เอนเตอร์เทนเมนต์ บริษัท อาร์ เอส โปรโมชัน
ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ สยช

รวมนิทาน ชนะการประกวด

๒๒ ธอ
ดบเบล เอ เล่านิทานให้น้องฟัง

ก่อนนอนทุกๆคืนให้สันติด้วยหนังสือชุด "นิทานก่อนนอน"
บทอมวาทสันเข่งป็นจินตนาการที่สตริต

ADVANCE AGRO
Unit 100/101/102/103/104/105/106/107/108/109/110/111/112/113/114/115/116/117/118/119/120/121/122/123/124/125/126/127/128/129/130/131/132/133/134/135/136/137/138/139/140/141/142/143/144/145/146/147/148/149/150/151/152/153/154/155/156/157/158/159/160/161/162/163/164/165/166/167/168/169/170/171/172/173/174/175/176/177/178/179/180/181/182/183/184/185/186/187/188/189/190/191/192/193/194/195/196/197/198/199/200/201/202/203/204/205/206/207/208/209/210/211/212/213/214/215/216/217/218/219/220/221/222/223/224/225/226/227/228/229/230/231/232/233/234/235/236/237/238/239/240/241/242/243/244/245/246/247/248/249/250/251/252/253/254/255/256/257/258/259/260/261/262/263/264/265/266/267/268/269/270/271/272/273/274/275/276/277/278/279/280/281/282/283/284/285/286/287/288/289/290/291/292/293/294/295/296/297/298/299/300/301/302/303/304/305/306/307/308/309/310/311/312/313/314/315/316/317/318/319/320/321/322/323/324/325/326/327/328/329/330/331/332/333/334/335/336/337/338/339/340/341/342/343/344/345/346/347/348/349/350/351/352/353/354/355/356/357/358/359/360/361/362/363/364/365/366/367/368/369/370/371/372/373/374/375/376/377/378/379/380/381/382/383/384/385/386/387/388/389/390/391/392/393/394/395/396/397/398/399/400/401/402/403/404/405/406/407/408/409/410/411/412/413/414/415/416/417/418/419/420/421/422/423/424/425/426/427/428/429/430/431/432/433/434/435/436/437/438/439/440/441/442/443/444/445/446/447/448/449/450/451/452/453/454/455/456/457/458/459/460/461/462/463/464/465/466/467/468/469/470/471/472/473/474/475/476/477/478/479/480/481/482/483/484/485/486/487/488/489/490/491/492/493/494/495/496/497/498/499/500/501/502/503/504/505/506/507/508/509/510/511/512/513/514/515/516/517/518/519/520/521/522/523/524/525/526/527/528/529/530/531/532/533/534/535/536/537/538/539/540/541/542/543/544/545/546/547/548/549/550/551/552/553/554/555/556/557/558/559/560/561/562/563/564/565/566/567/568/569/570/571/572/573/574/575/576/577/578/579/580/581/582/583/584/585/586/587/588/589/590/591/592/593/594/595/596/597/598/599/600/601/602/603/604/605/606/607/608/609/610/611/612/613/614/615/616/617/618/619/620/621/622/623/624/625/626/627/628/629/630/631/632/633/634/635/636/637/638/639/640/641/642/643/644/645/646/647/648/649/650/651/652/653/654/655/656/657/658/659/660/661/662/663/664/665/666/667/668/669/670/671/672/673/674/675/676/677/678/679/680/681/682/683/684/685/686/687/688/689/690/691/692/693/694/695/696/697/698/699/700/701/702/703/704/705/706/707/708/709/710/711/712/713/714/715/716/717/718/719/720/721/722/723/724/725/726/727/728/729/730/731/732/733/734/735/736/737/738/739/740/741/742/743/744/745/746/747/748/749/750/751/752/753/754/755/756/757/758/759/760/761/762/763/764/765/766/767/768/769/770/771/772/773/774/775/776/777/778/779/780/781/782/783/784/785/786/787/788/789/790/791/792/793/794/795/796/797/798/799/800/801/802/803/804/805/806/807/808/809/810/811/812/813/814/815/816/817/818/819/820/821/822/823/824/825/826/827/828/829/830/831/832/833/834/835/836/837/838/839/840/841/842/843/844/845/846/847/848/849/850/851/852/853/854/855/856/857/858/859/860/861/862/863/864/865/866/867/868/869/870/871/872/873/874/875/876/877/878/879/880/881/882/883/884/885/886/887/888/889/890/891/892/893/894/895/896/897/898/899/900/901/902/903/904/905/906/907/908/909/910/911/912/913/914/915/916/917/918/919/920/921/922/923/924/925/926/927/928/929/930/931/932/933/934/935/936/937/938/939/940/941/942/943/944/945/946/947/948/949/950/951/952/953/954/955/956/957/958/959/960/961/962/963/964/965/966/967/968/969/970/971/972/973/974/975/976/977/978/979/980/981/982/983/984/985/986/987/988/989/990/991/992/993/994/995/996/997/998/999/1000/1001/1002/1003/1004/1005/1006/1007/1008/1009/1010/1011/1012/1013/1014/1015/1016/1017/1018/1019/1020/1021/1022/1023/1024/1025/1026/1027/1028/1029/1030/1031/1032/1033/1034/1035/1036/1037/1038/1039/1040/1041/1042/1043/1044/1045/1046/1047/1048/1049/1050/1051/1052/1053/1054/1055/1056/1057/1058/1059/1060/1061/1062/1063/1064/1065/1066/1067/1068/1069/1070/1071/1072/1073/1074/1075/1076/1077/1078/1079/1080/1081/1082/1083/1084/1085/1086/1087/1088/1089/1090/1091/1092/1093/1094/1095/1096/1097/1098/1099/1100/1101/1102/1103/1104/1105/1106/1107/1108/1109/1110/1111/1112/1113/1114/1115/1116/1117/1118/1119/1120/1121/1122/1123/1124/1125/1126/1127/1128/1129/1130/1131/1132/1133/1134/1135/1136/1137/1138/1139/1140/1141/1142/1143/1144/1145/1146/1147/1148/1149/1150/1151/1152/1153/1154/1155/1156/1157/1158/1159/1160/1161/1162/1163/1164/1165/1166/1167/1168/1169/1170/1171/1172/1173/1174/1175/1176/1177/1178/1179/1180/1181/1182/1183/1184/1185/1186/1187/1188/1189/1190/1191/1192/1193/1194/1195/1196/1197/1198/1199/1200/1201/1202/1203/1204/1205/1206/1207/1208/1209/1210/1211/1212/1213/1214/1215/1216/1217/1218/1219/1220/1221/1222/1223/1224/1225/1226/1227/1228/1229/1230/1231/1232/1233/1234/1235/1236/1237/1238/1239/1240/1241/1242/1243/1244/1245/1246/1247/1248/1249/1250/1251/1252/1253/1254/1255/1256/1257/1258/1259/1260/1261/1262/1263/1264/1265/1266/1267/1268/1269/1270/1271/1272/1273/1274/1275/1276/1277/1278/1279/1280/1281/1282/1283/1284/1285/1286/1287/1288/1289/1290/1291/1292/1293/1294/1295/1296/1297/1298/1299/1300/1301/1302/1303/1304/1305/1306/1307/1308/1309/1310/1311/1312/1313/1314/1315/1316/1317/1318/1319/1320/1321/1322/1323/1324/1325/1326/1327/1328/1329/1330/1331/1332/1333/1334/1335/1336/1337/1338/1339/1340/1341/1342/1343/1344/1345/1346/1347/1348/1349/1350/1351/1352/1353/1354/1355/1356/1357/1358/1359/1360/1361/1362/1363/1364/1365/1366/1367/1368/1369/1370/1371/1372/1373/1374/1375/1376/1377/1378/1379/1380/1381/1382/1383/1384/1385/1386/1387/1388/1389/1390/1391/1392/1393/1394/1395/1396/1397/1398/1399/1400/1401/1402/1403/1404/1405/1406/1407/1408/1409/1410/1411/1412/1413/1414/1415/1416/1417/1418/1419/1420/1421/1422/1423/1424/1425/1426/1427/1428/1429/1430/1431/1432/1433/1434/1435/1436/1437/1438/1439/1440/1441/1442/1443/1444/1445/1446/1447/1448/1449/1450/1451/1452/1453/1454/1455/1456/1457/1458/1459/1460/1461/1462/1463/1464/1465/1466/1467/1468/1469/1470/1471/1472/1473/1474/1475/1476/1477/1478/1479/1480/1481/1482/1483/1484/1485/1486/1487/1488/1489/1490/1491/1492/1493/1494/1495/1496/1497/1498/1499/1500/1501/1502/1503/1504/1505/1506/1507/1508/1509/1510/1511/1512/1513/1514/1515/1516/1517/1518/1519/1520/1521/1522/1523/1524/1525/1526/1527/1528/1529/1530/1531/1532/1533/1534/1535/1536/1537/1538/1539/1540/1541/1542/1543/1544/1545/1546/1547/1548/1549/1550/1551/1552/1553/1554/1555/1556/1557/1558/1559/1560/1561/1562/1563/1564/1565/1566/1567/1568/1569/1570/1571/1572/1573/1574/1575/1576/1577/1578/1579/1580/1581/1582/1583/1584/1585/1586/1587/1588/1589/1590/1591/1592/1593/1594/1595/1596/1597/1598/1599/1600/1601/1602/1603/1604/1605/1606/1607/1608/1609/1610/1611/1612/1613/1614/1615/1616/1617/1618/1619/1620/1621/1622/1623/1624/1625/1626/1627/1628/1629/1630/1631/1632/1633/1634/1635/1636/1637/1638/1639/1640/1641/1642/1643/1644/1645/1646/1647/1648/1649/1650/1651/1652/1653/1654/1655/1656/1657/1658/1659/1660/1661/1662/1663/1664/1665/1666/1667/1668/1669/1670/1671/1672/1673/1674/1675/1676/1677/1678/1679/1680/1681/1682/1683/1684/1685/1686/1687/1688/1689/1690/1691/1692/1693/1694/1695/1696/1697/1698/1699/1700/1701/1702/1703/1704/1705/1706/1707/1708/1709/1710/1711/1712/1713/1714/1715/1716/1717/1718/1719/1720/1721/1722/1723/1724/1725/1726/1727/1728/1729/1730/1731/1732/1733/1734/1735/1736/1737/1738/1739/1740/1741/1742/1743/1744/1745/1746/1747/1748/1749/1750/1751/1752/1753/1754/1755/1756/1757/1758/1759/1760/1761/1762/1763/1764/1765/1766/1767/1768/1769/1770/1771/1772/1773/1774/1775/1776/1777/1778/1779/1780/1781/1782/1783/1784/1785/1786/1787/1788/1789/1790/1791/1792/1793/1794/1795/1796/1797/1798/1799/1800/1801/1802/1803/1804/1805/1806/1807/1808/1809/1810/1811/1812/1813/1814/1815/1816/1817/1818/1819/1820/1821/1822/1823/1824/1825/1826/1827/1828/1829/1830/1831/1832/1833/1834/1835/1836/1837/1838/1839/1840/1841/1842/1843/1844/1845/1846/1847/1848/1849/1850/1851/1852/1853/1854/1855/1856/1857/1858/1859/1860/1861/1862/1863/1864/1865/1866/1867/1868/1869/1870/1871/1872/1873/1874/1875/1876/1877/1878/1879/1880/1881/1882/1883/1884/1885/1886/1887/1888/1889/1890/1891/1892/1893/1894/1895/1896/1897/1898/1899/1900/1901/1902/1903/1904/1905/1906/1907/1908/1909/1910/1911/1912/1913/1914/1915/1916/1917/1918/1919/1920/1921/1922/1923/1924/1925/1926/1927/1928/1929/1930/1931/1932/1933/1934/1935/1936/1937/1938/1939/1940/1941/1942/1943/1944/1945/1946/1947/1948/1949/1950/1951/1952/1953/1954/1955/1956/1957/1958/1959/1960/1961/1962/1963/1964/1965/1966/1967/1968/1969/1970/1971/1972/1973/1974/1975/1976/1977/1978/1979/1980/1981/1982/1983/1984/1985/1986/1987/1988/1989/1990/1991/1992/1993/1994/1995/1996/1997/1998/1999/2000/2001/2002/2003/2004/2005/2006/2007/2008/2009/2010/2011/2012/2013/2014/2015/2016/2017/2018/2019/2020/2021/2022/2023/2024/2025/2026/2027/2028/2029/2030/2031/2032/2033/2034/2035/2036/2037/2038/2039/2040/2041/2042/2043/2044/2045/2046/2047/2048/2049/2050/2051/2052/2053/2054/2055/2056/2057/2058/2059/2060/2061/2062/2063/2064/2065/2066/2067/2068/2069/2070/2071/2072/2073/2074/2075/2076/2077/2078/2079/2080/2081/2082/2083/2084/2085/2086/2087/2088/2089/2090/2091/2092/2093/2094/2095/2096/2097/2098/2099/2100/2101/2102/2103/2104/2105/2106/2107/2108/2109/2110/2111/2112/2113/2114/2115/2116/2117/2118/2119/2120/2121/2122/2123/2124/2125/2126/2127/2128/2129/2130/2131/2132/2133/2134/2135/2136/2137/2138/2139/2140/2141/2142/2143/2144/2145/2146/2147/2148/2149/2150/2151/2152/2153/2154/2155/2156/2157/2158/2159/2160/2161/2162/2163/2164/2165/2166/2167/2168/2169/2170/2171/2172/2173/2174/2175/2176/2177/2178/2179/2180/2181/2182/2183/2184/2185/2186/2187/2188/2189/2190/2191/2192/2193/2194/2195/2196/2197/2198/2199/2200/2201/2202/2203/2204/2205/2206/2207/2208/2209/2210/2211/2212/2213/2214/2215/2216/2217/2218/2219/2220/2221/2222/2223/2224/2225/2226/2227/2228/2229/2230/2231/2232/2233/2234/2235/2236/2237/2238/2239/2240/2241/2242/2243/2244/2245/2246/2247/2248/2249/2250/2251/2252/2253/2254/2255/2256/2257/2258/2259/2260/2261/2262/2263/2264/2265/2266/2267/2268/2269/2270/2271/2272/2273/2274/2275/2276/2277/2278/2279/2280/2281/2282/2283/2284/2285/2286/2287/2288/2289/2290/2291/2292/2293/2294/2295/2296/2297/2298/2299/2300/2301/2302/2303/2304/2305/2306/2307/2308/2309/2310/2311/2312/2313/2314/2315/2316/2317/2318/2319/2320/2321/2322/2323/2324/2325/2326/2327/2328/2329/2330/2331/2332/2333/2334/2335/2336/2337/2338/2339/2340/2341/2342/2343/2344/2345/2346/2347/2348/2349/2350/2351/2352/2353/2354/2355/2356/2357/2358/2359/2360/2361/2362/2363/2364/2365/2366/2367/2368/2369/2370/2371/2372/2373/2374/2375/2376/2377/2378/2379/2380/2381/2382/2383/2384/2385/2386/2387/2388/2389/2390/2391/2392/2393/2394/2395/2396/2397/2398/2399/2400/2401/2402/2403/2404/2405/2406/2407/2408/2409/2410/2411/2412/2413/2414/2415/2416/2417/2418/2419/2420/2421/2422/2423/2424/2425/2426/2427/2428/2429/2430/2431/2432/2433/2434/2435/2436/2437/2438/2439/2440/2441/2442/2443/2444/2445/2446/2447/2448/2449/2450/2451/2452/2453/2454/2455/2456/2457/2458/2459/2460/2461/2462/2463/2464/2465/2466/2467/2468/2469/2470/2471/2472/2473/2474/2475/2476/2477/2478/2479/2480/2481/2482/2483/2484/2485/2486/2487/2488/2489/2490/2491/2492/2493/2494/2495/2496/2497/2498/2499/2500/2501/2502/2503/2504/2505/2506/2507/2508/2509/2510/2511/2512/2513/2514/2515/2516/2517/2518/2519/2520/2521/2522/2523/2524/2525/2526/2527/2528/2529/2530/2531/2532/2533/2534/2535/2536/2537/2538/2539/2540/2541/2542/2543/2544/2545/2546/2547/2548/2549/2550/2551/2552/2553/2554/2555/2556/2557/2558/2559/2560/2561/2562/2563/2564/2565/2566/2567/2568/2569/2570/2571/2572/2573/2574/2575/2576/2577/2578/2579/2580/2581/2582/2583/2584/2585/2586/2587/2588/2589/2590/2591/2592/2593/2594/2595/2596/2597/2598/2599/2600/2601/2602/2603/2604/2605/2606/2607/2608/2609/2610/2611/2612/2613/2614/2615/2616/2617/2618/2619/2620/2621/2622/2623/2624/2625/2626/2627/2628/2629/2630/2631/2632/2633/2634/2635/2636/2637/2638/2639/2640/2641/2642/2643/2644/2645/2646/2647/2648/2649/2650/2651/2652/2653/2654/2655/2656/2657/2658/2659/2660/2661/2662/2663/2664/2665/2666/2667/2668/2669/2670/2671/2672/2673/2674/2675/2676/2677/2678/2679/2680/2681/2682/

ด.ช.ธีรวัฒน์ สิบเสน
โรงเรียนละทายวิทยา จ.ศรีสะเกษ

ด.ช.ศิลปทัศน์ วัตรเอก
โรงเรียนอนุบาลไพทวิทยา จ.นครปฐม

เด็กเองเด็กน้อย

ควารู้เราจึงต้องเร่งศึกษา

เมื่อเติบโตในผู้ใหญ่จะได้มีวิชา

เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน

ได้ประโยชน์กลางสถานที่เพราะการเรียน

ขงพวกเพ็ญใจไปดีดจะเกิดผล

ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน

เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอง

